IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

SRP21: LA FORMACIÓ ON-LINE PREN EL MÀXIM PROTAGONISME
EL '3RD WOMEN BUSINESS & JUSTICE EUROPEAN FORUM' SITUA A L'ICAB COM A EPICENTRE DE LA LLUITA PER UNA SOCIETAT IGUALITÀRIA

Núm. 333 · FEBRER/MARÇ 2021
WWW.ICAB.CAT

Edición 2021

sepin

USB FORMULARIOS Y ESQUEMAS PROCESALES

Una completa colección con **más de 2.000 Formularios y Esquemas** actualizados en enero de 2021

Un sistema rápido, fiable y sencillo

Un **producto imprescindible** para aquellos profesionales que buscan **gestionar eficazmente su trabajo**

¡No te lo pierdas!
En esta edición se incluyen los **formularios concursales adaptados al nuevo Texto Refundido de la Ley Concursal**

¿Qué contiene?

Formularios

- BANCARIOS
  IRPH, Gastos hipotecarios, Revolving, Cláusula suelo, Banco Popular, Multidivisa, etc.
- CIVILES Y MERCANTILES
  incluidos los formularios de Ejecución Hipotecaria y Concursales adaptados al RDLeg. 1/2020, de 5 de mayo (TR Ley Concursal)
- JURISDICCIÓN VOLUNTARIA
  Ley 15/2015
- PENALES
  incluidos los formularios de procedimientos de violencia sobre la mujer y menores
- CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVOS
- LABORALES

Todos los formularios recogen instrucciones generales para la presentación de escritos LexNET

Esquemas

- CUADROS DE PLAZOS Y ESQUEMAS DEL PROCESO CIVIL Y DE LA JURISDICCIÓN VOLUNTARIA
  Leyes 1/2000 y 15/2015.
- LEY DE LA JURISDICCIÓN SOCIAL
  esquemas procesales y 338 cuestiones prácticas
- ESQUEMAS PROCESALES DE LA JURISDICCIÓN CONTENCIOSO-ADMINISTRATIVA

¡Gastos de envío gratuitos!
Consíguelo ya en
http://bit.ly/USBICAB21

PRECIO OFERTA
72€
+ IVA

PRECIO GENERAL
~~80€~~
+ IVA

Esta versión no es compatible con el Sistema Operativo Macintosh.
Para un óptimo funcionamiento es necesaria la instalación previa de cualquier programa que permita la visualización de documentos en formato .PDF y .DOC

EDITORIAL

Mª Eugènia Gay
Degana del Col·legi de
l'Advocacia de Barcelona

L'IMPULS D'UNA ESPERANÇA COL·LECTIVA

Malgrat les difícils circumstàncies que estem vivint, l'esforç, el compromís i la determinació d'una Junta de Govern i un equip humà extraordinaris han permès commemorar, durant el mes de gener, la festivitat de Sant Raimon de Penyafort; reforçant els vincles que ens uneixen als professionals que treballem incansablement per la defensa dels drets i les llibertats de la ciutadania.

A través d'unes jornades de formació, on les noves tecnologies han desenvolupat un paper transcendental, s'han coordinat 28 conferències, en les quals més de 5.500 persones inscrites han gaudit de l'experiència de més de 70 ponents de primer nivell, sobre interessants continguts d'actualitat jurídica.

Amb la mateixa il·lusió de cada any hem organitzat les tradicionals Trobades de Barcelona - Memorial Jacques Henry- en col·laboració amb la Federació dels Col·legis d'Advocats d'Europa; en aquesta ocasió per tractar «la perspectiva legal de les *fake news* i la publicitat» amb diferents experts d'àmbit nacional i internacional, analitzant la incidència dels entorns digitals en drets fonamentals tan importants com l'honor, la intimitat o la informació veraç.

Però sens dubte, l'acte que més ens ha emocionat ha estat la commovedora missa en record dels advocats i les advocades que tristament ens han deixat durant l'any 2020, oficiada pel bisbe auxiliar de Barcelona, Xavier Vilanova, i que va acabar amb una majestuosa interpretació del cant de comunió *"Lacrimosa"* per part de la nostra estimada Coral.

El mes de febrer ha estat caracteritzat per una activitat trepidant amb motiu de la tercera edició del «Women Business & Justice European Forum», en el qual han participat dones brillants que constitueixen veritables referents en diferents sectors de la societat, del dret, la política, l'empresa, la ciència o la cultura, amb unes magnífiques ponències a través de les quals hem pogut compartir reflexions i debatre sobre la realitat que ens envolta i el futur que anhelem, i que s'han sumat al tribut de qui va ser jutgessa de la Cort Suprema dels Estats Units, Ruth Bader Ginsburg, en reconeixement d'una vida consagrada a la defensa dels drets civils.

A la clausura es va fer lliurament, a títol pòstum, del «Women Business & Justice European Forum Award 2021» a la nostra estimada amiga Alegría Borrás -que ens va deixar el mes de desembre- per la seva inesgotable dedicació i contribució al Dret Internacional Privat; guardó que va recollir el seu fill, Lluís Vallverdú Borrás, després d'una emotiva *laudatio* a càrrec de la vicepresidenta del Tribunal Constitucional, Encarna Roca Trias.

Amb unes paraules plenes de sentiment, la Degana Emèrita, Silvia Giménez-Salinas, va finalitzar l'acte asseverant que *"de poca utilitat, més que circumstancial, serveix el poder si no és per aplanar el camí de les que vindran al darrera"*; remarcant que encara avui, les dones joves es troben en la disjuntiva d'haver d'escollir entre el creixement professional i el desig de ser mares.

Avui, més que mai, la perspectiva de gènere ha de ser una prioritat en les agendes de les Institucions, i, en aquest sentit, resulta esperançador que s'hagi visibilitzat, a través d'aquest Congrés, la inequívoca conclusió de què el talent femení i el lideratge de les dones són palanques de cohesió i creixement econòmic, i que s'hagi expressat la convicció col·lectiva -mitjançant la presència en el mateix de màximes autoritats com la consellera de Justícia o les respectives presidentes del Congrés dels Diputats i del Senat- sobre la necessitat de continuar treballant per assolir una societat més justa, més inclusiva i més sostenible; objectius amb els quals el nostre estimat Col·legi ha d'estar especialment implicat, ja que sense igualtat no és possible entendre la democràcia.

MÓN JURÍDIC

REVISTA DE L'IL·LUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

Nº 333 | Febrer/Març 2021 | Continguts

ACTUALITAT

06
Novetats legislatives

10
Ampliació de la legislació

SECCIÓ MÓN FISCAL
16

EL COLEGIO ELECTORAL DE LOS ESTADOS UNIDOS
18

REPERCUSSIONS PRÀCTIQUES A CATALUNYA DE L'ARTICLE 28 DE LA LLEI HIPOTECÀRIA
20

SANT RAIMON DE PENYAFORT 2021
24

EL '3RD WOMEN BUSINESS & JUSTICE EUROPEAN FORUM' REIVINDICA EL LIDERATGE FEMENÍ I L'EMPODERAMENT DE LA DONA COM A MOTOR DE CANVI CAP A UNA SOCIETAT IGUALITÀRIA
32

EL COL·LEGI ES MOU
46

IN MEMORIAM
54

LA NECESSITAT D'UN BON ASSESSORAMENT EN LA REDACCIÓ DEL TESTAMENT
60

EL POST BREXIT
62

NOVEDADES TRIBUTARIAS PARA EL AÑO 2021: SE MANTIENEN LAS DIFERENCIAS IMPOSITIVAS ENTRE COMUNIDADES
66

SECCIONS

76 Biblioteca

ENTREVISTA A...

Entrevista a Pilar Llop, presidenta del Senado
38

ENTREVISTA A...

Meritxell Batet, presidenta del Congrés dels Diputats
42

CARA A CARA

50

ENTREVISTA A...

Quique Bassat, Pediatre, Epidemiòleg i Investigador ICREA a l'institut de salut Global de Barcelona (ISGlobal)
56

ENTRE NOSALTRES

70

MÓN JURÍDIC

MónJurídic és una publicació editada per l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb la finalitat de ser l'òrgan informatiu i d'expressió dels seus col·legiats/des.

Edita
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca 283, 08037 Barcelona
www.icab.cat / icab@icab.cat

Consell Assessor
Rafael Audivert, *Dret Administratiu*
Ma Dolores Azcárraga, *Dret Tributari*
Lluis Batlló, *Dret Penal*
Aurora Sanz Tomas, *Dret Laboral*
Silvia Solé López, *Dret Laboral*
Paola Tamborero Font, *Dret de Família*
Alejandro Fuentes-Lojo, *Dret Immobiliari*
Cristian Gual, *Arbitratge i Litigació*
Christian Herrera, *Dret Mercantil i Internacional*
Alexander Salvador, *IP/IT/Protecció de Dades.*

Directora
Susanna Ferrer, *Dret Contenciós-administratiu, Dret Civil i Dret Mercantil*

Directora Comunicació
Clara Llensa

Coordinadora Món Jurídic
Gema Mayol

Gabinet de Premsa
Roser Ripoll Alcon

Composició
Mònica Gil

Món Jurídic
Telèfon: 934 961 880
e-mail: monjuridic@icab.cat
anuncis: monjuridicanuncis@icab.cat

Han col·laborat en aquest número:
Isidor García, Lluís Batlló, Alejandro Fuentes-Lojo Rius, Aurora Sanz, Ivan Rodriguez Florido, Sonia Buixaderas Sans, Francisco Manuel García Costa, Francesc Granell, Josep Ma. Valls i Xufré, Pilar Llop, Meritxell Batet, Quique Bassat, Laila Nekhaich, Laura Fernández Marín, Silvia Piedra Porras, Noemí Blázquez, Santiago Nadal, Alessandro Pieralli, Judith Morales Barceló, Comissió d'Advocats Sèniors, Lluís Jou, Patricia Sanpera, Juanjo Climent, Voluntaris ICAB, Gabriel Capilla i Vidal, i Roger Pallerols

Fotografia
Albert Muñoz Thuile

Disseny
Laia Guarro i Nomad Studio

Impressió
Litografies Rosés

Publicitat
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona
Mallorca, 283, 08037 Barcelona
Telèfon: 934 961 880
e-mail: marqueting@icab.cat

Dipòsit legal
B-16.273-83

ISSN
1135-9196

Les opinions recollides en els textos publicats a Món Jurídic pertanyen exclusivament als seus autors. L'opinió oficial del Col·legi l'expressa la Junta com a òrgan de govern de la institució.

Publicidad

1/6
Este número es indicativo del riesgo del producto siendo 1/6 indicativo de menor riesgo y 6/6 de mayor riesgo.

Banco Santander está adscrito al Fondo de Garantía de Depósitos de Entidades de Crédito. Para depósitos en dinero el importe máximo garantizado es de 100.000 euros por depositante en cada entidad de crédito.

Santander

En el Santander os tenemos en cuenta.

Por ello, tenemos una cuenta que se adapta a ti: **la Cuenta Justicia Santander, sin comisión de administración ni mantenimiento** de la cuenta[1], TIN 0% y **TAE 0%** cumpliendo condiciones, **sin comisión por transferencias en euros, nacionales y UE[2] solo por pertenecer a este Colectivo,** y con las tarjetas*:

- **Tarjeta One Débito**
  Comisión de emisión y mantenimiento: 0€
- **Tarjeta de Crédito All in One[3]**
  Comisión de emisión y mantenimiento: 0€

También tenemos una **oferta preferente de financiación** para ti.

Infórmate en el **915 123 123** o en nuestras oficinas.

1. TIN 0%. TAE 0% cumpliendo condiciones para un supuesto en el que se mantenga de forma constante durante 1 año un saldo diario de 7.000€, aplicando un tipo de interés nominal anual de 0% y una comisión de mantenimiento de 0€. 2. Exentas las transferencias en euros, nacionales y UE. No aplica a urgentes e inmediatas. *Consulta resto de condiciones en tu oficina más cercana. 3. TIN 18%. TAE: 19,56%, calculada conforme al sistema de amortización en cuotas constantes, considerando un importe dispuesto de 1.500€ y una comisión de emisión y mantenimiento de 0€. Importe total adeudado 1.650,24€ a devolver en 12 cuotas mensuales de 137,52€. Adicionalmente se cobrarán las comisiones, en su caso, asociadas a las operaciones realizadas.

Digilosofía. **La filosofía digital del Santander.**

NOVETATS LEGISLATIVES

SELECCIÓ DE NORMATIVA DIVERSA (PUBLICADA DEL 16 DE DESEMBRE AL 10 DE FEBRER):

Real Decreto 1084/2020, de 9 de diciembre, por el que se **modifica el Real Decreto 106/2018, de 9 de marzo, por el que se regula el Plan Estatal de Vivienda 2018-2021 y la Orden TMA/378/2020, de 30 de abril,** por la que se **definen los criterios y requisitos de los arrendatarios de vivienda habitual que pueden acceder a las ayudas transitorias de financiación establecidas en el artículo 9 del Real Decreto-ley 11/2020, de 31 de marzo, por el que se adoptan medidas urgentes complementarias en el ámbito social y económico para hacer frente al COVID-19.** BOE núm. 322 10/12/2020

Real Decreto 1105/2020, de 15 de diciembre, **por el que se constituye la Comisión de coordinación en materia de investigación.** BOE núm. 327 16/12/2020

Real Decreto 1114/2020, de 15 de diciembre, **por el que se regula la concesión directa de subvenciones a determinadas entidades para la financiación del Sistema Nacional de Acogida e Integración de Personas Solicitantes y Beneficiarias de Protección Internacional.** BOE núm. 327 16/12/2020

DECRET LLEI 50/2020, de 9 de desembre, **de mesures urgents per estimular la promoció d'habitatge amb protecció oficial i de noves modalitats d'allotjament en règim de lloguer.** DOGC núm. 8292 11/12/2020

Ley 9/2020, de 16 de diciembre, por la que se modifica la Ley 1/2005, de 9 de marzo, **por la que se regula el régimen del comercio de derechos de emisión de gases de efecto invernadero, para intensificar las reducciones de emisiones de forma eficaz en relación con los costes.** BOE núm. 328 17/12/2020

DECRET LLEI 51/2020, de 15 de desembre, de modificació del Decret llei 39/2020, de 3 de novembre, **de mesures extraordinàries de caràcter social per fer front a les conseqüències de la COVID-19,** i del Decret llei 49/2020, d'1 de desembre, **de mesura urgent complementària en matèria d'ocupació i foment de l'activitat econòmica per fer front a les conseqüències de la major afectació en el mercat de treball de la COVID-19 en determinats territoris de Catalunya.** DOGC núm. 8297 17/12/2020

DECRET 146/2020, de 15 de desembre, pel qual **s'estableixen els criteris d'aplicació de la pròrroga dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2020, mentre no entrin en vigor els del 2021.** DOGC núm. 8297 17/12/2020

Real Decreto 1156/2020, de 22 de diciembre, **de ampliación de los medios traspasados a la Generalitat de Cataluña** por el Real Decreto 966/1990, de 20 de julio, **en materia de provisión de medios materiales y económicos para el funcionamiento de la Administración de Justicia.** BOE núm. 334 23/12/2020

Real Decreto 1157/2020, de 22 de diciembre, **por el que se declara la liquidación y extinción del Fondo Estatal de Inversión Local,** F.C.P.J. BOE núm. 334 23/12/2020

REIAL DECRET 1156/2020, de 22 de desembre, **d'ampliació dels mitjans traspassats a la Generalitat de Catalunya** pel Reial decret 966/1990, de 20 de juliol, **en matèria de provisió de mitjans materials i econòmics per al funcionament de l'Administració de justícia**. DOGC núm. 8302 23/12/2020

Ley Orgánica 2/2020, de 16 de diciembre, de modificación del Código Penal para la **erradicación de la esterilización forzada o no consentida de personas con discapacidad incapacitadas judicialmente**. BOE núm. 328 17/12/2020

LLEI 15/2020, del 22 de desembre, de les **àrees de**

promoció econòmica urbana. DOGC núm. 8303 24/12/2020

DECRET LLEI 53/2020, de 22 de desembre, de modificació del Decret llei 10/2020, de 27 de març, **pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la COVID-19.** DOGC núm. 8303 24/12/2020

Ley Orgánica 3/2020, de 29 de diciembre, por la que **se modifica la Ley Orgánica 2/2006, de 3 de mayo, de Educación**. BOE núm. 340 30/12/2020

Real Decreto-ley 39/2020, de 29 de diciembre, **de medidas financieras de apoyo social y económico y de cumplimiento de la ejecución de sentencias**. BOE núm. 340 30/12/2020

Real Decreto 1179/2020, de 29 de diciembre, por el que **se establece el marco del reconocimiento oficial de las Cámaras de Comercio Españolas en el extranjero**. BOE núm. 340 30/12/2020

Real Decreto 1110/2020, de 15 de diciembre, por el que **se aprueba el Plan Estadístico Nacional 2021-2024**. BOE núm. 340 30/12/2020

DECRET 152/2020, de 29 de desembre, **pel qual es regula el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya**. DOGC núm. 8306 30/12/2020

LLEI 16/2020, del 22 de desembre, **de la desaparició forçada de menors a Catalunya**. DOGC núm. 8303 24/12/2020

LLEI 17/2020, del 22 de desembre, **de modificació de la Llei 5/2008, del dret de les dones a erradicar la violència masclista**. DOGC núm. 8303 24/12/2020

Ley 10/2020, de 29 de diciembre, por la que **se modifica la Ley 58/2003, de 17 de diciembre, General Tributaria, en transposición de la Directiva (UE) 2018/822 del Consejo, de 25 de mayo de 2018, que modifica la Directiva 2011/16/UE por lo que se refiere al intercambio automático y obligatorio de información en el ámbito de la fiscalidad en relación con los mecanismos transfronterizos sujetos**

NOVETATS LEGISLATIVES

a comunicación de información. BOE núm. 340 30/12/2020

Real Decreto 1178/2020, de 29 de diciembre, **por el que se modifica el Reglamento del Impuesto sobre Sociedades**, aprobado por el Real Decreto 634/2015, de 10 de julio. BOE núm. 340 30/12/2020

Real Decreto-ley 38/2020, de 29 de diciembre, por el que **se adoptan medidas de adaptación a la situación de Estado tercero del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte tras la finalización del periodo transitorio previsto en el Acuerdo sobre la retirada del Reino Unido de Gran Bretaña e Irlanda del Norte de la Unión Europea y de la Comunidad Europea de la Energía Atómica, de 31 de enero de 2020**. BOE núm. 340 30/12/2020

Ley 11/2020, de 30 de diciembre, de **Presupuestos Generales del Estado para el año 2021**. BOE núm. 341 31/12/2020

Llei 18/2020, del 28 de desembre, **de facilitació de l'activitat econòmica**. DOGC núm. 8307 31/12/2020

Llei 19/2020, del 30 de desembre, d'**igualtat de tracte i no-discriminació**. DOGC núm. 8307 31/12/2020

Real Decreto 46/2021, de 26 de enero, **sobre revalorización de las pensiones del sistema de la Seguridad Social, de las pensiones de Clases Pasivas y de otras prestaciones sociales públicas para el ejercicio 2021**. BOE núm. 23 27/01/2021

Decreto-ley 50/2020, de 9 de diciembre, **de medidas urgentes para estimular la promoción de vivienda con protección oficial y de nuevas modalidades de alojamiento en régimen de alquiler**. BOE núm. 28 02/02/2021

Real Decreto-ley 3/2021, de 2 de febrero, **por el que se adoptan medidas para la reducción de la brecha de género y otras materias en los ámbitos de la Seguridad Social y económico**. BOE núm. 29 03/02/2021

Real Decreto 1/2021, de 12 de enero, **por el que se modifican el Plan General de Contabilidad aprobado por el Real Decreto 1514/2007, de 16 de noviembre; el Plan General de Contabilidad de Pequeñas y Medianas Empresas aprobado por el Real Decreto 1515/2007, de 16 de noviembre; las Normas para la Formulación de Cuentas Anuales Consolidadas aprobadas por el Real Decreto 1159/2010, de 17 de septiembre; y las normas de adaptación del Plan General de Contabilidad a las entidades sin fines lucrativos aprobadas por el Real Decreto 1491/2011, de 24 de octubre**. BOE núm. 26 30/01/2021

Real Decreto 2/2021, de 12 de enero, por el que **se aprueba el Reglamento de desarrollo de la Ley 22/2015, de 20 de julio, de Auditoría de Cuentas**. BOE núm. 26 30/01/2021

DECRET LLEI 5/2021, de 2 de febrer, **pel qual s'aproven mesures urgents per a la implementació i gestió dels fons procedents del Mecanisme de Recuperació i Resiliència i del fons REACT-EU per a l'Administració de la Generalitat de Catalunya i el seu sector públic**. DOGC núm. 8333 04/02/2021

ORDRE TSF/209/2020, de 10 de desembre, **per la qual s'aproven les bases reguladores per a la concessió dels ajuts extraordinaris per al manteniment de l'activitat econòmica enfront de la COVID-19 per a persones treballadores autònomes individuals, persona física, o persones treballadores autònomes que formin part d'una microempresa**. DOGC núm. 8292 11/12/2020

Resolución de 4 de diciembre de 2020, de la Secretaría de Estado de Política Territorial y Función Pública, por la que **se establece a efectos de cómputo de plazos, el calendario de días inhábiles en el ámbito de la Administración General del Estado para el año 2021**. BOE núm. 325 14/12/2020

RESOLUCIÓ TSF/3288/2020, de 14 de desembre, per la qual **s'obre la convocatòria per a l'any 2020 per a la concessió**

de subvencions per afavorir el manteniment de l'activitat econòmica de les persones treballadores autònomes, persona física, i de les persones treballadores autònomes que formen part d'una microempresa davant els efectes de les noves mesures adoptades per fer front a la COVID-19 (ref. BDNS 539093). DOGC núm. 8295 15/12/2020

RESOLUCIÓ per la qual **s'aproven les bases reguladores per a la concessió de subvencions en l'àmbit de les empreses d'atraccions i serveis de restauració propis de fires, revetlles i festes majors a la via pública, fora d'establiments permanents, afectades econòmicament per les mesures de salut pública decretades per pal·liar els efectes de la COVID-19**. DOGC núm. 8295 15/12/2020

ORDRE VEH/217/2020, de 15 de desembre, per la qual es modifica l'Ordre VEH/193/2020, de 5 de novembre, **sobre operacions comptables de tancament de l'exercici pressupostari del 2020**. DOGC núm. 8298 18/12/2020

RESOLUCIÓ 1120/XII del Parlament de Catalunya, **de validació del Decret llei 46/2020, de mesures urgents de caràcter administratiu, tributari i de control financer**. DOGC núm. 8300 21/12/2020

RESOLUCIÓ OAC/DIR/542/2020, de 17 de desembre, per la qual **es dona publicitat a la modificació parcial de les Normes d'actuació i de règim interior de l'Oficina Antifrau de Catalunya**. DOGC núm. 8301 22/12/2020

RESOLUCIÓ de 14 de desembre de 2020, **de delegació de funcions als membres del Consell de Direcció del Síndic de Greuges**. DOGC núm. 8302 23/12/2020

RESOLUCIÓ JUS/160/2021, de 25 de gener, per la qual **es dona publicitat al Conveni de col·laboració entre el Departament de Justícia i el Consell dels Il·lustres Col·legis d'Advocats de Catalunya per a l'establiment del marc d'actuació en matèria de prestació d'assistència jurídica gratuïta durant l'any 2021**. DOGC núm. 8328 28/01/2021

TAB TRIBUNAL ARBITRAL DE BARCELONA

ACCEDIR A LA VIA RÀPIDA FAST TRACK

DE NOU, ELS DESNONAMENTS: EL REIAL DECRET LLEI 37/2020

Coordinat per Isidor Garcia

37 és la xifra màgica en matèria de desnonaments. Si en un número anterior de Món Jurídic comentàvem el text del Decret Llei 37/2020 de la Generalitat, de 3 de novembre (publicat al DOGC del 4 de novembre de 2020 i que va entrar en vigor el 5 de novembre de 2020), ara resulta que al BOE, del 23 de desembre de 2020, es publica el Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports, que ha entrat en vigor el mateix dia 23 de desembre.

Aquesta cacofonia numèrica es produeix precisament en un tema que ja de per si contenia una regulació especial i conflictiva i que ara corre paral·lela i en un altre pla al del Decret llei català, perquè els supòsits no són idèntics. A més, hem d'indicar que en l'àmbit judicial processal sembla evident que la norma aplicable és la d'aquest RDL estatal (tot i el DL català). Per més que aquest nou RDL estatal s'incorpori en el de número 11/2020, en tant que el modifica, la realitat és que incideix en l'àmbit de l'exercici d'accions i de la tramitació de procediments judicials, però -sense anar més lluny i com exemple de diferent àmbit material regulat- no estableix res envers els supòsits d'execució hipotecària. El primer que cal indicar és que el RDL 37 estatal proclama la seva vigència temporal (des del 23.12.2020) i fins que finalitzi l'estat d'alarma declarat per RD 926/2020, de 25 d'octubre i prorrogat per RD 956/2020, de 3 de novembre (és a dir, en principi, fins a les 00.00 h. del 9 de maig de 2021).

Quant al seu àmbit processal material, introdueix -en primer lloc– la legitimació de la persona arrendatària d'un habitatge habitual per instar un incident de suspensió extraordinària del desnonament o llançament per trobar-se en una situació de vulnerabilitat econòmica que li impossibiliti trobar una alternativa d'habitatge per a si mateix i per a les persones amb les que convisqui, independentment que la causa d'aquesta situació derivi o no dels efectes de la COVID-19. Aquest incident s'aplica a tots els judicis verbals sobre reclamacions de renda o quantitats degudes per l'arrendatari, o d'expiració del termini de durada de contractes subscrits d'acord amb la LAU que pretenguin recuperar la possessió de la finca, s'hagi suspès o no prèviament el procés (d'acord amb l'article 441.5 LEC). Si no estigués assenyalada la data per al llançament (per no haver transcorregut el termini de 10 dies de l'article 440.3 LEC o per no haver-se celebrat la vista), se suspendrà el termini o la celebració d'aquesta.

Perquè operi aquesta suspensió, la persona arrendatària haurà d'acreditar que es troba en alguna de les situacions de vulnerabilitat econòmica descrites a les lletres a) i b) de l'article 5 del RDL 11/2020 mitjançant la presentació dels documents que preveu l'article 6.1 de l'esmentat RDL.

Pel que fa a la tramitació d'aquest incident, cal destacar que el demandant en el procediment (l'arrendador) també podrà acreditar davant el jutjat trobar-se igualment en situació de vulnerabilitat econòmica (descrita a la lletra a) de l'esmentat article 5, abans indicada) o en risc de situar-se en ella, en cas que s'adopti la mesura de suspensió del llançament.

El jutge haurà d'acabar dictant una interlocutòria en la qual podrà adoptar la suspensió del llançament, si es considera acreditada la situació de vulnerabilitat econòmica i, si escau, que no ha de prevaler la vulnerabilitat de l'arrendador, bé la suspensió. Si fixa aquesta, assenyalarà expressament que, finalitzat l'estat d'alarma, es reprendrà automàticament el còmput dels dies a què es refereix l'article 440.3 LEC o s'assenyalarà data per a la celebració de la vista i, si escau, del llançament, segons l'estat en què es trobi el procés. Alternativament, acordarà la continuació del procediment, si no s'acredita la vulnerabilitat per l'arrendatari o

hauria de prevaler la situació de vulnerabilitat de l'arrendador. Acreditada la vulnerabilitat, abans de la finalització del termini màxim de suspensió, les administracions públiques competents han d'adoptar les mesures indicades en l'informe de serveis socials (o altres que considerin adients per satisfer la necessitat d'habitatge per a la persona en situació de vulnerabilitat que garanteixin el seu accés a un de digne).

Un cop aplicades aquestes mesures l'Administració competent haurà de comunicar-ho immediatament a Tribunal, i el LAJ haurà de dictar en el termini màxim de tres dies un decret acordant l'aixecament de la suspensió de procediment.

En segon lloc, cal destacar que el RDL introdueix la suspensió de procediment i del llançament de persones econòmicament vulnerables sense alternativa habitacional en els supòsits dels apartats 2n, 4t i 7è de l'article 250.1 LEC i ens els processos penals. És a dir, aquest altre supòsit està pensat per ser aplicat només en els casos de persones que habitin l'habitatge sense títol. També s'aplicarà aquesta segona previsió de suspensió en el cas d'habitatges que pertanyin a persones jurídiques o a persones físiques titulars de més de 10 habitatges i que les persones que les habiten sense títol es trobin en situació de vulnerabilitat econòmica per trobar-se en alguna de les situacions descrites en la lletra a) de l'article 5 de l'RDL 11/2020 (ja indicat anteriorment). Perquè es pugui aplicar aquesta suspensió, qui visqui en l'habitatge sense títol haurà de reunir determinades condicions: ser persona dependent, víctima de violència sobre la dona o tenir persones a càrrec, convivint en el mateix habitatge, alguna persona dependent o menor d'edat; haurà d'acreditar, a més, que es troben en alguna de les situacions de vulnerabilitat econòmica descrites en la lletra a) de l'article 5 de l'RDL 11/2020 (ja indicat) mitjançant la presentació dels documents que preveu l'article 6.1.

A més, en cap cas és procedent aquesta suspensió si l'entrada o permanència en l'habitatge ha tingut lloc en algun dels següents supòsits: quan s'hagi produït en un immoble de propietat d'una persona física, si en aquest immoble té el seu domicili habitual o segona residència, sense perjudici del nombre d'habitatges de les quals sigui propietari; quan s'hagi produït en un immoble de propietat d'una persona física o jurídica que el tingui cedit per qualsevol títol vàlid en dret a una persona física que tingui el seu domicili habitual o segona residència; quan l'entrada o permanència en l'immoble s'hagi produït mitjançant intimidació o violència sobre les persones; quan hi hagi indicis racionals que l'habitatge s'estigui utilitzant per a la realització d'activitats il·lícites; quan l'entrada o permanència s'hagi produït en immobles de titularitat pública o privada destinats a habitatge social i ja s'hagués assignat l'habitatge a un sol·licitant per part de l'administració o entitat que gestioni aquesta habitatge; i, quan l'entrada en l'habitatge s'hagi produït amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest RDL 37.

En aquest segon supòsit de possible suspensió, el jutge prendrà la decisió corresponent (de suspensió o de continuació de procediment) prèvia valoració ponderada i proporcional del cas concret, tenint en compte, entre altres, les següents circumstàncies: les relatives a si l'entrada o permanència en l'immoble està motivada per una situació d'extrema necessitat -a aquest efecte es valorarà adequadament el corresponent informe dels serveis socials–; i les circumstàncies relatives a la cooperació de les persones que viuen en l'habitatge amb les autoritats competents en la recerca de solucions per a una alternativa que garanteixi el seu dret a un habitatge digne.

D'altra banda, la disposició transitòria primera estableix el règim aplicable als procediments que es trobin en tràmit en els òrgans judicials a l'entrada en vigor d'aquest RDL 37. Així, les previsions establertes per l'incident de suspensió extraordinària del desnonament o llançament s'aplicaran als procediments de desnonament que puguin iniciar-se des de l'entrada en vigor del RDL, així com a aquells procediments que es trobin en curs en els òrgans judicials, tot i que ja s'hagués decretat la suspensió d'acord amb redaccions anteriors del RDL 11/2020. No s'aplicarà als procediments de desnonament que s'haguessin suspès en els quals s'hagués acordat la represa per quedar acreditada la vulnerabilitat econòmica de l'arrendador.

Nota: El nou RDL 1/2021 ha modificat algun aspecte de la regulació establerta en el RDL 11/2020 que ha estat tingut en compte en el text.

RESSENYES JURISPRUDENCIALS

Coordinat per: Lluís Batlló (Penal), Alejandro Fuentes-Lojo Rius (Civil), Aurora Sanz (Laboral), Ivan Rodriguez Florido (Contenciós-Administratiu).

PENAL

LA RESPONSABILITAT DERIVADA D'UNA SENTÈNCIA PENAL FERMA NO PRESCRIU

Sentència del Tribunal Suprem de data 13 de novembre de 2020

Aquesta resolució ha fallat que la responsabilitat civil derivada d'una sentència penal ferma no prescriu. La resolució considera aquest criteri a partir del recurs interposat per una persona condemnada el 2001, entre d'altres pronunciaments, a pagar l'import de 22.301.372 pessetes per danys i perjudicis, ocasionats per un incendi provocat pel penat.

Havent transcorregut 15 anys sense que el condemnat pagués la indemnització, l'Audiència Provincial de Barcelona va declarar la prescripció de la responsabilitat civil.

L'Alt tribunal destaca que la situació legislativa ha canviat amb dues modificacions importants: la Llei 1/2000 de 7 de gener d'enjudiciament civil, que va introduir el termini de caducitat de 5 anys en el procés d'execució i la Llei 42/2015, que escurça el termini general de prescripció de 15 a 5 anys, el que suposa la necessitat de revisar la seva pròpia doctrina, en atenció als béns jurídics objecte de protecció.

Cal destacar que, davant les dificultats d'interpretació que aquest assumpte suscitava, els jutjats havien dictat moltes resolucions contradictòries i que aquesta sentència es decanta per la més interpretació més favorable al perjudicat, i ha de exigir-se per aquest, una tutela singular i reforçada.

Per tals raons, la sentència assenyala que l'execució dels pronunciaments civils en el procés penal es realitza d'ofici i, per això, el dret declarat en la sentència no necessita d'una acció per part del perjudicat, ja que "declarada la fermesa de la sentència, l'execució dels seus pronunciaments civils pot continuar fins a la completa satisfacció del creditor, sense que li sigui aplicable ni la prescripció ni la caducitat ".

CIVIL

PRIMER PRECEDENT ALS TRIBUNALS SOBRE L'IMPACTE DE LA PANDÈMIA EN L'ECONOMIA D'UN CONTRACTE D'ARRENDAMENT

Sentència nº1/2021 de 8 de gener del Jutjat de Primera Instància nº20 de Barcelona de la UE de 11 de novembre de 2020

La recent Sentència nº1 / 2021 de 8 de gener dictada pel Jutjat de Primera Instància nº20 de Barcelona estima íntegrament una demanda de revisió de renda d'un contracte d'arrendament d'indústria d'habitatges turístics i condemna a la propietat a una reducció de l'50% de la renda i d'altres despeses a càrrec de la societat arrendatària amb eficàcia des de l'1 d'abril de 2020 fins al 31 de març de 2021 i al pagament de les costes del procés.

Aquesta Sentència, malgrat que no es ferma, per ser susceptible al recurs d'apel·lació davant l'Audiència Provincial de Barcelona, és el primer precedent existent en els tribunals espanyols sobre la matèria, i és previsible que el cas acabi al Tribunal Suprem.

LABORAL

DRET PREFERENT D'UN TREBALLADOR EXCEDENT

Sentència núm. 989/2020 del Tribunal Suprem de 11 de novembre de 2020

Analitza si davant el dret preferent d'un excedent pot prevaldre la transformació del treball temporal i parcial en indefinit. En el cas concret, davant la sol·licitud de reincorporació d'un excedent i la conseqüent manifestació de l'empresa d'inexistència de vacants, s'acredita com l'empresa ocupa llocs de treball de la mateixa categoria de l'actor per mitjà de la conversió de contractes de duració determinada i a temps parcial en indefinits i a temps complert. El Tribunal conclou que l'empresa ja era coneixedora de la voluntat del treballador de reingressar a la primera vacant que es produís i com a tal

MUTUALIDAD ABOGACÍA

Estalviar amb disponibilitat, sense renunciar a una bona rendibilitat, és possible

3% rendibilitat a compte[1]

Disponible des del primer moment[2]

La situació actual implica pensar molt bé on vols invertir els estalvis. La Mutualidad té una modalitat que satisfà tots els requisits per ajudar-te a constituir una xarxa de seguretat: el Sistema d'Estalvi Flexible (SVA) del Pla Universal.

El teu futur, en bones mans. Contracta un SVA a: mutualidadabogacia.com

Atenció personalitzada
Delegació de la Mutualidad de la Abogacía
Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona

Patricia Ruiz Puente
C/ Mallorca, 283. 08037 Barcelona
T. 936 01 1233
patriciaruiz@mutualidadabogacia.com

1. Per al trimestre actual. Al tancament del 2019, la rendibilitat del Pla Universal se situava en un 3,78% (rendibilitats passades no impliquen rendibilitats futures).
2. Durant el primer any només podràs rescatar el saldo acumulat corresponent a les aportacions d'estalvis que hagis fet. Durant el 2n any, fins al 97,5% del total del saldo acumulat i durant el tercer, fins al 99%. A partir del tercer any podràs rescatar fins al 100% del fons acumulat. Caldrà un període mínim de 30 dies des de la data d'efecte del cobrament de l'última aportació per poder rescatar el saldo en qüestió.

no era exigible que es reiterés en la seva petició. En el mateix sentit, estableix que és inacceptable que els treballadors temporals i/o a temps parcial tinguin un dret preferent al del propi treballador excedent en tant que la obligació de l'empresa de reincorporar-lo neix en el moment en que, sol·licitat el reingrés, apareixen noves necessitats que han de cobrir-se amb altres empleats. Així, el TS conclou que abans d'efectuar la conversió de contractes, hauria d'haver-se tingut en compte el dret dels qui formaven part de la plantilla de l'empresa i satisfeien les característiques de les posicions de treball per a les quals es portaren a terme tals contractacions, inclús essent que la transformació del treball precari en treball fixe vingués imposat per compromisos col·lectius.

EQUIPARACIÓ RETRIBUTIVA ENTRE TREBALLADORS DE L'EMPRESA PRINCIPAL I TREBALLADORS CEDITS PER UNA ETT

Sentència núm. 930/2020 del TS de 20 d'octubre de 2020

Aquesta resolució incideix, de nou, en l'equiparació retributiva exigible entre els treballadors de l'empresa principal i els cedits per una ETT pronunciant-se, en aquest cas, en relació al dret d'aquests a rebre la paga de beneficis establerta per conveni col·lectiu en el sí de l'empresa usuària amb caràcter general i lineal per la seva plantilla. A la sentència, el Tribunal, seguint la línia de la Directiva europea 2008/104/CE defensa que cal imposar el principi d'igualtat en favor de les persones treballadores cedides com si haguessin estat contractats directament per l'empresa usuària. Així, la Sala es postula en contra de l'al·legació de l'empresa recurrent conforme la qual no pot ser obligada a satisfer una paga que deriva d'un acord col·lectiu del grup empresarial al que pertany la usuària en tant que tal paga no està inclosa en el conveni col·lectiu que li és aplicable a ella. Justifica la sentència doncs que és imprescindible atendre a la darrera modificació de l'article 11.1 LETT segons el qual el resultat econòmic obtingut pel treballador de l'empresa de treball temporal mentre presta serveis a l'empresa usuària no ha de ser inferior al que obté el de l'empresa usuària pel mateix treball.

CONTENCIÓS-ADMINISTRATIU

LA COMPETÈNCIA DE LA GAIP PER REQUERIR LA INCOACIÓ D'EXPEDIENTS SANCIONADORS PER INCOMPLIMENTS EN MATÈRIA DE TRANSPARÈNCIA

Sentència núm. 4.293/2020, de 26 d'octubre de 2020, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala Contenciosa Administrativa, Secció 5ª (recurs núm. 95/2018)

Amb l'aprovació de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern es va dur a terme un substancial canvi en el funcionament de les administracions públiques catalanes. Amb el reconeixement de les obligacions en matèria de publicitat activa –l'obligació de publicar d'ofici determinada informació– i passiva –el dret dels particulars a sol·licitar– es va crear la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP). Aquesta Comissió és l'encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública resolent les reclamacions que es formulin per part dels particulars. Però les resolucions de la GAIP sovint es troben amb els problemes pel que fa a l'execució, atès que segueixen dependent de l'administració corresponent i la seva col·laboració en el compliment del que s'ha acordat. La GAIP no ostenta competències en matèria sancionadora, sinó que únicament pot requerir el compliment de les seves resolucions.

Constatada aquesta problemàtica, el Reglament de la GAIP aprovat l'any 2017 va preveure que, en casos de desatenció dels requeriments efectuats, la Comissió estava habilitada per "ordenar la incoació" de procediments sancionadors a l'òrgan competent de la respectiva administració infractora (art. 49.2).

Així es va fer per part de la GAIP, per exemple, davant d'un incompliment de l'Ajuntament de Lleida, sol·licitant la incoació del respectiu expedient sancionador. L'Ajuntament no ho va considerar ajustat a dret i va impugnar la resolució invocant una manca de competència.

Doncs bé, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha avalat que la GAIP pugui emetre aquesta mena de resolucions, per les quals posa en coneixement de l'administració un determinat incompliment i requereix la incoació del procediment, per tal que sigui la respectiva administrativa qui determini les possibles responsabilitats derivades d'aquests fets. El Tribunal deixa clar que la GAIP no imputa a les administracions la comissió de cap infracció, sinó que comunica els fets per tal que depuri les responsabilitats escaients en el respectiu procediment sancionador.

ILLUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA
Estem preparats,
digues en què et podem ajudar
VOLUNTARIAT ICAB, COMPANYS I COMPANYES
PER A COMPANYS I COMPANYES
Per a més informació: www.icab.cat
Telèfon: 936 011 252
Correu electrònic: voluntaris@icab.cat

EFECTES DEL BRÈXIT EN L'IVA I LES SEVES OPORTUNITATS

Sonia Buixaderas Sans
Col·legiada núm. 19.414

El Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha deixat de ser Estat membre de la Unió Europea passant a ser considerat un tercer país des del 31 de gener de 2020, un cop ratificat l'Acord sobre la Retirada del Regne Unit de la Unió Europea i de la Comunitat Europea de l'Energia Atòmica (o «Acord de Retirada»). No obstant això, després de llargues negociacions i un període transitori, aquesta retirada desplega els seus efectes fiscals des de l'1 de gener de 2021, afectant tant a operadors econòmics com a persones físiques.

És important tenir en compte, però, que l'Acord de Retirada incorpora un Protocol especial sobre Irlanda / Irlanda de Nord que es va aprovar "in extremis" per donar resposta a situacions específiques d'aquests territoris, derivats entre d'altres, de la circumstància que comparteixen territori insular amb la República d'Irlanda, que sí que forma part de la Unió Europea.

Una de les primeres conseqüències que s'han produït, a l'ésser considerat el Regne un tercer Estat, és que els empresaris establerts en aquest país ja no tindran dret a la devolució de les quotes d'IVA que suporten a Espanya pel mecanisme de devolució de l'article 119 de la llei de l'Impost del Valor Afegit ("llei de l'IVA"), aplicable als empresaris de la Unió Europea i ho han de fer a través de l'article 119 bis, a partir de l'1 de gener.

Aquest últim article constitueix la transposició de la tretzena Directiva 86/560 / CEE de Consell, de 17 de novembre de 1986, en matèria d'harmonització de les legislacions dels Estats membres a l'efecte de procedir a la devolució de l'IVA als subjectes passius no establerts en el territori de la Comunitat, Illes Canàries, Ceuta o Melilla.

Recordem que un dels requisits fonamentals per a la seva aplicació era, concretament, el de l'existència de reciprocitat de tracte amb l'estat d'establiment de sol·licitant, de manera que l'IVA suportat a Espanya només serà retornat si, en aquest cas el Regne Unit, retorna l'IVA suportat als empresaris espanyols.

En aquest sentit, i com era d'esperar, el passat 5 de gener es va publicar la Resolució de la Direcció general de Tributs, de 4 de gener, sobre la devolució de l'IVA als empresaris o professionals establerts en els territoris del Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord, que reconeix aquesta reciprocitat amb les següents limitacions de les quotes suportades:

a) Per bens i serveis adquirits que no es vegin afectats per l'activitat empresarial o professional.

b) Per bens i serveis que es destinin a la revenda.

c) Per bens i serveis d'espectacles o serveis de caràcter recreatiu.

d) Per l'adquisició d'un vehicle automòbil o el 50 per cent de l'IVA suportat pel seu lloguer o arrendament financer.

La resolució és coherent amb l'existència de l'esmentat Protocol per a Irlanda de Nord ja que s'acorda que aquest

territori forma part de la Unió Europea en tot allò relatiu als lliuraments, adquisicions intracomunitàries i importacions de bens. Això vol dir dues coses: d'una banda, els empresaris podran sol·licitar la devolució de les quotes d'IVA suportades per aquestes operacions relatives a bens a Irlanda de Nord com fins ara, és a dir, pel mecanisme de l'article 119 de la llei de l'IVA i de l'altra, pel que fa a les quotes suportades en prestacions de serveis, s'aplicarà el mecanisme de l'article 119 bis amb les limitacions establertes.

Així mateix, és també requisit per sol·licitar la devolució per als no establerts a la Unió Europea l'obligatorietat de nomenar, amb caràcter previ, un representant que sigui resident a Espanya (territori d'aplicació de l'IVA) que és l'encarregat de complir les obligacions formals i que respon solidàriament si la devolució és improcedent.

Els efectes del Brexit s'estenen a l'aplicació de l'IVA i amb la legislació duanera en general, per a tots els operadors econòmics. Sense anar més lluny, qualsevol operació d'introducció de bens al Regne Unit (a excepció d'Irlanda de Nord) per empreses espanyoles serà considerat una exportació des del punt de vista espanyol i una importació al Regne Unit (a excepció d'Irlanda de Nord), i viceversa. En definitiva, que ja no serà considerat ni lliurament ni adquisició intracomunitària.

La conseqüència directa és que aquests intercanvis comercials estan ja subjectes a tots els tràmits i formalitats duaneres per verificar el compliment de la legislació comunitària així com, si és el cas, a l'obtenció de prèvia autorització o certificat de les autoritats competents, amb independència que existeixi acord sobre la inexistència d'aranzels o contingents sobre mercaderies.

Això succeeix respecte dels productes agroalimentaris, per exemple, a l'estar subjectes a autorització o certificat que haurà de tramitar telemàticament als serveis d'inspecció abans de despatxar-, a través de les seves plataformes informàtiques.

Addicionalment, l'IVA en les importacions de bens es meritarà i liquidarà en el moment de la importació per la Duana, excepte que l'empresa opti per l'aplicació del règim de l'IVA diferit, per al qual hauran de presentar-se declaracions mensuals. Si no es tracta d'una gran empresa i el seu període de declaració és trimestral podrà optar per modificar el seu període de declaració donant-se d'alta en el Registre de devolució mensual (REDEME). No obstant això, haurà de valorar la contrapartida que suposarà estar obligada a portar llibres mitjançant el sistema de Subministrament immediat d'Informació (SII).

Un altre efecte gens menyspreable en l'economia actual és que, a aquells empresaris que subministrin bens a clients particulars del Regne Unit no els és aplicable el règim de vendes intracomunitàries a distància, excepte per a lliuraments a residents a Irlanda de Nord.

Pel que fa a altres aspectes formals, atès que les operacions realitzades entre Espanya i el Regne Unit deixen de qualificar-se com intracomunitàries, no hauran d'informar-se a través de la declaració recapitulativa model 349. Tampoc es tindrà l'obligació d'identificar-se mitjançant NIF-IVA.

Finalment, els impostos especials es meriten en el moment de la importació de les mercaderies procedents del Regne Unit com ara begudes alcohòliques o tabac manufacturat.

També l'adquisició i prestació de serveis es veurà afectada, per exemple, amb l'aplicació de les regles de localització que preveuen els articles 69 i 70. L'IVA, ja que a l'haver deixat de pertànyer al Regne Unit a la Unió Europea, li serà d'aplicació la regla especial d'ús efectiu de l'article 70.Dos. Això significarà que estaran subjectes a l'IVA espanyol els serveis següents quan es localitzin al Regne Unit però la seva utilització o explotació efectiva s'efectuï en el territori d'aplicació de l'IVA:

1r Els llistats en l'article 69.Dos, el destinatari sigui un empresari o professional actuant com a tal: cessions i concessions de drets de propietat intel·lectual o industrial, fons de comerç, publicitat, assessorament, auditoria, enginyeria, advocacia, experts fiscals, tractament de dades i el subministrament d'informacions, assegurances i financers, arrendaments de bens mobles corporals.

2n La mediació en nom i per compte d'altri. El destinatari sigui un empresari o professional.

3r L'arrendament de mitjans de transport.

4t Els serveis prestats per via electrònica, de telecomunicacions, de radiodifusió i de televisió.

No de menor importància, en un entorn econòmic globalitzat, són les conseqüències de la no aplicació d'aquelles normes de tipus tècnic que simplifiquen l'aplicació de l'IVA com ara les aplicables a operacions triangulars o les normes de subministrament i instal·lació, a les empreses que estiguin registrades únicament al Regne Unit a l'efecte de l'IVA. Això pot requerir que es registrin en qualsevol altre Estat de la UE, el que pot suposar una oportunitat de negoci per als assessors fiscals de la resta de països, com Espanya.

En definitiva, d'ara endavant caldrà analitzar des d'aquest prisma les operacions comercials en què intervingui el Regne Unit i, en alguns casos, replantejar l'esquema operatiu de les mateixes a fi de tenir una major optimització en l'IVA.

EL COLEGIO ELECTORAL DE LOS ESTADOS UNIDOS

El autor, experto en esta materia, nos presenta un interesante artículo donde expone de forma muy ilustrativa las características propias del Colegio Electoral de los Estados Unidos, tan vigente en estos días por los recientes sucesos que tuvieron lugar en el Capitolio.

Francisco Manuel García Costa
Profesor de Derecho Constitucional
de la Universidad de Murcia

Las elecciones presidenciales de los Estados Unidos han sido tendencialmente pacíficas a lo largo de su bicentenaria historia, a pesar de que la polémica estuvo presente en algunas de ellas, bien porque se denunciara fraude electoral (así, en las de 1876, 1888 y 1960), bien porque ocurriera el efecto de que el presidente elegido por el Colegio electoral hubiera obtenido menos votos populares que su oponente (así, en las de 1824, 1868 y 1888). La Historia parece haberse acelerado y en las seis elecciones presidenciales de este siglo XXI encontramos dos, las de 2000 y las de 2020, con denuncias de fraude; y otras dos, las de 2000 y las de 2016, con el efecto antes señalado.

Las denuncias de "fraude masivo" en las elecciones de 2020 formuladas por el presidente Trump han resultado infundadas, al desestimar el Tribunal Supremo, el pasado 12 de diciembre, la demanda presentada por el Fiscal General del Estado de Texas para anular los resultados electorales de los estados de Georgia, Michigan, Pensilvania y Wisconsin. Tal desestimación se produjo dos días antes de la reunión del Colegio Electoral y nos recordó que, efectivamente, el presidente de los Estados Unidos es designado por este órgano, es decir, es elegido por los ciudadanos norteamericanos a través de un sistema de elección indirecta o por grados. Los Padres Fundadores fijaron esta fórmula a finales del siglo XVIII cuando la mayor parte de los procesos electorales, allí donde los había, eran también por grados, debido fundamentalmente a que este era el mecanismo que más se acomodaba a las exigencias de la dispersión de la ciudadanía y de la falta de comunicaciones. Pero, además, los Padres Fundadores creían que este método de nombramiento era el que mejor encajaba en un régimen político pensado por y para que todo poder de un hombre sobre otro estuviera controlado, limitado y supervisado. Así, los Padres Fundadores diseñaron una Constitución en la que no solo los Poderes Legislativo, Ejecutivo y Judicial tenían límites, sino también el propio Poder Electoral, es decir, la ciudadanía. En este sentido, la elección que el pueblo realizara del Presidente habría de estar supervisada por un comité de notables y de sabios, el Colegio Electoral, que se encargaría de verificar que la ciudadanía había elegido a una persona adecuada para ocupar la Suprema Magistratura de los Estados Unidos. Así lo expone meridianamente

QUIENES CREEMOS EN LAS DEMOCRACIAS CONSTITUCIONALES NOS SENTIMOS RECONFORTADOS AL VER QUE LA DEMOCRACIA EN AMÉRICA, A PESAR DEL EX-PRESIDENTE TRUMP INSTIGANDO AL ASALTO AL CAPITOLIO, PROSIGUE CON SUS RITOS, MÁXIME EN ESTOS TIEMPOS OSCUROS DE LA PANDEMIA DE LA COVID-19 (...)

Hamilton en el nº 68 de El Federalista: "un pequeño número de personas, escogidas por sus conciudadanos entre la masa general, tienen más probabilidades de poseer los conocimientos y el criterio necesarios para investigaciones tan complicadas". Y prosigue Hamilton calificando al Colegio Electoral como "casi la única parte del sistema que ha escapado sin severa censura o que ha recibido la más ligera marca de aprobación de parte de sus adversarios".

Contrariamente al parecer de sus creadores, el Colegio Electoral se reveló ineficaz y confuso desde el principio, como demostró el caos de las elecciones de 1800, que originó la aprobación de la Décimo Segunda Enmienda por la que se otorgó una nueva configuración a este órgano. Estos y otros problemas han determinado que el Colegio Electoral sea la institución más cuestionada de las implantadas en la Constitución, con más de 700 propuestas de reforma en estos 200 años, y que subsista hoy la problemática de los "electores infieles", es decir, de aquellos que, paradójicamente amparados en la propia finalidad del Colegio Electoral querida por los Padres Fundadores, no votan en el Colegio Electoral por los candidatos a Presidente y Vicepresidente por quienes se habían comprometido ante la ciudadanía. En este sentido, 17 estados permiten la actuación de estos "electores infieles", mientras que otros 33 estados la han venido proscribiendo, prohibición que el Tribunal Supremo, en una reciente sentencia de julio de 2020, ha declarado conforme a la Constitución.

Quienes creemos en las democracias constitucionales nos sentimos reconfortados al ver que la democracia en América, a pesar del ex-presidente Trump instigando al asalto al Capitolio, prosigue con sus ritos, máxime en estos tiempos oscuros de la pandemia de la COVID-19 en la que los regímenes iliberales -despóticos- se pueden presentar como la solución para algunos. En 2020 y 2021 la democracia en América ha cumplido con sus normas y, conforme a una ley de 1845, el martes siguiente al primer lunes de noviembre en años divisibles por cuatro, el pueblo de los Estados Unidos eligió a los 538 compromisarios del Colegio Electoral (los 435 congresistas, los 100 senadores y 3 por el Distrito de Columbia). Asimismo, estos se reunieron en sus respectivos estados el primer lunes siguiente al segundo miércoles de diciembre. Por su parte, el Congreso certificó, bien que el día 7 de enero, los votos emitidos en los colegios electorales de cada uno de los estados; y, por último, los mandatos del presidente Biden y de la vicepresidenta Harris dieron comienzo, tal como dispone la vigésima enmienda ratificada en 1933, al mediodía del veinte de enero de 2021. MJ

REPERCUSSIONS PRÀCTIQUES A CATALUNYA DE L'ARTICLE 28 DE LA LLEI HIPOTECÀRIA

L'autor manifesta la seva oposició a l'aplicació d'aquest article a Catalunya on la successió hereditària es regeix pel dret civil català i que ha provocat entre d'altres, la proliferació de notes de suspensió de la fe pública registral que mai abans s'havien practicat i que estan provocant una gran inseguretat en el tràfic immobiliari, frustrant moltes operacions hipotecàries.

Josep Ma. Valls i Xufré
Notari

L'article 28 de la Llei Hipotecària (LH) estableix que: les inscripcions de finques o drets reals adquirits per herència o llegat, no faran efecte quant a tercer fins transcorreguts dos anys des de la data de la mort del causant. Excepte les inscripcions per títol d'herència testada o intestada, millora o llegat a favor d'hereus forçosos.

Recentment han proliferat les notes de suspensió de la fe pública registral en les inscripcions hereditàries sobre la base del citat precepte, notes que mai abans s'havien practicat i que estan provocant una gran inseguretat en el tràfic immobiliari, frustrant moltes operacions hipotecàries.

No entrarem aquí en la discussió del significat de l'expressió 'tercer' en el precepte abans transcrit. Simplement, destacar que la posició imperant en l'actualitat és la de Roca Sastre qui entén que el tercer de l'article 28 de la LH és l'adquirent de l'hereu aparent, quan la seva adquisició es produeix en els termes de l'article 34 LH, és a dir, a títol onerós i de bona fe. El supòsit que planteja el precepte és que hi ha un hereu aparent inscrit i després apareix un hereu real, en virtut d'un altre testament posterior que, per exemple, no va accedir al RGAUV o és un testament hològraf o es produeix una nul·litat testamentària derivada d'una preterició o una altra causa.

LA DIRECCIÓ GENERAL DE SEGURETAT JURÍDICA I FE PÚBLICA HA PROCLAMAT QUE L'ARTICLE 28 DE LA LLEI HIPOTECÀRIA ÉS APLICABLE A CATALUNYA EN LA SEVA RESOLUCIÓ DE 12 DE JUNY DE 2020 (BOE 31 DE JULIOL)

Evidentment la suspensió de la fe pública es dona, no perquè hi ha una nota marginal que recordi el que diu l'article 28, sinó perquè l'imposa directament la llei. També podria el Registre proclamar, mitjançant una nota marginal, per

exemple, que el comprador d'un immoble, si no és de bona fe, no resultarà protegit per l'article 34 LH.

Del que es tracta aquí és de posar en dubte l'aplicabilitat de l'article 28 LH a Catalunya, quan el causant té veïnatge civil català, en quin cas pot argumentar-se que la successió hereditària es regeix pel dret català que no coneix l'expressió ni el concepte d'hereu forçós, perquè en aquest precepte és més important l'excepció, és a dir la inscripció a favor dels hereus forçosos, que la regla general de la suspensió de la protecció registral.

Així a Catalunya, el més habitual és que l'herència es defereixi al vidu o parella estable que, per cert, no és legitimari, mentre que en dret comú els descendents intervenen sempre a la successió com hereus forçosos que són.

La Direcció General de Seguretat Jurídica i Fe Pública ha proclamat que l'article 28 de la Llei Hipotecària és aplicable a Catalunya en la seva resolució de 12 de juny de 2020 (BOE de 31 de juliol).

Sóc contrari a aquesta resolució i als arguments que empra, ja que per la meva part podria aportar arguments de caràcter històric, els quals sembla que han quedat en l'oblit dels juristes actuals així com arguments de caràcter tècnic.

LA REFERÈNCIA "ALS BÉNS ADQUIRITS A TÍTOL ONERÓS PER TERCERS DE BONA FE" HO ÉS A L'ARTICLE 34 LH I NO A L'ARTICLE 28 LH QUE, COM HE DIT, QUEDA FORA DEL CONTEXT JURÍDIC CATALÀ

Només recordar la gran diferència amb el dret comú on el legitimari és hereu forçós, i per tenir dret a una pars bonorum ha de participar, no sols en el procés hereditari, sinó fins i tot, en la liquidació dels possibles guanys precisament per ser hereu forçós del causant. En canvi, a Catalunya el legitimari és només un creditor de l'hereu (pars valoris) i per tant no participa ni té cap acció per a impugnar el procés hereditari, tret que afecti la integritat del patrimoni relicte. Com diu l'abans citat article 451, l'hereu respon personalment del pagament de la legítima, la qual cosa exclou qualsevol eficàcia real de l'acció del legitimari.

Finalment, la resolució esmentada, si bé transcriu l'article 465-2 CCCat, el despatxa amb una argumentació simplista i sense tenir en compte els antecedents històrics de les adquisicions a non domino del dret civil de Catalunya. En efecte, aquest precepte estableix: Article 465-2. Règim jurídic de l'hereu aparent.

1. L'hereu aparent o el posseïdor vençut per l'exercici de l'acció de petició d'herència ha de restituir a l'hereu real els béns de l'herència, aplicant les normes de liquidació de la situació possessòria i distingint si la possessió ha estat de bona o mala fe.

2. S'exclouen de la restitució els bens adquirits a títol onerós per tercers de bona fe, d'acord amb el que s'estableix per la legislació hipotecària i les normes sobre la "irreivindicabilidad" dels béns mobles.

3. En els supòsits a què es refereix l'apartat 2, l'hereu aparent o el posseïdor vençut ha de lliurar a l'hereu real el preu o la cosa que ha obtingut com a contraprestació o els béns que ha adquirit amb aquests. Si la contraprestació encara no ha estat pagada, l'hereu real se subroga en les accions del transmitent per a reclamar-la.

Doncs bé, la resolució que comentem es limita a dir que: "en remetre aquest article a la regulació de la legislació hipotecària, els béns no estarien exclosos de la restitució fins a passats els dos anys de suspensió de l'article 28 LH."

Al meu entendre, la referència "als bens adquirits a títol onerós per tercers de bona fe" ho és a l'article 34 LH i no a l'article 28 LH que, com he dit, queda fora del context jurídic català.

Deixant a part les disquisicions doctrinals, tot acceptant que aquest precepte sigui aplicable a Catalunya, hem de distingir dos supòsits.

El primer supòsit és que sigui declarat nul el testament, o que aparegui un testament posterior que no va accedir al RGAUV o un testament hològraf. Aquesta possibilitat és mínima, perquè amb la informatització dels comunicats testamentaris és molt poc probable. Quant a un possible testament hològraf, les estadístiques ens demostren també que la seva incidència en el procés hereditari no arriba ni a un 0,01%. Caldrà veure, per tant, les circumstàncies del cas concret i decidir sobre la base de dades, com les relacions familiars del causant, les seves circumstàncies personals, el seu patrimoni, etc. i adoptant les garanties apropiades.

El segon supòsit de fet que pot donar lloc a un problema derivat de la suspensió de la fe pública, és que aparegui un fill o descendent del causant que no hagi estat tingut en compte en el procés hereditari, ja que això pot donar lloc a preterició en cas de testament o nul·litat en cas d'un abintestat. L'article 451-16 estableix:

1. És preterit el legitimari a qui el causant no ha fet cap atribució en concepte de legítima o imputable a aquesta i que tampoc ha estat desheretat. El legitimari preterit pot exigir el que per legítima li correspon.

2. Si el legitimari preterit és un descendent del causant que ha nascut o ha esdevingut legitimari després d'haver-se atorgat el testament o un descendent l'existència del qual el causant ignorava en el moment de testar, té acció perquè es declarin ineficaces el testament i, si escau, els codicils atorgats pel causant, per causa de preterició errònia. S'exceptuen els següents casos:

a) Si el causant ha instituït hereu únic, en tota l'herència, al cònjuge o al convivent en parella estable.

b) Si el causant ha instituït hereu únic, en tota l'herència, a un fill o a un altre descendent i en el moment d'atorgar testament tenia més d'un fill o almenys un fill i una estirp de fill premort.

c) Si la relació de filiació en virtut de la qual s'esdevé legitimari ha quedat legalment determinada després de la mort del causant.

Per tant, sols si la preterició ha estat errònia, el preterit té acció per a sol·licitar la ineficàcia del testament, però les excepcions contemplades en les lletres a), b) i c) són tan important a la pràctica, que limiten molt l'efectivitat de l'article 28.

Està clar que queden els supòsits d'herència entre germans o d'altres, però tot i així penso que l'article 28 és anacrònic en el temps actual i contrari a l'agilitat del tràfic immobiliari que es mou, fonamentalment, mitjançant finançament hipotecari, pel que em proposo fer campanya per a la seva derogació o, al menys, per reduir-ne la seva extensió temporal a sis mesos, que és el temps que normalment triga una herència a arribar al Registre, i ampliar les excepcions al vidu o convivent, als germans i a les fundacions o associacions sense ànim de lucre.

EDICIÓ MARÇ 2021

Converteix-te en advocada
Converteix-te en advocat

POSTGRAU ICAB EN PRÀCTICA JURÍDICA

NOVETAT

- **TRIA EN AQUESTA EDICIÓ ENTRE LA MODALITAT ON-LINE O LA PRESENCIAL. INFORMA'T AL WEB WWW.ICAB.CAT/EPJ O ESCOLA@ICAB.CAT**
- DE MARÇ A DESEMBRE DE 2021
- DE 18 A 20.30H.

PLA IGUALTAT INTEGRAL ICAB 2018-2021

Aquest postgrau incorpora matèries en perspectiva de gènere d'acord amb el pla d'igualtat de l'ICAB.

VOLS SER ADVOCAT/ADA? COMENÇA PER L'EPJ

L'Escola de Pràctica Jurídica (EPJ) de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona és la formació pràctica idònia per iniciar-se en l'advocacia i aporta destresa i experiència a un Llicenciat/da Graduat/ada en Dret que vulgui exercir com a advocat/ada. L'alumne pot començar en dues dates diferents segons les seves necessitats:

FORMACIÓ PRÀCTICA

- 7 especialitats: civil, penal, laboral, administratiu, mercantil, família i financer
- Possibilitat de realització de pràctiques voluntàries en Institucions Públiques, despatxos col·laboradors i empreses
- Simulacions de judicis a l'Escola Judicial
- Immersions en casos reals
- Visites a institucions públiques i privades (Registres, Notaries, Comissaries, Centres Penitenciaris, Jutjats de Guàrdia, 1a Instància i Audiència Provincial, Institut Nacional de Toxicologia, Escola de Policia i Servei d'Orientació Jurídica)
- Assistència a judicis i serveis de guàrdia
- Simulacions de judicis a les aules de l'EPJ perquè el lletrat en pràctiques aprengui a desenvolupar-se davant d'un jutge
- Seminaris i treballs en grups reduïts
- Lloc de realització de les pràctiques: les aules de l'EPJ situades a l'ICAB (c/ Mallorca, 283) estan preparades per a exposicions d'audiovisuals amb sistemes multimèdia, connexió a Internet i videoconferències
- Sala exclusiva d'estudi a la Biblioteca de l'ICAB per als alumnes EPJ i màsters ICAB.

PREU

L'import total del Postgrau en Pràctica Jurídica (2 especialitats) és de:

- 3.550 euros (2 especialitats presencials)
- 3.000 euros (2 especialitats online)
- 3.250 euros (1 especialitat online i 1 especialitat presencial)

Us heu d'inscriure a dues de les set troncals. Si en voleu més, el preu augmentarà de manera proporcional.

SANT RAIMON DE PENYAFORT 2021

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va commemorar enguany del 19 al 29 de gener la festivitat de Sant Raimon de Penyafort, marcada per un context insòlit sacsejat per la irrupció de la terrible pandèmia mundial provocada per la COVID-19. Malgrat aquesta situació, la Junta de Govern del Col·legi va dissenyar les activitats de Sant Raimon de Penyafort mantenint el mateix esperit, il·lusió i compromís de cada any, i encara amb més força que mai, amb una visió humanística.

La degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona Mª Eugènia Gay, va exposar en el programa inaugural que actualment " la societat reclama respostes basades en el Dret, així com la seguretat que només pot oferir la Justícia i l'acompanyament que des de la nostra professió podem brindar a la ciutadania en els moments d'incertesa; i amb aquest esperit, hem d'aprofitar l'ocasió per reafirmar el compromís de l'Advocacia envers la dignitat, la igualtat i els Drets Humans ja que, sens dubte, constitueixen la millor guia que podem tenir per sortir reforçats d'aquesta situació".

També va destacar el paper essencial que tenen les noves tecnologies arran del nou escenari propiciat per la pandèmia: "Vivim en un món cada vegada més complex, global i interconnectat en el qual les noves tecnologies han demostrat tenir un sentit estratègic no només per assegurar la continuïtat de moltes empreses i dels serveis essencials, com per transformar l'enorme potencial que tenen sobre el que hem d'impulsar la transformació d'una societat que requereix un desenvolupament que sigui autènticament sostenible i coherent amb els propòsits de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides".

La festivitat de Sant Raimon és també una oportunitat per compartir coneixements i estar al dia de l'actualitat jurídica -enguany carregada de nombroses novetats derivades de la ingent activitat normativa dels últims mesos- a través de les diferents sessions formatives en les quals hi participen ponents de primer nivell i amb gran vocació. En aquest sentit, la degana va realçar que atès que la formació és "la pedra angular de la nostra professió ja que ens permet exercir amb totes les garanties el fonamental dret de defensa

la formació on-line va prendre el màxim protagonisme durant la festivitat de Sant Raimon.

La degana també va posar en valor el paper essencial de l'advocacia com a garant històrica dels drets fonamentals i les llibertats públiques, i en aquest sentit va afirmar que "es continuarà exigint dels poders públics la reivindicació d'una Administració de Justícia que sigui digna i que respongui als paràmetres de qualitat, eficiència i transparència propis d'un servei públic modern i del segle XXI".

La degana també va llançar un missatge esperançador vers l'advocacia assenyalant que cal continuar treballant amb il·lusió i per tal d'assegurar l'anhelada recuperació econòmica i anímica de la societat: "ho hem de fer aprofundint i defensant aquells valors com la salut, la investigació científica o la justícia, per ser els que configuren la veritable essència de l'Estat del Benestar i permeten la materialització efectiva de la democràcia".

LA FORMACIÓ ON-LINE PREN EL MÀXIM PROTAGONISME PER SANT RAIMON DE PENYAFORT

La formació, com a fonament essencial per a l'exercici de la professió, ha tingut sempre en el marc de les activitats programades per Sant Raimon de Penyafort un paper protagonista, perquè l'ICAB té la vocació d'oferir als seus col·legiats i col·legiades els coneixements necessaris per estar al dia de l'actualitat jurídica per tal que es pugui facilitar sempre el millor servei i l'acompanyament jurídic que requereix la ciutadania.

Enguany i arran de la COVID-19 l'oferta formativa dins el marc de la festivitat del patró de l'advocacia s'ha vist realçada, d'una banda, per l'impuls a la formació on-line que el Col·legi va iniciar durant el confinament, i de l'altra per continuar analitzant els efectes jurídics provocats per aquesta terrible pandèmia mundial amb la col·laboració de ponents de primer nivell.

En aquest sentit, cal destacar que entre el 25 i el 28 de gener es van celebrar més de 30 webinars -sobre temes de rabiosa actualitat i dels diferents àmbits del dret- els quals van obtenir l'exisota xifra de 5.740 inscripcions, de les quals 1.700 corresponen a inscripcions úniques. Les sessions van ser seguides per un 66% d'assistència. Aquestes dades indiquen que el seguiment de la formació un cop més ha superat la realitzada en l'edició de l'any passat.

25 DE GENER, INICI DELS WEBINARS DE SANT RAIMON

La degana del Col·legi de l'Advocacia, Mª Eugènia Gay, va donar el tret de sortida a l' intens programa formatiu de l'ICAB amb motiu de Sant Raimon. Va ser el passat 25 de gener, a les 16h, en el marc del webinar SRP-21:'Arrendaments de local de negoci en temps de crisi', un dels actes que va registrar una participació més elevada, amb 462 inscripcions.

En la sessió, a més de la degana hi van participar el secretari de l'ICAB, Jesús Sánchez, Roberto García Ceniceros, magistral del jutjat de primera instància 30 de Barcelona i delegat de primera instància de Barcelona i Josep Maria Espinet Asensio, advocat i vocal de la secció de dret civil de l'ICAB.

En el transcurs d'aquesta conferència, la degana va posar de manifest que des de que es va declarar el primer estat d'alarma pel Reial Decret 463/2020 de 14 de març, la paralització i alentiment de l'activitat econòmica, professional i laboral del país ha incidit de manera directa, imprevisible i sobrevinguda en el normal funcionament del mercat . Una situació que ha afectat de forma àmplia i transversal a nombrosos sectors i àmbits de negoci, que s'han vist obligats a suspendre la seva activitat o que han patit una reducció dràstica dels seus ingressos; impedint en molts casos poder seguir complint amb el contingut pecuniari dels seus contractes d'arrendament.

Precisament en el cas dels contractes d'arrendaments és un dels àmbits que han generat més consultes jurídiques i d'aquí la importància de celebrar novament un webinar per analitzar els darrers canvis normatius al respecte, va exposar la degana.

El magistrat Roberto García va destacar en el marc de l'acte que "ja han passat més de 9 mesos des de l'inici de la pandèmia i se segueixen decretant força decrets lleis, per això va apuntar que seria essencial trobar una mesura de caràcter legislatiu més adequada a aquesta situació i meditada per no trobar-nos davant la inseguretat jurídica que hi ha en aquests moments".

En relació al tema analitzat en el marc del webinar el secretari de la junta de Govern, Jesús Sánchez, va destacar que des de l'Advocacia catalana i espanyola s'havia estat mirant d'impulsar una proposta legislativa de modificació de l'article 1258 del Codi Civil que havia treballat el magistrat Javier Orduña, però que tot i que aquesta proposta havia arribat al Congrés dels Diputats finalment no es va poder dur a la pràctica. Mentre que l'advocat Rafael Garzón, va afirmar que davant "l'excepcionalitat del moment hauria d'haver comportat l'aplicació de la clàusula rebus sic stantibus". Per a l'advocat Josep Maria Espinet "el RD 35 (estatal) és preferent i el RD 34 és prevalent, per això ell va apostar pel Reial Decret català 34 perquè té la finalitat en l'impacte negatiu de les rendes, en els lloguers"

També el dilluns 25 de gener es va dur a terme el webinar SRP-21: 'Qüestions pràctiques d'Estrangeria', un altre dels webinars que van despertar més interès, amb 429 inscripcions. La diputada de la Junta de Govern de

l'ICAB responsable de la Comissió d'Estrangeria Carmen Valenzuela Hidalgo va presentar l'acte i als ponents, David Asunción Soriano, cap del Servei de l'Oficina d'Estrangeria de Barcelona, i José Antonio Rodríguez Gómez, responsable de la Seu de l'Oficina d'Estrangeria.

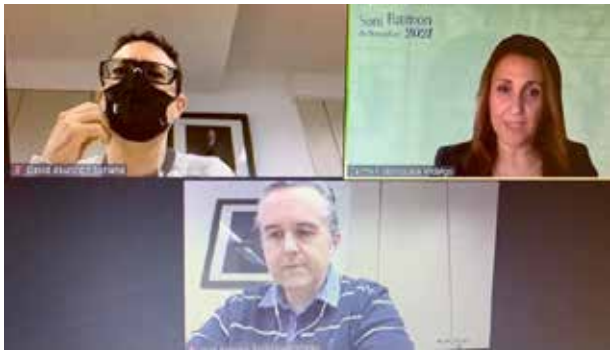

Els ponents a mode de pregunta-resposta van resoldre els dubtes més habituals i freqüents en relació als tràmits relacionats per aconseguir l"arrelament familiar', la residència i nacionalitat, la reagrupació familiar, així com problemes derivats de l'ús de la plataforma MERCURIO, entre d'altres.

Les 'Garanties en els judicis telemàtics' va ser un altra de les temàtiques que major seguiment va tenir dins els Webinar SRP-21, amb 287 inscripcions. La diputada de la Junta de Govern i responsable de formació de l'ICAB, Cristina Vallejo, va presentar l'acte tot apuntant diferents preguntes - com per exemple, si els judicis telemàtics haurien de seguir celebrant-se un cop passat aquest episodi de pandèmia, per tal que els ponents convidats oferissin les seves reflexions al respecte. Van participar en aquesta ocasió, Joan Picó Junoy, catedràtic de Dret Processal i director del Departament de Dret de la Universitat Pompeu Fabra; Joaquim Martínez Sánchez, secretari de Govern del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC); Eva María Atares García, magistrada del Jutjat de Família núm. 51 de Barcelona; Mª Antonia Coscollola Feixa, magistrada del Jutjat d'Instrucció núm. 24 de Barcelona; Rafael Lafuente Sevilla, assessor del Gabinet del Ministre de Justícia, i Montserrat Muñoz Moreno, Directora de Modernització de l'Administració de Justícia (DGMAJ) i secretària de Relacions amb l'Administració de Justícia (SRAJ) del departament de Justícia.

Arran de l'aposta ferma de l'ICAB per donar a conèixer la mediació entre l'advocacia i especialment en promoure aquesta eina per donar solució als nous conflictes generats per la COVID-19, l'ICAB va celebrar Webinar SRP-21: 'Mediació. Garanties de el procés de mediació?'. L'acte va ser moderat per la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, Núria Flaquer, i hi van intervenir Carlos Villagrasa, professor titular de Dret Civil de la Universitat de Barcelona i magistrat Suplent de l'Audiència Provincial de Barcelona; Jordi Casajoana Feliu, Advocat i Mediador i Xavier Bernadí i Gil, director General de Dret i d'Entitats Jurídiques de la Generalitat de Catalunya;

Dins la primera jornada dels webinars de Sant Raimon es va celebrar també la sessió titulada 'El dret de rectificació (FAKE NEWS), vessant civil vs. LOPDGDD' amb les intervencions d'Albert Jané Crespo, president de Grup de l'Advocacia Jove (GAJ) de l'ICAB; Alba Tobella, Periodista i Codirectora de VERIFICAT i la moderació de Pol Fontquerni, vocal del GAJ.

I per finalitzar aquesta primera jornada el webinar SRP21: 'Josep Benet Morell, advocat compromès amb els drets' on van participar-hi l'historiador Josep M. Soler i Sabaté, l'advocat i membre de la Comissió de Memòria Històric, Jordi Oliveras Badia, i l'advocat Agust Gil Matamala. Va moderar l'acte l'advocat Pep Cruanyes.

26 DE GENER, SEGONA JORNADA

La segona jornada formativa de Sant Raimon de Penyafort es va iniciar amb el webinar titulat 'Habitatge social i aspectes processals', que va despertar un alt interès entre els col·legiats i col·legiades de l'ICAB en registrar més de 270 inscripcions.

En aquesta ocasió, Eva Ma. Ribó Fenollós, degana del Col·legi de l'Advocacia de Sant Feliu de Llobregat va presentar l'acte i als ponents: Carles Sala i Roca, doctor en Dret i assessor del Consell dels Col·legis d'Administradors de Finques de Catalunya; Vicente Pérez-Daudí, catedràtic de Dret Processal a la Universitat de Barcelona; Inmaculada Barral Viñals, Catedràtica de Dret Civil a la Universitat de Barcelona i Javier Buron Cuadrado, gerent d'habitatge de l'Ajuntament de Barcelona.

Durant la sessió, Eva Ribó va destacar que "L'habitatge social té una especial rellevància actualment per la situació de vulnerabilitat de les persones afectades per la crisi i la gran quantitat de normes al respecte que estem tenint en la matèria". Per la seva part Inmaculada Barral va afirmar que: "el fet de tenir habitatges ocupats s'hauria de fer extensiu a tots els propietaris, no a uns específics, per tal d'evitar l'existència dels pisos buits". Mentre que Carles Sarroca va destacar que "el concepte de gran tenidor neix de la corresponsabilitat per proporcionar a la ciutadania habitatge i així pal·liar problemes de sobreendeutament" i Javier Burón va considerar que no hi ha un marc competencial en la matèria i per això hi ha realment un problema econòmic profund al respecte.

També va ser molt seguit el webinar SRP-21: 'El Ministeri Fiscal i la Instrucció', que va presentar el diputat de la Junta de Govern de l'ICAB, Carlos Echavarri Paniagua, i que va comptar amb la participació de reconeguts advocats penalistes com són Olga Tubau; Jorge Navarro Massip, Emilio Zegri, Cristóbal Martell Pérez-Alcalde, i la Fiscal de la Secció Territorial de Manzanares (Ciudad Real), Escarlata Gutierrez.

El 26 de gener també es va celebrar el Webinar SRP-21: 'La no discriminació i la normativa sectorial de l'impost de successions'. En aquesta ocasió la diputada de la Junta de Govern de l'ICAB Susana Ferrer va presentar la sessió i als panelistes participants de la mateixa: Ramón Angel Casanovas Burgués, Advocat i Natalia Caba Serra, Directora General de Tributs i Joc de la Generalitat de Catalunya.

Un altre Webinar SRP-21 que va ser seguit amb molt interès va ser el que va abordar la 'Violència de Gènere: legislació en matèria de VIDO i control de convencionalitat dins del conveni d'Istanbul'. La diputada de la Junta de Govern de l'ICAB Carmen Valenzuela va ser

l'encarregada de presentar la conferència on-line que va comptar amb les intervencions de Ma. Auxiliadora Díaz Velázquez, magistrada del Jutjat de Violència sobre la Dona núm. 2 de Las Palmas de Gran Canaria; Jesús Mª Sánchez, secretari de l'ICAB; Elena Gonzalez Estevez, fiscal Delegada per a la Violència contra la Dona a Barcelona i Cira García Domínguez, magistrada del Jutjat de Violència contra la Dona d'Albacete.

Un tema que ha generat un debat social arran del context de pandèmia en què ens trobem és 'si és és sancionable l'incompliment del toc de queda o la contravenció de les demés restriccions?'. Per abordar aquesta qüestió es va convidar a Montserrat Raga Marimón, magistrada-Jutgessa del Jutjat Contenciós-Administratiu núm. 5 de Barcelona i a Gabriel Capilla Vidal, doctor en Dret Administratiu i Professor col·laborador de la Universitat Abat Oliba CEU. La diputada Susana Ferrer va presentar i moderar l'interessant anàlisi que es va fer.

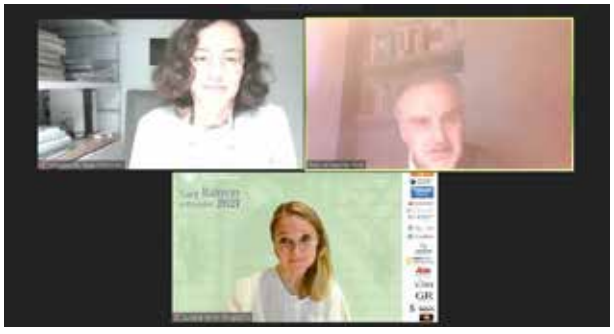

TERCERA JORNADA, 27 DE GENER

Entre les sessions formatives que es van realitzar el passat dimecres 27 de gener cal destacar la titulada 'Família. Dret a la prova: Seguretat Jurídica', ja que va tenir un alt índex d'inscrits, més de 360. El vicedegà del Col·legi, Joaquim de Miquel Sagnier, va presentar l'acte en el qual es va comptar amb les aportacions de Mª Eugènia Gay Rosell, degana de l'ICAB; María Isabel Hernando Vallejo, magistrada del Jutjat d'Instrucció núm. 31 de Barcelona; Xavier Abel Lluch, magistrat del Jutjat de 1ª Instancia núm. 14 de Barcelona i Doctor en Dret; Cristina Díaz-Malnero Fernández, advocada i presidenta de la Secció de Dret de Família de l'ICAB i Margarita Pérez Salazar, magistrada del Jutjat de Família nú. 10 de Pamplona.

En el marc d'aquest acte el vicedegà va destacar que aquest webinar va convidar a reflexionar sobre els drets fonamentals que podrien veure's afectats en els processos de família.

La degana de l'ICAB va afirmar que en els assumptes de família ha de prevaler l'interès superior del menor, el respecte a la seva integritat i la seva dignitat en totes les resolucions judicials. També va posar de relleu que els processos de família són dinàmics i això exigeix que des que es presenta la demanda fins que es produeix el judici les circumstàncies poden canviar totalment.

La presidenta Secció de Dret de Família va exposar que "moltes vegades ens trobem que en virtut de l'interès del menor es produeix la disjuntiva de la seguretat i inseguretat de la prova".

"El que els i les menors siguin escoltats i escoltades en un procediment judicial és un dret que ha de prevaler en tots els assumptes de família", va ressaltar la magistrada María Isabel Hernando. Mentre que la magistrada Margarita Pérez va considerar que en matèria de família, el jutge té una amplitud tal de moviment que li permet un marge d'actuació molt ampli, però aquesta llibertat no pot suposar una indefensió per cap de les parts". Per la seva part el magistrat Xavier Abel va alertar que a pesar de què "tenim molts codis de bones pràctiques no hi ha una regulació específica de mitjans de prova dels nens, nenes i adoslescents".

En aquesta tercera jornada de Webinar SRP-21 també es va celebrar la conferència sobre el 'Canal de denúncies, investigacions internes i drets fonamentals afectats'. La diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, Emma Gumbert va presentar l'acte en què hi van participar els advocats Jorge Navarro Massip i Josep Danon Campon.

Per determinar els 'Drets digitals i drets fonamentals' de la ciutadania es va convidar a participar de forma telemàtica el passat 27 de març i dins el marc de la festivitat de Sant Raimon al Doctor en Dret i Director del Màster IT+IP d'ESADE, Mario Sol Muntañola, i als advocats Jose Mª Anguiano i Gerard de Lucas. L'acte va ser presentat per la diputada de la Junta de Govern Núria Flaquer.

Inkietos també va participar de nou en les jornades de formació de Sant Raimon realitzant 4 sessions que van servir per analitzar la «Ciberseguretat en els entorns cloud», els « Reptes de la retenció del talent en la "nova normalitat"», el «Legaltech per disseny: el secret d'una transformació digital exitosa» i «Els Alternative Legal Services Providers (ALSP), un model d'advocacia per a la nova normalitat».

Carlos Guerrero, membre d'Inkietos durant la seva intervenció

QUARTA JORNADA, 28 DE GENER

El dijous 28 de gener es van celebrar els últims webinars de formació organitzats per l'ICAB amb motiu de la festivitat de Sant Raimon 2021. Entre aquests cal destacar el titulat 'Protocol del Prepack, una solució pel concurs', atès que va ser el webinar amb més inscripcions, 512. La diputada de la Junta de Govern de l'ICAB, Yvonne Pavia, va presentar l'acte i als panelistes: Raúl Lorente Sibina, auditor, Jordi Albiol Plans, economista; Yolanda Rios López, magistrada del Jutjat Mercantil núm. 1 de Barcelona; Florencio Molina López, magistrat del Jutjat Mercantil núm. 5 de Barcelona. Va actuar com a moderadora Pau Ballvé Reyes, president de la Secció de Dret Concursal de l'ICAB.

També es va celebrar la conferència on-line per abordar 'La confidencialitat i la protecció de dades en l'arbitratge' que va comptar amb Frederic Munné, diputat la Junta de Govern de l'ICAB, com a presentador i les intervencions dels ponents: José María Alonso Puig, degà del Col·legi de l'Advocacia de Madrid, i dels advocats Marlen Estevez Sanz i Alonso Hurtado Bueno.

Amb l'objectiu que el desenvolupament tecnològic es faci tenint en compte i situant en l'epicentre els drets humans es va dur a terme el passat 28 de gener el Webinar SRP-21: 'La Protecció de Dades com a dret nuclear de la Carta de Drets Digitals'. L'acte va ser presentat per Rodolfo Tesone, diputat de la Junta de Govern i president de la Comissió de Transformació Digital de l'ICAB i va comptar amb les aportacions de Moisés Barrio Andrés, lletrat del

Consell d'Estat. Professor de Dret Digital a la Universitat Carlos III; Jesús Rubí Navarrete, vocal Coordinador de la Unitat de Recolzament i Relacions Institucionals de l'AEPD; Tomás de la Quadra-Salcedo, catedràtic Emèrit de Dret Administratiu de la Universitat Carlos III i Borja Adsuara, doctor en Dret, professor de la Universitat Villanueva i advocat Expert en Dret Digital. La sessió va ser moderada per Belén Arribas, vocal de la Comissió de Transformació Digital de l'ICAB i presidenta de la International Federation of Computer Law Association (IFCLA).

Per analitzar la 'Transformació Digital i procés penal: Possibles afectacions a Drets Fonamentals' es va convidar a participar com a ponents a Vicente Magro Servet, magistrat de la Sala Penal del Tribunal Suprem; Roberto Valverde Megías, fiscal Delegat de Criminalitat Informàtica de la Fiscalia Provincial de Barcelona; Andreu Van den Eynde Adroer, advocat especialista en Dret Penal i Manuel Richard González, professor titular de Dret Processal de la Universitat Pública de Navarra (UPNA). El webinar SRP21 va ser presentat per Tiziana Di Ciommo. Advocada i vocal de la Comissió de Transformació Digital de l'ICAB i moderat per Jordi Ferrer Guillen. Advocat i vocal de la Comissió de Transformació Digital de l'ICAB.

També dins el marc dels Webinar SRP-21 va tenir lloc la sessió 'AXESOR: Analitzar entramats mercantils de forma àgil i senzilla', que va comptar amb Lluis Esquerra Resa, advocat i president de la Secció de Dret Mercantil de l'ICAB, com a presentador, i amb Jacobo Pérez-Cela, Strategic Accocunt Manager d'Axesor per a Catalunya, València i Aragó, responsable de la comercialització de Investiga dins d'àrea Bussines Service, producte creat per a Investigació Mercantil, Compliment Normatiu i Prevenció del Blanqueig de Capitals (focalitzat en el coneixement de el client per a compliment de la llei 10/2010), com a ponent.

I la sessió sobre 'Novetats en matèria de Plans d'Igualtat' en la que Eugenia Anoro Urréjola, advocada i vocal del Grup de l'Advocacia Jove (GAJ) de l'ICAB va presentar a la ponent Alejandra González Sainz, Advocada laboralista, qui va fer una brillant anàlisi de la situació.

Tots aquests webinars han estat possible gràcies al Departament de Formació de l'ICAB, les diputats responsables dels qual són Cristina Vallejo i Yvvonne Pavía, però també a col·laboració de la degana Mª Eugènia Gay, del vicedegà, Joaquim de Miquel, del secretari, Jesús Sànchez, i dels diputats de la Junta de Govern Carmen Valenzuela, Susana Ferrer, Núria Flaquer, Emma Gumbert, Rodolfo Tesone, Alejandro Fuentes-Lojo, Carlos Echavarri, Frederic Munné i Josep Balcells, així com de la generositat dels presidents de les Seccions i Comissions de l'ICAB, i de col·legiats i col·legiades i altres perfils professionals del món del Dret d'arreu del territori que han volgut compartir els seus coneixements i reflexions.

TROBADES DE BARCELONA- MEMORIAL JACQUES HENRY

Un any més el punt internacional de la festivitat s'ha focalitzat amb les "Trobades de Barcelona- Memorial Jacques Henry", que organitza l'ICAB amb la col·laboració de la Federació dels Col·legis d'Advocats d'Europa (FBE) i que ha tractat enguany com a tema central: "Fake news i privacitat: perspectiva legal". Experts nacionals i internacionals així com representants de les principals associacions jurídiques van intervenir en l'acte, la crònica del qual trobareu en l'apartat "Entre Nosaltres" d'aquest número de la revista.

MISSA I CERIMÒNIA CIVIL

Arran del difícil context sanitari en què ens trobem l'ICAB va voler fer, més que mai, un sentit acte de recordatori i homenatge als companys i companyes que ens van deixar l'any passat, alguns d'ells i elles a causa de la COVID-19. Per aquest motiu el divendres 29 de gener de 2021, a les 11h es va celebrar una missa presencial a la Basílica de Santa Maria del Mar que va ser presidida per Xavier Vilanova Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona i que va comptar amb la participació de la degana de l'ICAB, la diputada Cristina Vallejo, entre altres membres de la Junta de Govern del Col·legi.

El mateix divendres, a les 13h, es va retransmetre la cerimònia civil que en honor dels advocats/des traspassats es va fer des del Pati de Columnes - per tal de garantir al màxim la seguretat i seguiment de les mesures sanitàries- i en la qual va participar tant la degana del Col·legi de l'Advocacia, Mª Eugènia Gay, com diferents membres de la Junta de Govern.

CONCURS D'INSTAGRAM

Amb l'objectiu de donar un contrapunt al moment que estem vivint i alhora fomentar la creativitat, l'ICAB va convocar la segona edició del 'photografICAB21'. En aquesta edició es va demanar fotografies relacionades amb el sentiment d'esperança tan necessari en aquests moments complexos i que suposen un repte tant per a l'advocacia com per a la societat en general. En el moment de tancament de la revista el jurat encara no ha deliberat sobre la fotografia guanyadora. El lliurament del premi es farà tant aviat les condicions sanitàries ho permetin.

L'ADVOCACIA, LA GRAN PROTAGONISTA DE SANT RAIMON DE PENYAFORT

Un any més, els actes programats per commemorar la festivitat de Sant Raimon de Penyafort han tingut una altíssima participació, encara que hagi estat de forma telemàtica, i per això la Junta de Govern agraeix la confiança dipositada, ja que sempre es vol que els col·legiats i les col·legiades de l'ICAB sigueu els protagonistes d'aquestes activitats. Com sabeu, hi ha hagut actes que no s'han pogut celebrar com la Sessió Solemne i els actes d'homenatge a l'advocacia que enguany compleixen 25 anys de col·legiació, així com el lliurament de premis i medalles de la Corporació. Es realitzaran quan les circumstàncies ho permetin. Amb aquest esperit d'il·lusió i esperança la Junta de govern conclou la commemoració del patró de l'advocacia.

EL '3RD WOMEN BUSINESS & JUSTICE EUROPEAN FORUM' REIVINDICA EL LIDERATGE FEMENÍ I L'EMPODERAMENT DE LA DONA COM A MOTOR DE CANVI CAP A UNA SOCIETAT IGUALITÀRIA

El '3rd Women Business & Justice European Forum', esdeveniment organitzat pel Col·legi de l'Advocacia de Barcelona amb l'objectiu de visibilitzar el talent femení i alhora esdevenir un espai per reivindicar la igualtat com a part ineludible de la justícia i de la materialització dels drets humans, va tornar a ser un èxit.

Més de 1.200 persones inscrites van seguir aquesta nova edició del Congrés, que es va celebrar els passats 4 i 5 de febrer, i que va comptar amb les intervencions de més de trenta dones amb una trajectòria professional extraordinària i diversa del món del dret, la política, l'empresa, la ciència, l'esport i la cultura.

Els seus testimonis van servir per denunciar les situacions de desigualtat que pateixen les dones, crear sinergies, descriure que el futur que s'anhela és la materialització d'una societat igualitària 50/50 i també per recordar a grans figures del feminisme com Olympe de Gouges, Mary Wollstonecraft, Simone de Beauvoir, Emilia Pardo Bazán, Clara Campoamor; Marie Curie, Hillary Clinton, Michelle Bachelet i Kamala Harris, entre d'altres. Els seus noms van ressonar amb força al llarg de les dues jornades del Congrés per ser autèntics referents de superació, que han lluitat contra l'adversitat impulsant la igualtat com a valor irrenunciable per a la plena materialització dels drets humans.

Entre aquests referents de lideratge femení el major protagonisme va recaure en l'advocada i jutgessa de la Cort Suprema dels Estats Units, Ruth Bader Ginsburg, que va morir el passat 18 de setembre- i a qui l'ICAB va voler retre homenatge amb la celebració d'aquest Congrés en reconeixement a la seva trajectòria personal i professional després d'una vida consagrada a defensar els drets civils.

INAUGURACIÓ

«No podem retrocedir, hem de seguir cap endavant, és el que li devem a milions de dones que lluiten (i han lluitat) pels seus drets a tot el món»

Citant a l'alta Comissionada de les Nacions Unides per als Drets Humans, Michelle Bachalet, la degana de Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, va iniciar el discurs inaugural de '3rd Women Business & Justice European Forum', una edició que enguany es va haver de celebrar de forma telemàtica a causa de la COVID-19 i que va ser possible, tal com va destacar i agrair la degana gràcies a la « inestimable participació de dones que constitueixen autèntics referents de lideratge i talent femení; el testimoni de les quals s'uneix al de tantes altres que van ser precursores d'importants canvis dels que s'ha beneficiat la ciutadania». Per això, va afirmar que «s'ha de mantenir viu el seu llegat per fer de la igualtat una realitat efectiva, plena i sense excepcions, sent aquest l'esperit que embriaga el nostre Fòrum».

La degana va recordar en el seu discurs a dues dones que van fer front a l'adversitat per donar veu a les més vulnerables: «l'apassionada defensora dels drets civils Eleanor Roosevelt, per defensar de manera infatigable davant l'Assemblea General de les Nacions Unides, la necessitat de proclamar la Declaració Universal Dels Drets Humans; un document que, per a satisfacció de tota la societat, va estendre, aquest cop sí, la protecció jurídica a la dona ciutadana: perquè "la Justícia no pot ser per una banda sol, ha de ser per a tots dos" i a Clara Campoamor ja que «a Espanya, encara ressona el potent discurs pronunciat l'1 d'octubre de 1931 a les Corts, reclamant enèrgicament el sufragi femení davant ses senyories». «Dos moments històrics units pel convenciment sobre la igualtat com a ideal irrenunciable per seguir avançant per la senda de la justícia», va destacar la degana.

La degana també va posar de manifest que en les últimes dècades s'han aconseguit grans avenços socials, econòmics i polítics; si bé, s'han de continuar identificant les situacions de les que encara es desprèn una discriminació i lluitar contra les mateixes fins revertir tot indici d'arbitrarietat basada en assignacions de rols per motiu de gènere. I va alertar que «encara avui, i de manera intolerable, els desequilibris en detriment de les dones continuen presents en múltiples esferes de la vida, manifestant-se a través de l'anomenada bretxa salarial, el sostre de vidre, la manca de paritat en els llocs de decisió o una política de conciliació inadequada i totalment allunyada del necessari principi de coresponsabilitat que ha de presidir la mateixa».

Precisament, la degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va exposar que a través de les cinc taules en les quals es va estructurar el '3rd Women Business & Justice European Forum' servirien per abordar «la perspectiva de gènere des de diferents enfocaments, amb la finalitat de retre homenatge a una d'aquestes grans dones que, sens dubte, serà recordada per haver estat un referent contra els estereotips i les discriminacions: Ruth Bader Ginsburg, que va ser advocada i jutgessa de la Cort Suprema dels Estats Units, i que es va lliurar en cos i ànima per defensar els drets civils, valent-se de la igualtat com a eix vertebrador de la seva inspiradora carrera».

En el seu discurs la degana també va destacar que «l'empoderament de la dona va més enllà d'una qüestió de gènere, ja que la igualtat forma part ineludible de la justícia i resulta essencial per a la realització dels drets humans. Sense igualtat no és possible entendre la democràcia ni l'Estat de Dret» i a continuació va recordar que «tant la 'Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona' adoptada el 1979 per l'Assemblea General de les Nacions Unides, com la 'Declaració de Beijing' de 1995, el 'Conveni de Istanbul' contra la violència de gènere o els 'Objectius de desenvolupament sostenible de l'Agenda 2030', mostren la universalitat d'una causa per la qual tots i totes, en un exercici de responsabilitat col·lectiva, hem de continuar unint esforços; doncs no podem oblidar, emulant l'enunciat de l'art. 14 de la nostra Carta Magna, que les persones "són iguals davant la llei"».

La degana de l'advocacia barcelonina també va exposar que fa temps que «les veus del feminisme sonen amb força als carrers, a les universitats, als centres culturals, en els Parlaments i que no hi ha fòrum en què no s'hagi fet ressò de les nostres legítimes reivindicacions; doncs la igualtat i el feminisme, en contra del que assenyalen alguns discursos, no busquen l'obtenció de cap prerrogativa, sinó el reconeixement de la dignitat com a condició inherent de tot ésser humà». Per això va afirmar què les dones i les nenes han de poder triar el seu propi destí, i que «és imprescindible la implicació tant dels poders públics com de la societat civil en el seu conjunt».

També va assenyalar que la revolució digital ha d'estar al servei de les persones: «aprofitem les noves tecnologies per aprofundir en la igualtat i fem que les mateixes serveixin per apuntalar els Drets Humans i la llibertat de les dones i les nenes. En tots els llocs del món, estem alçant la veu per deixar de banda el silenci i la indiferència davant la violència i la discriminació».

Des de l'Advocacia, com a garants dels drets i les llibertats de la ciutadania, la degana va afirmar: «volem reivindicar ben alt, a través d'aquest Congrés, la promoció d'accions concretes que vagin més enllà de mer reconeixement formal que ens ofereixen les lleis; i en aquest sentit, hem de caminar juntes de la mà per exigir que l'equitat i la paritat s'assumeixin amb la prioritat que mereixen. Per això va recordar la figura de Kamala Harris de qui va destacar que en jurar el càrrec com a vicepresidenta dels Estats Units, «orgullosa, feliç i apoderada va dir: "sóc aquí gràcies a les dones que van venir abans"».

«Assolir aquests anhels serà possible si som capaces d'unir les nostres ànimes i onejar de nou amb valentia i sororitat la bandera de la igualtat, "lluitant per les coses que importen, però fent-ho d'una manera que porti a altres a unir-se a tu" tal com va afirmar Ruth Bader Ginsburg», va concloure la degana de l'advocacia barcelonina per finalitzar el seu discurs inagural.

TAULA «DONA I LIDERATGE»

En taula inaugural titulada «Dona i Lideratge» van participar, a més de la degana de el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, la presidenta de Congrés, Meritxell Batet, la consellera de Justícia de la Generalitat de Catalunya, Ester Capella i la vicepresidenta de Parlament Europeu, Dita Charanzová van inaugurar el Congrés.

La presidenta de Congrés dels Diputats, Meritxell Batet, i la consellera catalana de Justícia, Ester Capella, van reivindicar més polítiques públiques en favor d'una "igualtat real", que eviti que les dones es vegin empeses a triar entre l'èxit professional i la vida personal. Totes dues van coincidir en aquesta demanda amb la vicepresidenta de Parlament Europeu, Dita Charanzová.

Les ponents també van coincidir en què la igualtat ocupa avui un lloc preeminent en les agendes de les institucions; però tot i els avenços de les últimes dècades persisteixen les barreres que fan que les dones haguin de sortejar obstacles més grans, per això van considerar que cal continuar potenciant el lideratge femení així com l'empoderament de la dona com a motor per fer possible el pas cap a una societat realment igualitària.

TAULA «DONA I DOBLE DISCRIMINACIÓ»

La taula «Dona i doble discriminació» va comptar amb les intervencions com a ponents de María Gámez Gámez, directora General de la Guàrdia Civil; Thi Kim Xuan Nguyen, senior Ethics Officer ONU; Isabel Tocino, vicepresidenta del Banc de Santander i ministra de Medi Ambient (1996-2000); Beatriz Corredor, presidenta de "Red Eléctrica de España" i ministra d'Habitatge (2008-2010) i Cruz Sánchez de Lara, advocada experta en Drets Humans i la moderació de Maria Teixidor Jufresa, advocada i CEO de Vuca Solutions

En el transcurs d'aquesta es va posar de manifest que el sostre de vidre continua existint i tot i que en poblacions més petites «possiblement és més baix» es resisteix a trencar-se i com la conciliació mal entesa i la manca de corresponsabilitat són altres de les causes subjacents en l'estancament de les carreres professionals de les dones.

També es va abordar que la maternitat no es viu igual entre homes i dones, i per a moltes continua sent una elecció que frena injustament el seu desenvolupament professional, llastrant les opcions per accedir als llocs de decisió i representació. Però això també es va incidir en la necessitat d'un canvi cultural, que comenci per l'educació en igualtat en totes les llars per permetre que les dones prenguin consciència que tenen els mateixos drets que els homes i que poden assolir tots els objectius que es proposin.

TAULA «DONA I DRETS CIVILS»

La taula «Dona i Drets Civils» va comptar amb les reflexions de Victoria Rosell, delegada contra la Violència de Gènere; Hana Jalloul Muro, secretària d'Estat de Migracions, Ministeri de Migracions, Ángela Cerrillos Valledor, presidenta de la comissió delegada d'igualtat, diversitat i inclusió de l'ICAM; Katharina Miller, presidenta de l'European Women Lawyers Association (EWLA) i Sofía Puente Santiago, directora General de Seguretat Jurídica i Fe Pública del Ministeri de Justícia. Va moderar la taula Erika Torregrossa, presidenta de la Comissió de Justícia Penal i Drets Humans de l'ICAB

En el marc d'aquesta sessió es va analitzar com ha afectat la COVID-19 i es va concloure que ha estat dramàtica i traumàtica per a la igualtat de gènere, ja que ha suposat una barrera addicional per a les dones, ja que de nou ha estat el col·lectiu més perjudicat per aquesta crisi: les que més han patit la precarietat laboral, les primeres a perdre la feina, les més castigades per la desigualtat salarial. Paral·lelament, sobre les dones ha recaigut de nou la cura principal de la família, l'escolarització a casa, el confinament dels menors, els dependents, etc.

Per això es va animar a implicar a tota la ciutadania per prevenir, detectar i tallar qualsevol indici de discriminació de manera implacable; sobretot en relació a la violència de gènere, ja que la banalització d'aquestes situacions i el silenci de les víctimes -especialment en l'àmbit rural- poden arribar a desembocar en una violència sostinguda que pot durar dècades.

QUARTA TAULA «DONA, DIRECCIÓ I EMPRESA»

La quarta taula «Dona, Direcció I Empresa» va comptar amb la participació de Maria José García Beato, consellera Secretària General del Banc Sabadell, Fátima Báñez, presidenta de la Fundació CEOE; Susana Gallardo de laboratoris Almirall, Pilar Menors, sòcia i codirectora internacional de Laboral de DLA Piper, Mª Emilia Adán García, degana del Col·legi de Registradors d'Espanya i la moderació de Gloria Fernández-Lomana García. periodista i presidenta de 50&50 Gender Leadership Advisory.

Principalment es va tornar a posar en relleu en aquesta taula com l'existència d'un sostre de vidre dificulta a les dones accedir als llocs de responsabilitat i es va posar de manifest com les quotes poden servir per afavorir la presència de dones en els consells de direcció de les empreses. Corregir aquests desequilibris passa també per fomentar la presència de les dones en les taules de negociació col·lectiva i dissenyar complements salarials lligats al mèrit personal en comptes de a la disponibilitat i l'antiguitat en les empreses. En aquest sentit, es va posar de manifest d'acord amb dades de l' Organització Mundial del Treball que quan s'apliquen polítiques d'inclusió i diversitat les empreses tenen més rentabilitat, més creativitat i talent, passant del 5% al 65%."

El suport de les administracions perquè les competències de les dones siguin adequadament reconegudes, així com la implementació de Plans d'Igualtat per reforçar la transparència en matèria retributiva i en els processos de selecció i promoció -tant en entitats públiques com privades- resulten imprescindibles per assegurar la paritat, es va concloure en el marc de la taula.

CINQUENA TAULA «DONA I ENTORN LABORAL»

La cinquena taula -que portava per títol "Dona i entorn laboral"- va tenir com a ponents a María Luisa Segoviano, presidenta de la Sala del Social del Tribunal Suprem, Rosario Silva de Lapuerta, vicepresidenta del Tribunal de Justícia de la Unió Europea; Victoria Ortega, presidenta del Consejo General de la Abogacía Española; María Emilia Casas, presidenta emèrita del Tribunal Constitucional i Catedràtica de la UAM. Va moderar la sessió Mar Serna, magistrada del Social Barcelona i consellera de Treball (2006-2010)

Les reflexions d'aquesta taula van girar en relació als problemes que pateixen les dones en l'entorn laboral i

en aquest sentit es va afirmar que la paritat no té perquè estar reflectida només en la llei, sinó que les dones han de tenir voluntat també d'accedir a llocs de responsabilitat. També es va alertar que la bretxa salarial es va eixamplant progressivament en detriment dels salaris, cotitzacions i prestacions de les dones per això es va incidir en què és un deure del Tribunal de Justícia de la UE garantir la Igualtat de tracte en el treball.

Entre les principals conclusions que es van manifestar cal destacar que les noves tecnologies tenen en aquest moment el seu màxim protagonisme en un nou context laboral, permetent la creació d'uns entorns laborals més dinàmics que s'han d'aprofitar per impulsar la coresponsabilitat a través de la flexibilitat i la racionalització de la jornada. Per a això, la inclusió digital de les dones -fonamental per al seu empoderament- requereix de la visibilització de referents femenins en l'àmbit de les TIC per estimular la vocació de les nenes i les joves, i lluitar contra les desigualtats aprofitant el potencial dels mercats emergents.

LLIURAMENT DEL «WOMEN BUSINESS & JUSTICE EUROPEAN FORUM AWARD 2021»

En el marc de Congrés, Mª Eugènia Gay, degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, i Silvia Giménez-Salinas, degana de l'ICAB des de 2005 fins a 2009 van lliurar el «Women Business Women Business & Justice European Forum Award 2021» - distinció que s'atorga als qui amb la seva carrera han contribuït en la lluita per la igualtat i la defensa dels drets civils- a Alegría Borrás. Premi a títol pòstum amb el qual s'ha volgut distingir a qui va ser catedràtica de Dret Internacional Privat de la Universitat de Barcelona per la seva activitat desbordant com a jurista en favor dels drets civils. Va recollir el premi el seu fill, Lluís Vallverdú Borrás.

La vicepresidenta del Tribunal Constitucional, doctora en Dret per la Universitat de Barcelona i membre de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, Encarnación Roca Trias va pronunciar la laudatio en memòria d'Alegría Borrás.

«CLAUSURA»

La degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, la presidenta del Senat, Pilar Llop, la ministra de Defensa, Margarita Robles Fernández, i l'Ex vicepresidenta de la Comissió Europea. Ex Comissària de Justícia i Drets Fonamentals i Ciutadania de la UE (2010-2014), Viviane Reding, van clausurar el '3rd Women Business & Justice European Forum'.

Les degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va destacar la igualtat com a valor irrenunciable per a la plena materialització dels drets humans i com «la perspectiva de gènere s' ha demostrat que és una palanca de creixement econòmic i de cohesió social; per això, s'ha de confiar més en el talent de les dones per liderar els reptes globals que preveu l'Agenda 2030 i apuntalar l'Estat de Dret, buscant una complicitat col·lectiva per al desenvolupament d'un món més pròsper, inclusiu i sostenible i va acabar la seva intervenció tot dient: «a mesura que les dones arriben al poder, cauen les barreres".

La presidenta del Senat va destacar que «les dones som les primeres que perdem el treball en una crisi. També som majoritàriament qui ens dediquem a tenir cura de la família. Persisteixen els estereotips. No ens podem permetre renunciar al talent femení. Dirigir, organitzar i gestionar amb dimensió l'igualtat és un tresor que enriqueix la societat». Per la seva part la ministra de Defensa va fer una crida a les dones a «trencar la barrera de la por al què diran» i a «no tenir por a hipotecar el futur per ser coherents" amb les idees. Mentre que l'ex vicepresidenta de la Comissió Europea va afirmar: «les bretxes que tenim existen a tot arreu. Per això és important crear sinergies, unir-nos, crear aliances per avançar cap a la igualtat».

La celebració del '3rd Women Business & Justice European Forum' és una aposta ferma de l'ICAB per crear una xarxa europea que permeti avançar en el compliment dels Objectius de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides per al desenvolupament sostenible en igualtat de gènere.

ENTREVISTA A PILAR LLOP, PRESIDENTA DEL SENADO

"Solo con igualdad eliminaremos la violencia contra las mujeres"

Text: Roser Ripoll

¿Qué ha supuesto a nivel de su carrera profesional pero también a nivel personal ser la presidenta del Senado?

Presidir la Cámara alta supone una enorme responsabilidad y un honor, pero también es una gran oportunidad para contribuir a fortalecer la democracia desde una de las instituciones fundamentales que vertebran territorial y socialmente la arquitectura democrática de nuestro país. Y además, hacerlo desde la fuerte convicción y vocación de servicio público, que es lo que ha marcado mi carrera profesional, y tener la oportunidad de avanzar en la igualdad entre mujeres y hombres en las Cortes Generales.

En esta legislatura en el Senado las mujeres son el 39,4% ¿Cree que son necesarias las cuotas para romper el techo de cristal?

Yo diría que no solo hay un techo sino muchos techos de cristal. Y es el que hombres y mujeres tenemos que romper no solo en el Senado sino en cualquier ámbito.

También las empresas, las organizaciones, la universidad. Es decir, cualquier lugar al que miremos, debe parecerse lo más posible a la sociedad de la que forma parte, porque como dice el Foro Económico Mundial, tardaremos casi un siglo en cerrar la brecha sexista y no estamos dispuestas a esperar tanto. Las herramientas que aceleran los procesos de transformación para eliminar los obstáculos que impiden que la igualdad sea real y efectiva son bienvenidas.

¿Cree que la ciudadanía conoce o aprecia el papel del Senado?

Necesitamos explicar más y mejor las funciones constitucionales que desarrolla el Senado, tanto legislativas como de control, pero sobre todo como cámara territorial. Al final, es la gestión de los servicios públicos en los territorios lo más próximo a las necesidades de la ciudadanía, por eso tienen que saber que defender esos intereses a nivel nacional es un asunto que les concierne directamente.

Las instituciones son los cimientos sobre los que se fundamenta la convivencia en libertad y en paz de cualquier sociedad avanzada.

Esta cámara es esencial para desarrollar las numerosas competencias compartidas entre el Estado y las CCAA, que se necesitan mutuamente, como hemos podido comprobar en la cogobernanza y gestión de esta pandemia.

¿Es necesaria una reforma del Senado?

No debemos renunciar a la gran reforma del Senado, pero mientras se dan las condiciones políticas para llevar adelante tan ambicioso proyecto, mi objetivo como presidenta es trabajar con los grupos parlamentarios para aprobar una reforma coherente del Reglamento de la cámara, que tenga vocación de permanencia, que concite las mayorías y consensos necesarios, y que nos ayude exprimir las capacidades que aún podemos ejercer, dentro del actual margen constitucional.

Es posible que a través de esta reforma se avance en incorporar herramientas modernizadoras y garantistas del parlamentarismo actual. Durante estos meses de pandemia hemos experimentado los límites de la institución parlamentaria y la dificultad que la ausencia de presencia física ha supuesto para garantizar los derechos de representación y participación política de los parlamentarios.

Eso ha sido un estímulo para adaptarnos y para proponer las oportunas reformas que nos permitan afrontar el futuro.

Los ejes de esa reforma tienen que aportar transparencia, una visión más amable de la Cámara y más cercana a los ciudadanos, fomentando debates más ágiles, más vivos y estableciendo cauces de participación de la ciudadanía.

¿La institución puede mejorar en cuanto a transparencia?
La transparencia es una cuestión aún pendiente en todo el sistema institucional, pero en esta legislatura hemos dado un gran paso al aprobar el Código de Conducta de Cortes Generales, demostrando nuestro compromiso para acabar con la corrupción y apostar por la transparencia. Este código ético responde a los más exigentes imperativos éticos y proporciona, además, mayor seguridad en el ejercicio de nuestras funciones. Porque es evidente que tenemos que recuperar la confianza ciudadana, siendo además ellos quienes nos han elegido para desempeñar este contenido. Y estamos en deuda con ese compromiso.

> "Frente a la violencia, las democracias consolidadas sobre instituciones fuertes hacen que el Estado de derecho prevalezca."

Hija de padre catalán, familia materna de ascendencia asturiana, casada con un andaluz. ¿Cree que toda esta diversidad cultural y el hecho de haber vivido en diferentes poblaciones de España y de Europa le está sirviendo en su papel como presidenta del Senado donde están actualmente representadas más de 20 fuerzas políticas que representan sensibilidades y realidades territoriales muy diversas?
Todas esas sensibilidades que señala me han construido en mi manera de ver el mundo que nos rodea y entender que el pluralismo político, social y territorial de nuestro país es un activo, es un valor, que refuerza nuestra identidad en la diversidad.
Mi visión política y también mi convicción personal, fruto de esa experiencia, es que España está unida por CCAA, no dividida, pues son esas estructuras las que garantizan nuestra cultura, nuestras lenguas, nuestras instituciones, nuestra forma de ser, cada uno la suya, enriqueciendo la de todos.
Y como presidenta del Senado considero que esta cámara es el foro propicio para disminuir las tensiones sociales y territoriales. Porque defiendo la idea de que federar es unir y cohesionar, no dividir y separar.
Durante la gestión de la pandemia lo hemos visto claramente. Hemos confirmado cómo la cogobernanza y la cooperación entre Administraciones han resultado decisivas para combatir la pandemia. Hemos comprobado que, en estados compuestos, como es el caso de España, no podemos ir cada uno a la suya, ni imponer modelos, o soluciones únicas. Para superar la crisis sanitaria y económica a la que todavía nos enfrentamos, la colaboración y la corresponsabilidad son irrenunciables. Son imprescindibles si queremos resolver los enormes desafíos a los que nos enfrentamos. La unidad de acción es clave.

Como exdelegada del Gobierno para la violencia de género. ¿Qué se debe hacer para combatir esta lacra social?
Yo no la defino como una lacra social sino como una violación de los derechos humanos incompatible con la democracia. Es una obligación de las instituciones y los poderes públicos considerar la lucha contra la violencia machista como una política de Estado, y hacerlo desde el consenso de todas las fuerzas políticas y también de la sociedad.
Para combatirla, hay dos grandes ejes. Por un lado, lo urgente e inmediata que es la mejora de la respuesta institucional para proteger la vida y garantizar la seguridad de las mujeres que están en peligro y de sus hijos e hijas, donde España ha realizado importantes avances a lo largo de estos años. Por otro, y con el objetivo de su erradicación total, cambiar el paradigma sexista que rige nuestras sociedades, que es una labor mucho más a largo plazo porque exige deconstruir la desigualdad para ir a la raíz, para entenderla y así poder combatirla eficazmente y evitar que sigan existiendo feminicidios, trata de mujeres y niñas, y violencias.
Solo con igualdad eliminaremos la violencia contra las mujeres. La igualdad es el antídoto contra estas violencias. La situación de pandemia ha levantado el velo de una aparente igualdad que pensábamos que habíamos conquistado, pero hemos visto que queda mucho por hacer. Hay riesgo de retroceso si no tomamos medidas.

Desde el Colegio de la Abogacía de Barcelona y a través del evento "Women Business & Justice European Forum" se quiere poner las bases para una sociedad realmente igualitaria. ¿Qué medidas se deben tomar para avanzar en este camino hacia una sociedad 50/50?
El Colegio de Abogacía de Barcelona está realizando importantes acciones con este objetivo, y eso hay que celebrarlo, Y este "Women Business & Justice European Forum" es el ejemplo perfecto de que toda la sociedad, y en especial las mujeres, ampliamente representadas a lo largo de los dos días del foro, asumimos la responsa-

bilidad de avanzar hacia una sociedad igualitaria. Y en eso tenemos que ser ambiciosas.
El futuro post-pandemia no puede arrastrar el lastre de la desigualdad. Acabar con la concepción sexista del mundo, transmitida de generación en generación, es una tarea que requiere leyes, acciones, medidas y también del compromiso político, social e institucional. Es una exigencia democrática porque nuestra democracia solo será plena si integra a toda la sociedad.
Dirigir, organizar, gestionar y vivir con dimensión de igualdad es un tesoro que enriquece nuestra sociedad. No podemos superar este reto ni cualquier otro al que nos enfrentemos sin contar con el talento y la capacidad de la mitad de la población que somos las mujeres.

¿Por qué decidió ser juez?
Fue absolutamente vocacional. Estudié Derecho porque la ley es una manera de cambiar el mundo, de aportar y contribuir a construir una sociedad mejor, como se hace desde todas las profesiones del mundo jurídico. Y desde la dimensión social de estas profesiones, tenemos mucho que decir en el liderazgo y la transformación social, ya seas juez, abogado o fiscal.
En mi último año de carrera, con un Erasmus en Austria, incorporé además la perspectiva internacional, y orienté así mi trayectoria en la carrera judicial. Ya como jueza, tuve la oportunidad de trabajar en cooperación internacional en la Comisión Europea, y después en Bulgaria en la implementación de un programa de colaboración de la Unión Europea. En América Latina participé en temas relacionados con reformas de los sistemas judiciales, en materia penal y en violencia de género.
La lucha contra la violencia de género ha centrado buena parte de mi actividad profesional, en el Consejo General del Poder Judicial. De hecho, mi último destino fue un juzgado de violencia sobre la mujer. Quizá en aquel momento no hubiera respondido así, pero ahora, a la vista de esta trayectoria, puedo decir que una de las motivaciones principales para ser jueza fue luchar contra la violencia machista y por la igualdad.

¿Qué pensó al ver el asalto al Capitolio, símbolo de la democracia en Estados Unidos y el mundo en general?
Lo que sucedió en Estados Unidos fue un muy episodio muy grave que en ningún caso debemos minimizar, un ataque a la democracia que nos tiene que poner en guardia sobre los peligros de la polarización y el populismo. Tenemos que ser capaces de extraer una lección muy importante: frente a la violencia, las democracias consolidadas sobre instituciones fuertes hacen que el Estado de derecho prevalezca. Y nos permiten ver además una sociedad civil que reacciona y se hace consciente de la importancia de defender, proteger y preservar el sistema institucional, el único capaz de garantizar la estabilidad. Esa defensa de la democracia y las instituciones es imprescindible ante fenómenos pseudo-políticos como el populismo y la polarización, que crecen en nuestras sociedades y ante los que todos asistimos con preocupación.

> “La transparencia es una cuestión aún pendiente en todo el sistema institucional, pero en esta legislatura hemos dado un gran paso al aprobar el Código de Conducta de las Cortes Generales, demostrando nuestro compromiso para acabar con la corrupción y apostar por la transparencia.”

Está estudiando historia del arte, ¿A qué se debe? ¿Qué otras actividades le gusta hacer en su tiempo libre?
La cultura y el arte nos ayudan a entender la esencia de lo que somos y creo que su estudio nos ayuda a mejorar como personas. El arte es evolución, transformación, un lenguaje de belleza que explica el mundo y nos proporciona otras perspectivas siempre enriquecedoras.
Tengo poco tiempo libre y la situación ocasionada por la pandemia también ha condicionado otra de mis grandes aficiones que es viajar. Lo sustituyo por la lectura, que es otra forma de conocer otros mundos sin tener que salir de casa.

ENTREVISTA A MERITXELL BATET,
PRESIDENTA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS

"La crisi per la COVID-19 ha donat lloc a nous drets i recursos de garantia"

Text: Roser Ripol Foto: Verónica Povedano

Què ha representat en la seva carrera professional i a nivell personal ser la presidenta del Congrés dels Diputats?

He tingut l'oportunitat de conèixer i treballar amb alguns dels més rellevants parlamentaris de la història de la nostra democràcia, entre els quals no puc deixar de citar a Carme Chacón i a Alfredo Pérez Rubalcaba, ja morts, ni a Ramón Jáuregui. D'ells he après que el Parlament és, abans de res, el lloc per als arguments, per a les raons. Amb més o menys brillantor dialèctica, amb millor o pitjor habilitat oratòria, el fonamental en la tasca del parlamentari és explicar les raons de la seva proposta o de la seva crítica: explicar-les en primer lloc al ciutadà, per a donar-li raó de les decisions que li vinculen, però també discutir-les amb la resta de parlamentaris, per a contrastar-les, per a integrar en la mesura del possible el màxim de posicions i per a considerar-les totes amb el respecte que mereixen els ciutadans, que estan després de cada diputat o diputada.

No hi ha cap altre lloc en el qual puguin exposar-se les raons millor i amb possibilitat de contrast immediat. Ni a les xarxes socials ni als mitjans de comunicació ni a cap altra institució aconsegueixen posar en peus d'igualtat als qui debaten, ni generar espais de contrast i d'acord i ordenar les discussions de millor manera.

Jo crec en el sentit i la funció del Parlament més enllà de la determinació de majories o de la competició partidista. Per això assumir la presidència del Congrés és per a mi una tasca d'enorme interès, però sobretot una responsabilitat diària: la de mantenir les regles i el clima que fan possible aquest debat raonat i la de defensar la institució del Congrés i els seus membres davant la societat; i fer-ho a la manera parlamentària: explicant les raons del que ocorre en el Congrés.

Diputada en set legislatures, ministra de política territorial i funció pública i actualment Presidenta del Congrés. Ha trencat el sostre de vidre? En política considera que és més fàcil arribar a llocs de responsabilitat que en altres àmbits?

El sostre de vidre l'han trencat i el continuen superant cada dia les dones que assumeixen desenvolupar la seva carrera professional i la seva vida personal lluitant contra els límits i discriminacions que troben en els seus àmbits. En política, i en general en el sector públic, fa temps que les dones hem accedit als llocs de direcció, gràcies, en bona part, a unes normes de garantia de la igualtat més intenses que en el sector privat, a un major control i escrutini enfront les discriminacions i també a la vocació feminista de la major part de les dones que fan carrera política.

La igualtat en l'administració i en la política no s'ha aconseguit espontàniament: han fet falta decisions polítiques d'impuls i de garantia, adoptades per homes i dones responsables; hem necessitat serveis públics que permetessin desenvolupar les nostres carreres professionals i ens hem beneficiat del coratge, l'exemple i la trajectòria de les dones que sí que van ser pioneres.

Però els sostres de vidre segueixen aquí, per descomptat per als qui troben menys suport i més obstacles que els que existeixen en la política. Però fins i tot en ella, la igualtat continua plantejant reptes. Mentre els homes recorren la seva carrera professional sense renunciar al desenvolupament ple de la seva vida familiar, les dones en moltes ocasions encara hem de triar entre la nostra vida professional i la nostra vida personal i familiar. Per això, en la política i en tots els àmbits laborals i professionals necessitem un compromís dels homes. La igualtat ens interpel·la a tots.

És una ferma defensora de la igualtat. No obstant això, en l'actual legislatura ha disminuït el nombre de diputades, passant de 166 dones -en l'anterior- a les 154 actuals. Quines mesures han d'implantar-se per a continuar avançant en aquest camí cap a una societat 50/50? És partidària de les quotes?
En la passada legislatura, efectivament es va arribar a un màxim de dones diputades, encara que l'actual consolida la trajectòria d'increment iniciada primer amb l'opció de llistes cremallera per part d'alguns partits i després amb l'aprovació de la llei d'igualtat que va introduir l'obligació d'una presència paritària en les llistes, entenent per tal un mínim del 40% dels llocs per a cada sexe. Les quotes, doncs, aplicades amb flexibilitat, proporcionalitat i enfront de situacions de fet discriminatòries, com exigeixen els tribunals constitucionals en tots els països del nostre entorn, són les que han aconseguit el canvi en el nostre Parlament. Sense elles no seríem aquí.

El primer que necessitem, en el Congrés i a tot arreu, és que les dones, i especialment les dones del futur, no renunciïn als seus somnis ni als seus objectius de desenvolupament personal i professional. I per a això és fonamental que la societat, en el seu conjunt i especialment els joves, assumeixi la lluita contra la discriminació i la bretxa de gènere, una cosa que em preocupa especialment.

El segon és generar condicions que permetin que la carrera professional no impossibiliti el desenvolupament de la vida familiar, amb serveis i amb condicions laborals que ho permetin: acabar els plens a les onze de la nit és incompatible amb una vida familiar adequada i innecessari per a l'activitat parlamentària: per això estic obstinada a reconduir aquests horaris tradicionals en el nostre Congrés.

I el tercer és mantenir els avanços reeixits i els instruments que els han permès, sense cap tolerància a les discriminacions i amb esforços específics per a impulsar l'avenç vers la igualtat. Retrocedir és un risc real que no podem permetre'ns.

La composició del Parlament compta amb una gran diversitat de formacions polítiques. És difícil gestionar aquesta diversitat d'opinions?
El Parlament reflecteix la realitat de la nostra societat, i la seva capacitat d'acollir noves formacions polítiques és una prova de la seva vitalitat i de l'adequat sistema representatiu.

La pluralitat pot fer més complex l'abast de majories, però també obre possibilitats diferents per a aconseguir-les. El decisiu, al meu judici, és que totes les forces polítiques, moltes o poques, estiguin disposades al debat i a la possibilitat d'acords, al reconeixement i trobada de posicions comunes i aspectes d'interès en la proposta de l'altre; que totes elles siguin conscients de la seva posició institucional en el concret disseny de majories resultant de les eleccions i no discuteixin la legitimitat de l'altre, sinó que la reconeguin també des de la crítica. La diversitat no és negativa, la polarització i la radicalitat, sí que ho són.

Creu que la majoria de les qüestions rellevants per a la nostra societat troben expressió i debat en el Parlament?
Rotundament sí. Aquesta diversitat de la qual parlàvem abans és la millor garantia. El Congrés fa moltes més coses que els minuts de la sessió de control que emeten els mitjans de comunicació cada setmana. En el Ple i en cadascuna de les Comissions es debaten (i s'acorden) múltiples iniciatives cada setmana. No hi ha tema que la societat discuteixi que no sigui objecte de debat parlamentari. Naturalment, el resultat d'aquest debat no satisfarà a tots, i a cada decisió correspon un procediment diferent, però el problema del Congrés no és per descomptat la falta de representativitat o de temes de discussió.

La COVID-19 ens ha conduït a un escenari insòlit. Com està afectant la representativitat i funcions dels diputats?
Des de la Presidència i la Mesa del Congrés hem tingut un objectiu fonamental durant la pandèmia: garantir el manteniment de les capacitats i funcions parlamentàries malgrat les restriccions sanitàries i les condicions derivades d'aquestes.

El Congrés no ha tancat ni un sol dia. El registre ha estat sempre obert, les iniciatives dels grups i diputats s'han tramitat plenament, la funció legislativa s'ha desenvolupat essencialment a partir de la discussió, convalidació i tramitació posterior dels decrets llei, propis d'un moment extraordinari. El control parlamentari s'ha mantingut en el seu vessant ordinari, incrementat amb els debats, fins i tot amb un debat d'una moció de censura i decisions pròpies de l'estat d'alarma.

Per a això, hem desenvolupat la possibilitat de plens amb assistència reduïda (avui al 50%) i votació telemàtica, la qual cosa comporta algunes disfuncions per al treball parlamentari, que com deia abans és diàleg i discussió oberta, la qual cosa exigeix encara presencialitat, al meu judici, però hem aconseguit mantenir el Congrés en ple funcionament sempre.

Per a combatre la COVID-19 s'han dictat moltes normes. Creu que s'està retrocedint en drets adquirits?
La pandèmia ens està fent viure un moment excepcional que ha requerit decisions també excepcionals. Però crec, sincerament, que el resultat no és una marxa enrere o una reducció de drets, sinó tot el contrari. Les limitacions imposades durant l'estat d'alarma són transitòries, encara que puguin ser més o menys prolongades.
I en canvi, la necessitat de fer costat als qui es troben sense recursos o més sofreixen les conseqüències de la crisi ha donat lloc a nous drets i recursos de garantia: des dels ERTO a l'IMV (Ingrés mínim vital), des de les prestacions per a autònoms o sectors laborals específics a les actuacions d'impuls econòmic. Moltes d'aquestes novetats es converteixen ara en recursos estructurals, per tant, en nous drets o en noves formes de garantia dels drets ja existents.

Creu que la Constitució s'ha de modificar o modernitzar?
Les constitucions tenen mecanismes d'actualització sense necessitat de reforma, a través els desenvolupaments legals, mitjançant la interpretació de les seves normes o les sentències de jutges i tribunals, que l'apliquen a noves realitats.
Més enllà d'aquesta adaptació a la realitat, les constitucions poden necessitar reformes per a corregir algunes de les seves previsions que es demostren disfuncionals o no responen ja a la voluntat del conjunt de la societat actual, o bé per a incloure nous preceptes fonamentals que permetin ampliar la seva capacitat d'integració.

En aquests casos, no obstant això, és bo recordar que el que defineix a una Constitució és el seu caràcter de marc de convivència, pel que ha de respondre a un consens i a un pacte. La Constitució no és un instrument per a imposar posicions pròpies a la resta dels ciutadans. Reformar la Constitució, en conseqüència, exigeix estar en condicions i disposat a generar consensos. El primer que ha de pensar qui vulgui plantejar una reforma constitucional és com arribarà a un ampli acord perquè el text representi a tots.

Ha exercit la docència com a professora de dret constitucional. Què va motivar el salt a la política?
Més que un salt a la política, el que vaig fer va ser continuar desenvolupant un interès i una activitat que sempre he tingut, abans fins i tot de dedicar-me a la docència del dret. Crec que la política és l'únic instrument per a resoldre conflictes i per a generar progrés. Personalment, sempre he decidit implicar-me en les decisions que afecten a tota la societat; i ho he fet, a més, des d'una opció per la igualtat i la justícia social que continuo mantenint. Arribar a la política ha estat un desenvolupament natural de la meva vocació de servei.

D'altra banda, poques disciplines estan tan relacionades amb la política i les institucions com el Dret Constitucional, així que mai he sentit un divorci entre totes dues activitats, que, a més, he mantingut fins fa molt poc temps.

Es va llicenciar en dret en la Universitat Pompeu Fabra. Mai va pensar en exercir l'advocacia?
Sí. De fet estic col·legiada com no exercent. Vaig pensar a dedicar-me a l'exercici professional, però vaig acabar decantant-me per la docència. Gaudeixo molt fent classes a la Universitat.

Què li agrada fer en el seu temps lliure?
Llegir, escoltar música, passejar per gaudir de la natura... M'agrada molt anar a veure espectacles de dansa i m'apassiona l'òpera.

Quin llegat li agradaria deixar a les generacions futures?
Com a diputada i com a presidenta del Congrés, la defensa del diàleg i el debat constructiu en les institucions com la millor manera de fer política. Com a ciutadana, l'afecte de la gent a la qual he conegut.

EL COL·LEGI ES MOU

L'ICAB APOSTA PELS MASC COM A MESURA PER A L'EFICIÈNCIA DE L'ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona considera que els 'Mecanismes Adequats de Solució de Controvèrsies" (MASC)' juntament amb les previsions en matèria d'agilització processal i les noves tecnologies han de ser els eixos fonamentals sobre els quals vertebrar la necessària reforma de l'Administració de Justícia; un servei públic essencial que actualment està col·lapsat per una falta endèmica de recursos que es podria superar si es canalitzen millores amb el suport pressupostari adequat en termes de suficiència, que podria venir dels Fons Europeus de Recuperació.

Per això des del Col·legi de l'Advocacia s'aposta de forma decidida i ferma per fomentar l'ús de la mediació, ja que l'empatia, entesa com la facultat de posar-se al lloc de l'altra persona per buscar una entesa recíproca, és consubstancial a l'exercici professional i des del punt de vista deontològic els i les advocades han de prioritzar sempre la via consensual.

Aquestes són algunes de les conclusions que es van donar a conèixer en el marc de la segona edició de les 'Jornades Europees de Mediació' que enguany sota el títol « Agenda 2030, Nacions Unides per a la promoció de societats pacífiques i facilitar l'accés a la Justícia» van organitzar la Comissió de Mediació i el Centre ADR del Col·legi amb motiu del 'Dia europeu de la Mediació', que es commemora cada 21 de gener.

La taula inaugural va abordar "La futura regulació de la Mediació Post Covid-19 en col·laboració amb l'Advocacia" i va comptar amb la participació de Mª Eugènia Gay, degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i presidenta del Consell de l'Advocacia Catalana; Marta Martínez Gellida, presidenta de la Comissió de Mediació del Consell de l'Advocacia Catalana i degana del Col·legi d'Advocats i Advocades de Tortosa; Juan Antonio Rodríguez, president de la Subcomissió de Mediació del Consejo General de la Abogacía Española (CAGE); Carme Guil, magistrada Secció Tercera de l'Audiència Provincial de Barcelona i Vicepresidenta de GEMME; Ana Maria Carrascosa, assessora del Gabinet del Secretari d'Estat de Justícia; Concha Saez, vocal Permanent del CGPJ; i Gemma Capdevila, sots Directora General de Dret i Entitats Jurídiques del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya. La diputada de la Junta de Govern responsable de la Comissió de Normativa, Núria Flaquer, va actuar com a moderadora.

SEGONA TAULA

La segona taula de les Jornades sota el títol « Agenda 2030, Nacions Unides per a la promoció de societats pacífiques i facilitar l'accés a la Justícia» va servir per exposar el rol de l'advocacia en els processos de Mediació a partir d'experiències pràctiques de mediació en països com França, Itàlia, Gran Bretanya, països escandinaus -a través de l'exemple de Finlàndia-, Xile, Estats Units i Mèxic.

LA "GUIA DE BONES PRÀCTIQUES SOBRE ESCRITS, INFORMES ORALS I ACTUACIONS JUDICIALS", EINA ESSENCIAL PER A L'ADVOCACIA

La "Guia de Bones Pràctiques sobre escrits, informes orals i actuacions judicials" és una eina al servei de l'advocacia fruit del conveni signat el passat 13 de gener per la presidenta del Consell de l'Advocacia Catalana i degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay i el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Jesús María Barrientos.

Aquesta Guia regula les bones pràctiques a seguir per a la presentació d'escrits per part dels professionals que exerceixen l'advocacia, per als informes orals que aquests realitzen davant els tribunals i per a les resolucions judicials que dicten els jutges i les jutgesses, a l'objecte de propiciar que l'activitat judicial i de tots els operadors jurídics involucrats resulti més àgil i eficient en benefici de tothom, per això facilita tot un seguit de regles orientatives amb la finalitat que els escrits centrin l'objecte del procediment amb la major concreció possible, prescindint d'allò superflu o redundant, doncs com més clar i concís sigui un escrit processal, més avantatges comporta per a totes les parts implicades: per als qui exerceixen l'advocacia - atès que els permet delimitar la controvèrsia; per a la ciutadania, que veu reflectit el seu problema amb més facilitat; i, òbviament, per al jutge o jutgessa, que pot dedicar tots els esforços a estudiar el nucli de l'assumpte, la qual cosa permet un enjudiciament i resolució més àgils. I el mateix passa amb les resolucions judicials (en les quals cal abandonar la pràctica de copiar paràgrafs llargs de jurisprudència).

Per tal de donar-la a conèixer a l'advocacia i a altres operadors jurídics, es va celebrar el passat 10 de febrer el webinar "Guia de les Bones pràctiques sobre escrits, informes orals i actuacions judicials", que va comptar amb la participació de la presidenta de l'advocacia catalana i del president del TSJC i amb les intervencions com a ponents de Mª Eugènia Alegret, magistrada i expresidenta del TSJC (2004-2010), David Casellas, degà del Col·legi d'Advocats de Manresa, Juan Francisco Garnica Martin, magistrat de la Audiència Provincial de Barcelona nº 15, i Jesús Sánchez, secretari de la Junta de Govern de l'ICAB. Va moderar la taula Cristina Vallejo, diputada de la Junta de Govern de l'ICAB i membre de la Comissió de la CRAJ del Consell de l'Advocacia Catalana.

MÓN JURÍDIC, SE SUMA AL COMPLIMENT DELS ODS EN APOSTAR PEL PAPER MÉS ECOLÒGIC DEL MERCAT

La revista Món Jurídic que teniu a les mans s'ha imprès de forma íntegra amb el paper Certificat FSC,que és ara per ara, la qualificació ecològica més ben valorada ja que garanteix que tots els productes, en aquest cas el paper, tenen el seu origen en boscos gestionats de manera responsable i respectuosa amb el medi ambient. Amb aquest canvi, que també afectarà als propers números, la revista Món Jurídic se suma a la lluita per assolir els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides en apostar pel compliment del ODS Núm. 12 relatiu a garantir el consum i producció sostenible, al Núm. 13 que estableix la necessitat d'adoptar mesures urgents per combatre el canvi climàtic i al Núm. 15 que vetlla per gestionar de manera sostenible els boscos, la lluita contra la desertificació, aturar la degradació de les terres i la pèrdua de la biodiversitat.

L'ICAB APOSTA PER LA SEGONA OPORTUNITAT

A través d'aquest nou espai que iniciem a la revista Món Jurídic volem donar a conèixer EL GRUP DE SEGONA OPORTUNITAT ICAB-CICAC, creat pel secretari de la Junta de Govern i president de la Comissió de Normativa de l'ICAB, Jesús Sanchez Garcia, i liderat per l'advocat Martí Batllori i Yvonne Pavia, diputada de la Junta del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, amb l'objectiu d'impulsar l´aplicació i formació de la Llei de Segona Oportunitat i alhora visualitzar tant les activitats que realitza l'ICAB sobre aquesta matèria com la participació dels seus membres en d'altres fòrums per tal de promocionar-la.

El passat 26 de gener el Col·legi d'Advocats d'Albacete va celebrar el webinar «Jornada sobre la Ley de la Segunda Oportunidad» que va comptar amb la participació de la degana de l'ICAB, Mª Eugènia Gay, el degà dels advocats d'Albacete, Albino Escribano, i dels advocats grans coneixedors d'aquesta matèria Martí Batllori, Octavio Gracia i Borja Pardo, membres del Grup de Segona Oportunitat ICAB-CICAC. En el transcurs de l'acte la degana va destacar que amb la Llei de la Segona oportunitat es pretén posar equilibri els legítims interessos del creditor amb els del deutor de bona fe, de manera que aquest pugui encarrilar novament la seva vida i inclús emprendre noves iniciatives empresarials, evitant així un «ofegament econòmic».

ALTRES PARTICIPACIONS DE L'ICAB

El secretari de la Junta de Govern del Col·legi, Jesús Sánchez, va participar en el «Congreso Internacional revisión del sistema de fuentes y su repercusión en el derecho procesal», que va organitzar la Universitat Autònoma de Madrid els dies 20 i 22 de gener. La seva intervenció es va desenvolupar en el marc de la taula titulada «La Jurisprudencia como fuente complementaria y el precedente» i va servir per exposar els efectes de la jurisprudència comunitària en el sistema de fonts. També van participar com a ponents d'aquesta sessió, Vicente Pérez Daudí, catedràtic de Dret Processal de la Universitat de Barcelona; Mª Isabel Romero Pradas, catedràtica EU de Dret Processal de la Universitat de Sevilla; i Ignacio Díez-Picazo Giménez, catedràtic de Dret Processal de la Universitat Complutense de Madrid.

NOVES PUBLICACIONS DE LA REVISTA JURÍDICA DE CATALUNYA

Pròximament els primers números de la Revista Jurídica de Catalunya 2021 amb les novetats jurídiques i legislatives més destacades i actuals del panorama jurídic i social.

Inclou la consulta online. Per més informació us podeu dirigir a revista@icab.cat"

PROPERS ESDEVENIMENTS

L'11 DE MARÇ, FIRA DE L'OCUPACIÓ ICAB 2021-VIRTUAL. PARTICIPA-HI!

La Fira de l'Ocupació de l'ICAB és un espai de trobada entre futurs professionals del dret i advocats i advocades i els despatxos professionals, en què es tindrà l'oportunitat de conèixer i entrevistar a candidats i candidates. Doneu ales al vostre currículum a través d'aquest esdeveniment!

18 I 19 DE MARÇ, PARTICIPA EN EL III CONGRÉS DEL TORN D'OFICI

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona celebrarà els propers 18 i 19 de març el III Congrés del Torn d'Ofici amb la voluntat de donar visibilitat a la important tasca que realitza l'advocacia d'ofici, treballant en primera línia per garantir el dret de defensa de la ciutadania. Reserva't les dates!

25 I 26 DE MARÇ, I CONGRÉS D'INFÀNCIA I ADOLESCÈNCIA. SAVE THE DATE!

Reserva't els dies 25 i 26 de març per tal de poder participar en el I Congrés d'Infància i Adolescència de l'ICAB. A través del web informarem del programa detallat i via d'inscripció!

23 D'ABRIL, CELEBRA SANT JORDI AMB LA BIBLIOTECA DE L'ICAB!

Com cada any, la Biblioteca de l'ICAB celebra el dia del llibre i la rosa el 23 d'abril. Enguany està prevista la participació de les principals editorials jurídiques, Economist&Jurist, Iberley-Colex, Lefebvre-El Derecho, Marge Books, Política&Prosa, Sepin, Thomson Reuters Aranzadi, Tirant Lo Blanch, Vlex, Wolters Kluwer ... que regalaran llibres i revistes. Us informarem de com, on i quan es farà a través del web de l'ICAB. De moment reserveu-vos el 23 d'abril!

CARA

La lluita per combatre la COVID-19 ha propiciat una allau de normativa que comença amb l'entrada en vigor del primer l'estat d'alarma a través del Reial Decret 463/2020. Tota la societat s'ha vist afectada per la pandèmia i molts sectors prop d'un any més tard de l'inici d'aquesta lluita a Espanya contra la COVID-19 encara veuen com està afectada profundament la seva activitat per les mesures establertes per les Administracions per combatre-la.

GABRIEL CAPILLA VIDAL

Doctor en dret i professor associat de dret administratiu de la Universitat Abad Oliva CEU

L'estat d'alarma -que va entrar en vigor el 14 de març passat arran del Reial Decret 463/2020- va establir mesures de contenció en l'àmbit de l'activitat comercial, equipaments culturals, establiments i activitats recreatives, activitats d'hostaleria i restauració, i altres addicionals que han portat a la majoria d'aquests sectors a una situació econòmica complicada ja que ha suposat el tancament de moltes empreses durant mesos, situació que s'ha agreujat després de l'estiu amb un nou estat d'alarma i restriccions per combatre les noves onades de contagi de la COVID-19. Són l'Estat i les Administracions de les diferents comunitats autònomes coresponsables de la pandèmia?

GC: La pandèmia és únicament imputable al maleit virus. Altra cosa, és si les mesures adoptades durant la vigència dels dos estats d'alarma han causat dan ys i aquests són imputables, en termes de responsabilitat, a les Administracions Públiques.

Són molts els elements a tenir en compte atesa l'excepcionalitat de la situació que ens toca viure. Hem de tenir present, que la responsabilitat dels poders públics es projecta de diferents formes, cadascuna amb una determinada configuració, pressupòsit i, conseqüències o solucions. Podem parlar d'una responsabilitat política exigible mitjançant la funció innata del control parlamentari sobre els poders executius. També tenim l'eventual responsabilitat jurídica. De les diferents tipologies em centraré només en l'anomenada responsabilitat patrimonial (RPA).

La responsabilitat extracontractual dels poders públics és una institució de garantia al ciutadà cabdal en el nostre Estat de Dret, consistent en el rescabalament al perjudicat pels danys derivats de l'activitat o inactivitat dels poders públics. La RPA és una institució constitucionalment prevista –art. 106.2 C78-. Seria principalment en el marc de la RPA on hauria de dilucidar-se si els danys i els perjudicis que han patit els titulars

CARA

Analitzem si les Administracions públiques són corresponsables de la situació socioeconòmica generada i si els sectors afectats poden reclamar compensacions per les mesures establertes per les diferents Administracions amb el doctor en dret i professor associat de dret administratiu de la Universitat Abad Oliva CEU Gabriel Capilla Vidal i amb el director del Gremi de Restauració de Barcelona, Roger Pallarols.

d'activitats econòmiques són susceptibles de generar o no el dret a una indemnització plena i justa.

RP: Ningú no culpa les administracions públiques de la pandèmia. Els restauradors podem arribar a fer-nos càrrec, fins i tot, de la descoordinació inicial i de la manca de previsió o d'eines efectives per contenir el virus. En un primer moment, cal recordar-ho, el desconeixement sobre la malaltia feia molt difícil gestionar amb solvència aquesta amenaça per a la salut pública. Ara bé, ha passat el temps i la ciència, sortosament, ha pogut estudiar el virus i assenyalar diferents maneres d'evitar-ne la transmissió, però les estratègies de contenció executades per l'administració catalana continuen sent les mateixes i amb una eficàcia més que dubtosa: no han estat capaces d'anticipar-se i d'evitar la segona i la tercera onada, l'impacte sobre la restauració de les quals (en forma de nous tancaments forçosos i de greus restriccions) ha estat duríssim. És aquí on, al nostre parer, neix la responsabilitat, en totes les seves dimensions, de les administracions públiques. La responsabilitat és política i també patrimonial.

El Tribunal Suprem va inadmentre les denúncies i querelles contra el Govern per la Gestió de la COVID-19 i va traslladar als tribunals ordinaris la investigació sobre la manca de mesures de seguretat per a sanitaris i policies, per la contractació de material no apropiat per afrontar la COVID-19 i per les morts de persones grans a les residències. L'Estat pot compensar per tot el què ha passat?

GC: El nostre sistema de RPA preveu que els particulars seran indemnitzats per les administracions públiques corresponents, de tota lesió antijurídica que pateixin en qualsevol dels seus bens i drets, sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal dels serveis públics llevat dels casos de força. De l'anterior podria semblar que estem davant d'una responsabilitat objectiva. Tanmateix, la

ROGER PALLAROLS
Director del Gremi de Restauració de Barcelona

RPA no té aquest caràcter objectiu en sentit pur o global. L'objectivitat ve determinada per la concurrència dels elements substantius que conformen la RPA que són: l'existència de danys efectius, avaluables econòmicament, individualitzables en una persona o grups de persones, així com que no existeixi un deure jurídic de suportar-los. En segon lloc, la necessària relació causal entre els danys i el funcionament del servei públic qüestionat. I finalment, que els danys siguin imputables a un ens públic. Cal recordar, que s'exonera la RPA quan concorre força major i quan els danys es deriven de fets o circumstàncies que no s'haguessin pogut preveure o evitar segons l'estat dels coneixements de la ciència o de la tècnica existents en el moment de producció d'aquells. Cal valorar si la pandèmia declarada per l'OMS al març de 2020, té cabuda en algun dels elements exoneradors de RPA.
En relació amb el que es planteja a la pregunta caldrà estar a les circumstàncies de cada cas, al moment temporal en què es van produir els danys – no seria la mateixa situació al mes de febrer o març de 2020, que al febrer de 2021- així com finalment, contrastar la concurrència dels requisits de la RPA.

RP: Convé tenir present que els restauradors (l'empresariat en general) portem fent sacrificis i assumint pèrdues des de l'inici de la pandèmia. El deute de les empreses s'ha incrementat fins a nivells insòlits (temeraris en molts casos), els estalvis s'han anat consumint, el patrimoni familiar d'autònoms i pimes s'ha vist afectat, etc. Per això ens indigna enormement que les administracions públiques semblin voler carregar tot el pes sobre les espatlles d'empreses i ciutadans, com si les finances públiques no s'haguessin de veure afectades. Les administracions no poden apujar impostos ni creure que seguiran recaptant el que havien previst abans de la pandèmia. Les prioritats com a societat han canviat: ara mateix és imperiosament necessari combinar la contenció del virus amb la reconstrucció de l'economia. Atendre l'emergència econòmica és també deure de les administracions. Cal bonificar tributs (locals, autonòmics i estatals), posar en marxa ajudes directes i repartir pèrdues entre els diferents agents que conformen la cadena de valor.

La llei orgànica de 1981 on es regula l'estat d'alarma recull que tindran dret a ser indemnitzats aquells que pateixin en la seva persona drets o bens, danys o perjudicis com a conseqüència de l'aplicació de l'Estat d'alarma. Aquestes pèrdues es poden exigir de forma administrativa. És aquesta la millor via per solucionar els problemes econòmics que afecten a grans sectors afectats per la pandèmia? En cas que aquesta via sigui ignorada en un termini de sis mesos es pot recórrer al Tribunal Suprem. Aquesta opció ha de ser contemplada o el diàleg i la negociació en una situació excepcional i sense precedents ha de prevaldre als tribunals?
GC: Efectivament l'article 3.2 de la Llei Orgànica 4/1981, conté aquesta previsió, però cal tenir present que el propi precepte remet amb allò que disposin les lleis. Aquestes seri-en la Llei 40/2015 pel que fa als aspectes substantius de la RPA, i la Llei 39/2015 pel que fa als aspectes procedimentals. Ara bé, que la RPA sigui la millor via em planteja dubtes. Personalment, considero que la via de les prestacions assistencials o econòmiques podrien ajudar a evitar un munt de disputes jurídiques i judicials entre ciutadans i les administracions públiques. Tenim precedents com van ser les infeccions als hospitals pels virus VIH i VHC per via de les transfusions sanguínies als pacients. Aquesta via i la RPA podrien ser compatibles i acumulatives sempre amb el topall de la plena indemnitat del perjudicat, és a dir, no hi cabria l'enriquiment injust.
Finalment, apuntar dues opcions més; el nostre sistema habilita a poder finalitzar per acord convencional els expedients de RPA. I en segon lloc, citar, la mediació com a mecanisme, incipient, per a la resolució de conflictes entre els ciutadans i les administracions públiques.

RP: Els governants tenen l'obligació d'aportar solucions als problemes de les empreses i de la ciutadania, sempre i molt especialment en aquests moments. Han d'articular mecanismes àgils que permetin donar resposta a curt termini, també en relació a la responsabilitat patrimonial dels ens públics. Denegar o ignorar sistemàticament les reclamacions administratives (i endossar el problema a la justícia) és un error. Han d'entomar el debat. Les patronals de la restauració estem disposades a iniciar la corresponent negociació.

El sector de la restauració ha estat un dels sectors més afectats a nivell econòmic per la pandèmia i han alertat de forma pública i a través de diferents entitats que representen al gruix del col·lectiu, format principalment per pimes, que no han rebut les ajudes promeses per les Administracions en l'inici de la pandèmia. Les reclamacions a les Administracions poden exigir-se també pels perjudicis que aquesta ha causat per la manca de l'enviament a temps de les ajudes?
GC: Davant el supòsit plantejat hem de distingir: si l'ajut està previst en una disposició normativa, i per tant genera una obligació a fer a l'Administració, i quant l'ajut és una

mera promesa o declaració pública. En el primer cas, haurem de valorar si la inactivitat administrativa constitueix el que el TS anomena una desatenció normativa flagrant, així com examinar també la confluència de la resta d'elements de la RPA. En el segon supòsit, i sense perjudici de l'eventual responsabilitat política, i sense entrar en detalls difícilment podem parlar d'un supòsit de RPA.

RP: Les ajudes directes han esdevingut un mecanisme indispensable per garantir la supervivència del teixit empresarial, a Catalunya i en general a tots els països europeus. En el nostre cas, hem criticat el retard en anunciar-les, l'escassa quantia i l'enorme improvisació amb què s'han dissenyat i tramitat. Trobem a faltar un pla d'ajudes estable i correctament articulat, a curt i mitjà termini, on no s'excloguin les mitjanes empreses.

El sector de la restauració ha vist com el seu dret a l'activitat s'ha limitat a franges horàries i a una activitats de comercialització sobre la qual no han estat consultats. El sector de la restauració està pagant els "plats trencats" de la pandèmia?

GC: Dubto molt que cap responsable públic amb les seves decisions pretengui que cap sector pagui els "plats trencats". Les decisions de les diferents Administracions Públiques relatives a les mesures en la lluita contra la propagació del virus, i en general tota decisió administrativa, s'ha de fonamentar en els principis de raonabilitat i racionalitat, i en tot cas, la jurisdicció contenciosa administrativa li correspondrà revisar dites decisions en el cas de ser legítimament qüestionades per qui es consideri agreujat.

RP: Els restauradors sí tenim la sensació d'estar sent tractats de manera injusta. Els polítics ens assenyalen constantment i ens culpen cada cop que els indicadors epidemiològics o assistencials evolucionen negativament. Al mateix temps, es mostren incapaços d'assumir errors de previsió greus com el pont de la Puríssima o la pròpia celebració dels àpats familiars durant el Nadal, origen de la tercera onada. Els governs, a Catalunya i en molts altres punts d'Espanya, estan desorientats i ho compensen amb un excés de gesticulació. Les xifres, però, són tossudes: les reunions d'amics i familiars a domicilis privats continuen sent un dels principals focus de contagi. De poc serveix tancar els bars i restaurants, ja que la socialització es trasllada a espais molt difícils de controlar com els domicilis particulars.

L'Administració catalana per intentar pal·liar la situació econòmica ha establert la reducció del lloguer en els locals d'arrendament dels establiments tancats o afectats per les mesures COVID-19 arran de l'entrada en vigor del Decret Llei de mesures urgents de suport a l'activitat econòmica desenvolupada en els locals de negoci arrendats. La mesura hauria de ser amb caràcter retroactiu des de l'inici de l'Estat d'alarma i no a partir del 22 d'octubre que es quan van entrar en vigor?

GC: La disposició transitòria del Decret Llei 34/2020, de 20 d'octubre, preveu que la part arrendatària pot fer ús de les facultats que li atribueix la norma "amb independència dels acords a què haguessin arribat les parts contractants, respecte de les contingències que s'hi preveuen, abans de la seva entrada en vigor". Entenc que si la norma no regula un règim transitori específic com el que s'assenyala a la pregunta, la norma desplegarà els seus efectes des de la seva vigència.

RP: Abans de respondre, convé remarcar que el decret és un exemple del que, en un context de crisi econòmica galopant, calia fer: una mesura fàcil d'aplicar, correctament fonamentada i de pur sentit comú, capaç de repartir pèrdues entre els integrants d'una mateixa cadena de valor i de fer-ho, a més, de manera equànime. A diferència d'altres administracions, la Generalitat ha tingut la valentia i la determinació d'encarar un problema urgent i de resoldre'l ara i aquí, amb una disposició consensuada amb el Gremi que els restauradors d'altres punts de l'Estat envegen (el lloguer no és problema exclusivament català). El decret encerta en vincular, a partir del moment de la seva entrada en vigor, la pèrdua d'aprofitament de l'immoble, fruit de les restriccions que adopti l'autoritat competent, a una reducció proporcional del lloguer. Veure's afectat per un tancament forçós de la restauració i haver de continuar pagant el lloguer íntegre no té cap lògica, ni jurídica ni extrajurídica. Dit això, la reivindicació del Gremi en relació al lloguer neix amb la declaració de l'estat d'alarma i es dirigeix, en un primer moment, al govern espanyol. La decepció que aquest ha generat és immensa: l'executiu continua defugint la seva responsabilitat en aquesta qüestió. Fins i tot ha desaprofitat l'oportunitat que ha creat el decret català: el govern central hagués encertat replicant-lo per a tot l'Estat. És aquí on s'hauria d'haver abordat la discussió sobre els efectes retroactius. La solució que s'ha adoptat (el Reial Decret llei 35/2020), en canvi, continua donant l'opció que l'arrendador es negui a rebaixar el lloguer. Amb la perspectiva d'aquests 12 mesos de pandèmia podem concloure taxativament que els restauradors llogaters que no han aconseguit pactar una rebaixa han estat incapaços de sobreviure.

IN MEMORIAM

UN MODEL PER A L'ADVOCACIA

RAMON CONTIJOCH PRATDESABA
(1931-2020)

A finals de l'any passat, ens va deixar el company Ramon Contijoch Pratdesaba, un model per a la professió, per a l'exercici del dret, pel respecte a les lleis, pel comportament davant els companys i per l'actitud amb els clients.

Destacava en Ramon la seva vocació per la Justícia a la qual considerava una virtut sublim, "un fonament essencial de l'ara i del futur". Encara que no sigui perfecta, en qualsevol cas admirable, el que justifica, segons les seves pròpies paraules, als quals "ens dediquem a ella amb afany, devoció i passió".

El Comitè d'Advocats Sèniors vol manifestar l'admiració que tots els sèniors del Col·legi teníem per Ramon Contijoch, raó per la qual va ser designat com a primer "Advocatus Sèniors". Va ser un excel·lent company, de tracte respectuós amb tots aquells que vam tenir l'ocasió de conèixer-lo i treballar amb ell, bé en assumptes trobats, bé en assumptes de col·laboració.

Va ser per a molts un mestre, pels seus coneixements, saviesa i humilitat, i sempre vam tenir la seguretat que les portes del seu despatx estaven obertes a tots nosaltres. La seva predisposició per ajudar va ser indiscutible.

Comissió d'Advocats Sèniors de l'ICAB

UNA GRAN JURISTA EUROPEA

ALEGRÍA BORRÁS (1943-2020)

Alegría Borrás ens va deixar, de manera sobtada, el 14 de desembre de 2020, la meva darrera nit com a president de l'Acadèmia. La seva mort ens va commoure a tots. L'havíem vist encarar-se a la malaltia amb ànim, bona cara i coratge, i el fet d'estar malalta no li va impedir participar a la vida acadèmica, assistint a les sessions –presencials o virtuals- prenent partit de manera responsable i activa en els processos d'elecció de nous acadèmics o de renovació de la junta i, sobretot, promovent amb il·lusió l'elecció com a acadèmica de la professora de Dret Internacional Privat Cristina González Beilfuss, deixebla seva per qui sentia gran estima i en qui, segons intuíem, volia deixar el seu testimoni a l'Acadèmia.

Alegría Borrás es va llicenciar en Dret per la Universitat de Barcelona (UB) el 1964 i es va doctorar el 1970. Fou professora ajudant i després professora adjunta de Dret Internacional Públic i Privat a la UB entre 1964 i 1982, i va preparar l'obra *«Prácticas de Derecho internacional privado»*, dirigida pel professor Díez de Velasco. Va guanyar la càtedra de Dret Internacional Privat de la Universitat de Còrdova el 1982, de l'Autònoma de Barcelona el 1983 i de la de Barcelona el 1985, on va exercir la docència i la recerca fins a la jubilació.

Va seguir cursos a l'Acadèmie de Droit International de La Haia entre 1974 i 1980, fet que li va obrir les portes a treballar amb insistència, amb altres juristes de diverses procedències, en la tasca de codificació dels textos europeus i a ser la representant d'Espanya a la Conferència de La Haia i el Conveni de Lugano. Els objectes principals del seu interès com a jurista foren els ordenaments plurilegislatius en el dret internacional privat actual, la situació i el tractament dels menors davant del Dret internacional, la codificació del Dret internacional privat i la comunitarització dels convenis. Això és, en la progressiva aprovació per part de la Unió Europea de reglaments que adopten com a normes de dret intern, les normes de solució de conflictes que contenien els convenis internacionals. El seu codi de tractats internacionals és una eina pràctica de gran utilitat.

No és aquest el lloc ni el moment de presentar un currículum ni una lloança de la professora Borrás, que d'altra banda vaig poder fer fa poc més de dos anys quan se li va lliurar pel Col·legi de Notaris el premi Puig Salellas. És el moment de recordar-la com una dona de caràcter que darrere d'un posat que podia semblar senzill a primer cop d'ull, desprenia una gran seguretat en ella mateixa, una considerable convicció en les seves opinions i una sinceritat en l'expressió de les idees que no sempre és ni fàcil ni freqüent. De recordar-la, també, com a professora implicada en la docència, la direcció de tesis, la publicació d'articles, la participació en revistes especialitzades i en conferències internacionals i, encara, en les institucions del país, des del Patronat Catalunya-Europa a la Comissió Jurídica Assessora i l'Observatori de Dret Privat.

I, és clar, també em correspon de recordar-la com a acadèmica. Fou elegida l'any 1988 i tenir-la entre nosaltres ha estat un privilegi.

Lluís Jou
Expresident de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya

ENTREVISTA A QUIQUE BASSAT,
PEDIATRE, EPIDEMIÒLEG I INVESTIGADOR ICREA A
L'INSTITUT DE SALUT GLOBAL DE BARCELONA (ISGlobal)

"O arreglem la situació generada per la COVID-19 en tot el planeta o tornarem a tenir el problema a les nostres portes"

Text: Laila Nekhaich i Roser Ripoll

L'estudi "Kid Corones" en què ha participat estima que els nens en edat escolar semblen tenir una eficàcia de contagiar inferior a la dels adults. A què és degut? Aquesta situació es pot revertir amb la variant britànica?

L'estudi que vam fer suggeria que els nens s'infecten de manera menys eficient que els adults i, de fet, això s'ha vist al llarg d'aquests dotze mesos de pandèmia, en què rares vegades els grans brots són iniciats per nens. De fet, encara ha de documentar-se que un nen hagi iniciat un brot de més de dues o tres persones.

Els adults sí que, evidentment, poden causar brots de fins a centenars de persones. No se sap molt bé quines són les causes per les quals es donen aquestes diferències en la càrrega viral, que és un dels paràmetres que es pren com a referència per veure quant de potencial infecciós hi ha. Sí que és cert que els nens tenen menys expressió clínica quan s'infecten i molts d'aquests ni tan sols cursen símptomes i, quan en mostren solen ser molt lleus, però no tenim encara una explicació clara que suggereixi el motiu d'aquesta situació.

En relació amb la variant britànica, és una novetat que ens genera una certa incertesa perquè podria ser que canviés el panorama en relació amb els nens, però no ho sabem encara.

En països del tercer Món, la situació de la infància per la COVID-19 és més preocupant?

Sí, és més preocupant pels efectes indirectes del virus, no pels directes. Als països més pobres, el virus també infecta als nens igual que a Europa, el que passa és que existeixen moltes altres malalties que juguen un paper determinant i el virus està causant problemes i disrupcions que, de manera indirecta, a causa del fet que els nens estan més mal nodrits, són més proclius a patir altres infeccions que sí que són mortals.

Ha estat un gran defensor de què els nens tornin a les escoles. Com a pare i pediatre, els infants que han sofert el confinament total tindran algun tipus de seqüela a causa de l'aïllament?

Jo crec que no i, evidentment, estem en un moment jove de la pandèmia. A més, el nostre confinament estricte va durar tres mesos, van ser uns mesos difícils per a tots, però sobretot per als nens perquè van tenir més retallades les seves llibertats, però va ser un confinament que es va produir vivint a casa en unes condicions relativament benignes, no és el mateix estar confinat a casa amb accés a Internet, Netflix, llibres, sense caresties en menjar sense altres problemes afegits com el confinament en si mateix.

És cert que, en alguns grups socials d'edat, particularment en el dels adolescents sí que pot haver-hi algun tipus de seqüela, de moment bastant lleu a escala psicològica i és una cosa que s'ha de monitoritzar, no sols ara sinó durant els pròxims anys. Però de moment jo crec que l'impacte serà transitori i reversible, en qualsevol cas.

Ha estat un gran defensor que els nens i nenes portin en el col·legi màscares a partir dels 6 anys i no als 11 com recomanava l'OMS. Quins beneficis aporta portar-la des d'edats més primerenques?

La màscara és una de les grans eines de protecció contra aquesta infecció i altres. De fet, l'ús generalitzat de les màscares ha causat que no hi hagi brots ni de grip ni del virus sincicial respitarori (VSRH), que és una malaltia molt típica dels nens petits. Les màscares funcionen i protegeixen. En els infants també funcionen i cal trobar l'equilibri en a partir de quina edat és raonable pensar que un nen pot portar màscara de manera adequada i en què l'ús d'aquesta sigui el correcte. Des de la Societat Espanyola de Pediatria justifiquem que als sis anys és molt més adequada la barrera, ja que a partir d'aquesta

edat ja saben portar-la. Això ha contribuït de manera decisiva al fet que no hi hagi grans problemes a les escoles, perquè els nens a l'interior de les classes porten màscareta.

Semblava que a l'estiu de 2021 Espanya i la majoria de països d'Europa aconseguirien la immunitat de grup gràcies a la vacunació. A què creu que és deguda la falta de dosis que s'han donat a conèixer en aquestes darreres setmanes?

Estem molt lluny de què el setanta per cent de la nostra població estigui protegida sigui per la vacuna o per la infecció natural. Ara mateix probablement hem rondat prop d'un quinze o vint per cent de persones protegides pel mecanisme que sigui. Pel que fa a les vacunes, vacunar al setanta per cent d'una població de gairebé cinquanta mil habitants no és un desafiament menor i crec que s'estan fent tots els passos perquè els números vagin creixent, però no és fàcil.

De totes maneres, existeixen exemples d'altres països en els quals hi ha hagut una taxa d'infecció molt més alta i puc posar l'exemple de la ciutat de Manaus al Brasil, que, malgrat la seva altíssima taxa d'infecció, la població segueix sense estar ben protegida. Cal enfocar els nostres esforços a promoure les vacunes i aconseguir vacunar al més aviat possible a la majoria de la població, la qual cosa requereix una sèrie de sacrificis polítics i socials que ara mateix no s'estan complint.

Des de la perspectiva d'epidemiòleg, com valora la gestió del programa de vacunació que estan realitzant les comunitats autònomes?

Com tot nou programa i més amb una vacuna complicada que necessita unes logístiques noves, com els congeladors de menys de setanta graus, porta una sèrie de desafiaments que no hem estat capaços d'anticipar. Malgrat això, el ritme de vacunació està progressant setmana rere setmana.

Jo em conformaré si, al final de l'estiu, tal com s'havia anunciat, la gran majoria de la nostra població està vacunada, tenint en compte alguns entorns complexos de vacunació com és el cas de les residències. Per això ara toca posar "la cinquena marxa", ja que no ens podem permetre més retards. Hem d'augmentar la nostra cobertura vacunal de forma molt més ràpida.

Com s'està vivint aquesta pandèmia als hospitals? Creu que aquesta situació deixarà seqüeles en els professionals sanitaris que estan treballant de manera incansable contra la COVID-19 durant tants mesos?

Segur que sí, perquè és una situació extremadament dura i els sanitaris de primera línia no han estat tímids a l'hora de donar visibilitat als problemes als quals s'enfronten cada dia. El més frustrant no és enfrontar-se a un problema clínic, sinó veure que el que li demanes a la societat no s'està complint i que coses tan senzilles que haguessin contribuït a la disminució de la transmissió a nivell comunitari no s'estan realitzant per culpa de què la gent no és prou responsable. Això és el que crema, un treball diari difícil, de moltes hores, dedicació i sofriment que no està acompanyat amb l'esforç general de la societat.

Per què va estudiar medicina?

És una bona pregunta. Des de ben petit volia treballar a l'Àfrica, però no sabia en què. Vaig deduir que treballar com a metge era una bona manera de treballar en aquest continent, aleshores vaig decidir estudiar medicina.

Tota la meva carrera mèdica ha anat lligada a aquesta passió per Àfrica. Jo em dedico a la pediatria i a la investigació en salut en els països més pobres, particularment en aquells que estan ubicats a l'Àfrica. Aquest va ser el meu punt de partida, no per l'ofici en si, sinó pel lloc on exercir-ho.

La situació generada per la COVID-19 sembla l'argument d'una pel·lícula de ciència-ficció. Però com a epidemiòleg, suposo que és un moment històric. Com ho està vivint?

Estem escrivint la història en temps real. Tots els que ens dediquem a això sabíem de les epidèmies antigues i com de mortíferes van ser; també sabíem que tard o d'hora hauria d'arribar una altra. Moltes d'aquestes epidèmies es van quedar en poca cosa, el primer SARS, la grip aviària, etc. Tot això va causar un problema de salut pública relativament petit.

Ara estem vivint en temps real una catàstrofe de dimensions difícils d'anticipar i estem intentant proveir solucions perquè aquesta no sigui tan greu. El problema que hi veig és que estem enfocant les nostres preocupacions de forma molt local sense pensar que en el món globalitzat en el qual vivim, o arreglem la situació en tot el planeta o al cap de dos dies tornarem a tenir el problema a les nostres portes. Desgraciadament, els països rics s'estan centrant molt en solucionar els seus propis problemes, però la COVID-19 no és un problema local, sinó global.

Què li agrada fer en el seu temps lliure?

M'agradava molt passar temps amb la meva família però, desgraciadament, ara no li puc dedicar tant de temps. M'encanta llegir, sóc un lector obsessiu i abans invertia el temps lliure que tenia en els vols i en les esperes als aeroports per llegir, ara no tinc aquell luxe i lògicament llegeixo menys.

Sabadell
Professional

Pensem en PRO

En PRO dels PROfessionals. En PRO de tu.

Què és pensar en PRO? Pensar en PRO és treballar en PRO dels teus interessos, del teu PROgrés i de la teva PROtecció. Per això, a Banc Sabadell hem creat les **solucions financeres professionals** que et donen suport en el teu negoci i que només et pot oferir un banc que treballa en PRO de l'**Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona**.

Truca'ns al 900 500 170, identifica't com a membre del teu col·lectiu i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

Captura el codi QR i coneix la nostra news 'Professional Informa'

Banco de Sabadell, S.A., av. Óscar Esplá, 37, 03007 Alacant. Inscrit en el Registre Mercantil d'Alacant, tom 4070, foli 1, full A-156980. NIF A-08000143 Condicions revisables en funció de l'evolució del mercat. S'aplicaran les que estiguin en vigor al banc en el moment de la formalització. Document publicitari. Data d'emissió: Febrer 2021

LA NECESSITAT D'UN BON ASSESSORAMENT EN LA REDACCIÓ DEL TESTAMENT

Laura Fernández Marín
Col·legiada Núm: 45.303

Testar és un dels actes més importants de la nostre vida, però a la vegada, molta gent no li dona la importància que requereix. Es tracta d'un acte jurídic respecte del que hi ha un gran desconeixement. De fet, ni tan sols molts dels clients s'ho plantegen, però s'ha d'anar amb cura, perquè un testament mal redactat ens pot donar molts mals de cap.

La primera pregunta que em fan els clients és:

Què és exactament un testament?
El testament és, per excel·lència, un acte jurídic personalíssim, solemne, en què el s'estableix i s'ordena la successió del testador quan mor, havent de reunir uns requisits indispensables.

Què succeeix si algú mor sense haver atorgat testament? En aquest supòsit s'han de determinar els hereus i ens trobem davant la denominada Declaració d'Hereus "ab intestato". Aquesta és la declaració que pot instar qualsevol persona que es consideri amb dret a succeir al difunt, tot tenint en compte, segons la llei, els hereus per ordre de parentiu.

Formes d'atorgar testament, entre d'altres :

Testament obert: s'atorga davant Notari, ja sigui oral o escrit, tenint en compte aquest, la voluntat del testador, el repartiment de l'herència i totes i cadascuna de les implicacions patrimonials, tot coneixent el Notari el contingut del mateix.

Testament tancat: pel contrari, el testament tancat és manuscrit pel propi testador i aquest l'entrega al Notari, que desconeix completament el seu contingut, però el custodia sota la seva firma i segell.

Per què és important testar?
Des del moment que una persona, major de 14 anys, es propietària d'algun bé, es recomanable, per no dir obligatori, testar. També quan hi hagi fills menors d'edat que puguin ser sotmesos a tutela o administració de bens, entre d'altres qüestions.

En primer lloc, per evitar disputes i problemes que poden recaure sobre les persones que tenen drets envers al difunt, bloqueig de comptes, habitatges

on viuen la dona o fills del difunt, empreses familiars, etc.

En segon lloc, i per evitar "sorpreses", és aconsellable seure i parlar, primer amb l'advocat o advocada, amb la finalitat d'explicar quina és la voluntat del testador, a fi i efecte de rebre l'assessorament imprescindible i necessari, i, desprès, amb les persones que nombraràs al teu testament. D'aquesta forma, es poden evitar problemes futurs, tant sigui pel desconeixement com per les responsabilitats que pot comportar l'acceptació de l'herència.

Puc desheretar el meu fill?

Un dels motius per poder desheretar és el maltractament psicològic. Segons doctrina del TS, Sentència 2492, de 27 de juny de 2018, s'estableix una interpretació de la causa de desheretament per falta d'afecte manifestada en relació a l'abandonament dels fills als pares, exigint-se a tal efecte, diversos requisits:

- Ha de ser un maltractament reiterat, no puntual.
- Ha d'existir una de les causes taxades i que el testador faci referència expressa a la mateixa al testament.
- La falta de relació entre el testador i el desheretat ha de ser continuada i imputable al desheretat, per a poder valorar-lo com a causant dels danys psicològics que donen lloc al desheretament.

Els testaments que es podem denominar "d'última hora", són els preocupants, doncs no sol haver una planificació ni un bon assessorament darrere aquest. Al contrari, solen ser fruit de la improvisació.

A col·lació, vull fer menció al denominat "*Dolus Bonus*".

Si bé és cert que es recomanable revisar el testament cada cert període de temps per actualitzar-lo i prevenir situacions indesitjables, s'ha d'anar amb cura amb la intencionalitat d'aquells més propers al testador.

Existeix una problemàtica derivada de l'alarmant envelliment que pateix la població, això fa que sigui interessant i important parlar del "DOLO TESTAMENTARI", concepte jurídic no regulat de forma especifica a cap Llei però sí molt estudiat com a concepte Jurisprudencial.

Avui, cada vegada són més nombroses les persones d'avançada edat que viuen soles, a residències o amb cuidadors, molts d'ells en situacions molt vulnerables. El problema que es planteja, just amb aquests supòsits, és molt important i seriós, per la qual cosa és necessari protegir la llibertat del testador quan es troba amb plena capacitat i amb una voluntat ferma amb el fi d'evitar problemes posteriors, davant de la captació de la voluntat del testador per aquests tercers amb la finalitat de convertir-se en beneficiaris de l'herència.

Això és el que es denomina "dolus bonus": atencions especials, mims o cures que s'efectuen per una persona vers una altra, amb l'única finalitat de què existeixi una disposició patrimonial a través del testament al seu favor.

En definitiva, tenir un bon plantejament successori aporta no solament tranquil·litat al testador, sino també sobre el destí dels seus bens, per això és recomanable un complert assessorament, a mida i sobretot vetllant perquè els interessos i la voluntat del testador es vegin reflectits de la forma més veraç i ajustada possible a la legalitat.

EL POST BREXIT

El autor realiza una sucinta exposición de cómo queda la relación jurídica entre los 27 estados miembros de la UE y Gran Bretaña, tras el histórico abandono de la UE por parte del Reino Unido.

Francesc Granell
Catedràtic emèrit de la Universitat de Barcelona
Col·legiat Núm: 9.375

El 1 de enero de 1973, en compañía de Dinamarca e Irlanda, el Reino Unido pasó a formar parte de la integración europea. Desde entonces Londres ha participado, no sin ciertas reservas y reticencias, en el proceso integrador europeo, pero el 23 de junio de 2016 los ciudadanos británicos votaron a favor de abandonar la UE en el referéndum convocado por el premier David Cameron.

Después, el 27 de mayo de 2017, la premier Theresa May notificó oficialmente al Consejo Europeo la intención británica de abandonar la UE y el EURATOM de acuerdo con el artículo 50 del Tratado de Lisboa y el 106 del Tratado EURATOM. El 17 de octubre de 2019 el Consejo Europeo aprobó el "Acuerdo sobre la retirada de Gran Bretaña e Irlanda del Norte de la UE y del EURATOM" pactado por los negociadores europeos y británicos, así como la Declaración Política referida a la futura relación entre la UE y Gran Bretaña que tras algunos cambios tuvo una versión consolidada el 13 de junio de 2020. Con ello el Reino Unido abandonó la UE el 31 de enero de 2020 y el acuerdo de retirada entró en vigor el 1 de febrero de 2020.

TAMBIÉN SE ESTABLECE UN NUEVO MARCO PARA LA COOPERACIÓN POLICIAL Y JUDICIAL EN MATERIA PENAL Y CIVIL Y UN ACUERDO HORIZONTAL SOBRE GOBERNANZA CON UN CONSEJO MIXTO

Las negociaciones sobre la futura Asociación entre ambas partes empezaron el 2 de marzo y tras la decisión del gobierno conservador de Johnson de no solicitar una extensión del periodo de transición, éste finalizó el 31 de diciembre de 2020 dos días después de que "in extremis" se acordara la firma del "Acuerdo de Comercio y Cooperación UE-Reino Unido" y su aplicación provisional a partir del 1 de enero de 2021 y hasta el 28 de febrero.

La presidenta de la Comisión Úrsula van der Leyen, el presidente del Consejo Charles Michel y el premier británico Boris Johnson firmaron el 30 de diciembre de 2020 el "Acuerdo Comercial y de Cooperación UE-Reino Unido" por el que cara a la opinión pública se ha pactado un "Brexit blando", aceptando un libre comercio limitado. El Parlamento Británico lo ratificó por 521 votos a favor y 73 en contra (de ellos 46 escoceses) el 30 de diciembre pese a que los brexiters más euroescépticos han debido aceptar concesiones pesqueras, la aceptación por el Reino Unido de las regulaciones europeas en materia laboral, de medio ambiente y de subsidios estatales y hasta la frontera de Gran Bretaña con Irlanda del Norte, inexistente desde los Acuerdos de Viernes Santo, bajo la ficción de la frontera marítima y hasta la "europeización" de Gibraltar a través de su inclusión en el espacio Schengen.

Curiosamente solo los norirlandeses podrán seguir participando en el programa Erasmus lo cual ha sido interpretado como señal de una futura integración de Irlanda del Norte en la República de Irlanda.

Con la ratificación del "Acuerdo Comercial y de Cooperación" por el Parlamento Europeo en enero de 2021 ha culminado el proceso de separación en un momento, por cierto, de intensos contagios de COVID-19 tanto en el continente como en las Islas, en que Biden no está por apoyar a Johnson como lo estaba Trump y en un momento en que las encuestas dicen que los partidarios del Brexit en el propio Reino Unido son menos de la mitad de los británicos, una vez han visto las falacias que les llevaron a votar en favor de dejar la UE, y vistas las concesiones que Gran Bretaña ha tenido que aceptar ante una UE unida y cohesionada y que queda lejos de lo que afirmaba el premier euroescéptico Johnson, al acabar las negociaciones afirmando que " hemos recuperado el control de nuestras leyes y de nuestro destino", lo cual dista mucho de ser cierto.

Tras esta breve síntesis histórica del abandono de la UE por el Reino Unido, lo importante es saber cómo queda la relación jurídica entre los 27 estados miembros de la UE y Gran Bretaña, después de este proceso hasta aquí relatado.

EL NUEVO MARCO JURÍDICO DE RELACIÓN

El 1 de enero de 2021 el Reino Unido conserva limitadamente el libre comercio con los 27 pero ha abandonado el Mercado Único Europeo, con su consabida libre circulación de personas, bienes, servicios y capitales; la Unión Aduanera que comprende, la gestión del Arancel Exterior Común y los acuerdos internacionales en vigor entre la UE y terceros países; así como las Políticas comunitarias. En este sentido incluso el movimiento de turistas y sus mascotas tiene ciertas limitaciones y puede exigir visados, al tiempo que habrá restricciones para tráfico de viajeros de determinados alimentos y serán necesarios nuevos documentos para conducir así como se precisará carta verde para los vehículos.

Con ello el Reino Unido y la UE pasan a formar dos mercados separados con espacios regulatorios y legales dis-

tintos que reintroducen barreras al comercio de bienes y servicios y a la movilidad de intercambios transfronterizos que existieron mientras el Reino Unido fue miembro de la UE. Las inspecciones fitosanitarias en frontera y los documentos aduaneros a partir de ahora exigidos son un buen ejemplo de ello. Se ha querido decir que con tal Acuerdo se ha pasado a un "Brexit blando" pero la realidad es que nos encontramos ante un Brexit más duro de lo deseado por el Reino Unido.

Las empresas de ambas partes deben competir en igualdad de condiciones, lo que supone que el Reino Unido ha renunciado a su autonomía regulatoria para conceder subvenciones desleales o privilegios laborales o fiscales que distorsionen la competencia. Un Consejo de Asociación Conjunto velará por la solución de controversias en caso de violaciones del Acuerdo tanto por lo que respecta a empresas como a protección de consumidores y derechos de personas, pudiéndose establecer represalias intersectoriales en caso de violación de lo pactado.

También se establece un nuevo marco para la cooperación policial y judicial en materia penal y civil y un acuerdo horizontal sobre gobernanza con un Consejo Mixto.

Estos puntos del Acuerdo Comercial y de Cooperación han sido los que han recibido más atención de la prensa junto a la cuestión de las cuotas pesqueras, pero la realidad de la relación actual entre la UE y el Reino Unido viene, de hecho, marcada por el "Acuerdo sobre la Retirada del Reino Unido de la UE y el EURATOM" en su versión consolidada de 13 de junio de 2020 en que queda claro que todo el derecho comunitario deja de aplicarse al Reino Unido desde la retirada efectiva alcanzada.

En este Acuerdo de retirada se establecía la salida del Reino Unido de las Agencias Europeas ubicadas en el Reino Unido, las compensaciones a pagar por el Reino Unido por obligaciones derivadas del Marco Financiero Plurianual 2014-2020 y cuestiones institucionales derivadas de la retirada de los representantes de Gran Bretaña en el Parlamento Europeo, el Consejo, los Tribunales europeos. Así como, entre otros, el Banco Europeo de Inversiones y el Banco Central Europeo o el Fondo Europeo de Inversiones.

En todo caso las referencias al Reino Unido en la normativa europea quedan suprimida salvo mención expresa en contrario, al tiempo que ya desde el periodo transitorio ha dejado de haber representantes británicos en las delegaciones europeas en las negociaciones internacionales. Sin embargo, el Reino Unido seguirá contribuyendo al Presupuesto de la UE respecto a obligaciones asumidas con anterioridad y las asumidas hasta la finalización de dichos programas y actividades de la UE y deberá analizarse el reembolso posible de multas acordadas por la UE antes del 31 de diciembre de 2020.

Es conveniente recordar que el "Acuerdo de Retirada" es un documento complejo en el que se repasa como queda la totalidad de la normativa europea, y como quedan los acuerdos de la UE con terceros países o con Organismos Internacionales tras la retirada.

Allí se relacionan miles de Reglamentos, Directivas, Decisiones y Recomendaciones Europeas afectadas por el Brexit y que en su formulación muestran que, en realidad, el Reino Unido se ha visto obligado a aceptar en su práctica totalidad la normativa europea con pocas ventajas de "recuperación de soberanía" como querían los brexiters y, en cambio, con muchos inconvenientes respecto a la necesidad de alinearse a nuevas disposiciones europeas sin poder participar en su elaboración como hasta ahora. De hecho, con la mundialización actual la idea de los brexiters era imposible pues las multinacionales no podían aceptar la idea de un Brexit duro sin aceptar la realidad UE.

En el caso de acuerdos internacionales Gran Bretaña se ha visto obligada a aceptar lo que había negociado la UE o a aceptar la parte proporcional que con su limitada capacidad negociadora ha podido arrancar en la esfera internacional. Tres ejemplos sirven para demostrarlo. En los acuerdos internacionales de pesca Gran Bretaña se ha apresurado a entrar en ellos de forma individual pero no ha tenido la fuerza suficiente para conseguir la subquota pesquera que hubiera podido conseguir estando en la UE. Otro ejemplo es el referido a la pretensión de Johnson de arrancarle un acuerdo de Libre Comercio a los Estados Unidos, pretensión que al final solo se ha circunscrito a un acuerdo de facilitación aduanera firmado en la Embajada norteamericana en Londres el 16 de diciembre de 2021 y que solo cubre aspectos puramente burocráticos sin contenido arancelario de alcance. Otro ejemplo es que el Reino Unido ha quedado marginado del acuerdo de inversiones China-UE firmado el 30 de diciembre de 2020.

Como curiosidad final del Post-Brexit hay que decir que Gibraltar (cuya ciudadanía votó permanecer en la UE en un 96%) no ve restablecida la Verja con España. Habrá control de la Agencia Europea de Fronteras (Frontex) para Puerto y Aeropuerto, quedando incluido el Peñón y sus ciudadanos en el Área Schengen bajo supervisión de España. Se ha ironizado diciendo que Gibraltar no pasa a ser español, pero si europeo.

investiga® pro

Optimice su proceso de *KYC* en la Prevención del Blanqueo de Capitales

IDENTIFICACIÓN DEL CLIENTE

Últimos Beneficiarios

NIVEL DE RIESGO

Listas de Sanciones

PEPs

SEGUIMIENTO Y CUMPLIMIENTO

Prevención del Blanqueo de Capitales

PREVENCIÓN DE FRAUDE Y CONFLICTO DE INTERÉS

easylink®
Caminos de relaciones entre múltiples entes

902 500 994
www.axesor.es/investiga-pro
investiga@axesor.es

axesor

NOVEDADES TRIBUTARIAS PARA EL AÑO 2021: SE MANTIENEN LAS DIFERENCIAS IMPOSITIVAS ENTRE COMUNIDADES

Aprovechando la entrada en vigor de la LPGE y el incremento de tipos que dicha Ley ha producido, la autora expone una didáctica comparativa del impacto que la norma supone para las diferentes comunidades autónomas. Para ello se comparan los impuestos con competencias legislativas de las CCAA (IRPF, IP, y ISD), y al final se concluye que en Madrid disfrutan de un régimen mucho menos gravoso que en el resto de comunidades.

Silvia Piedra Porras
Col·legiada Núm: 2.158
(Col·legi de Sant Feliu de Llobregat)

Como viene siendo habitual, la reciente aprobación de la Ley de Presupuestos Generales del Estado para el año 2021 (LPGE) ha introducido modificaciones en sede del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas (IRPF) y en sede del Impuesto sobre el Patrimonio (IP) incrementado los tipos impositivos aplicables en ambos impuestos.

Este incremento hace aún más patente las desigualdades impositivas entre las Comunidades Autónomas, que no solamente afectan a estos impuestos sino también al Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones (ISD).

Seguidamente, analizaremos el impacto de estas modificaciones en Cataluña y comparemos la tributación efectiva en los citados impuestos con otras Comunidades Autónomas, dado que, desafortunadamente, la carga tributaria es diferente en función de la residencia fiscal del contribuyente.

IMPUESTO SOBRE LA RENTA DE LAS PERSONAS FÍSICAS (IRPF)

La LPGE modifica la normativa del IRPF para incrementar la tributación con efectos desde 1 de enero de 2021, introduciendo un nuevo tramo en la escala de gravamen estatal aplicable a la base liquidable general que supone un incremento de tributación de hasta 2 puntos para las rentas superiores a 300.000 euros.

Dicho incremento, sumado a los incrementos que las Comunidades Autónomas han establecido para sus contribuyentes, supone que la tributación de estos sea diferente, a igualdad de rendimientos, en función de la Comunidad en la que se resida, pudiendo dicha diferencia, en algunos casos, llegar casi a los 10 puntos porcentuales. Este es el caso para los contribuyentes residentes en Madrid y Valencia, donde, como se refleja en el siguiente cuadro comparativo de cuatro Comunidades, las rentas superiores a 300.000 euros tienen una diferencia de 8,5 puntos porcentuales, del 45,5% de Madrid al 54% de Valencia.

	Cataluña	Madrid	Baleares	Valencia
Base liquidable	**Tipo Impositivo**	**Tipo Impositivo**	**Tipo Impositivo**	**Tipo Impositivo**
Hasta 60.000€	De 21,5% a 40%	De 18,5% a 39,5%	De 19% a 37.75%	De 19,5% a 42%
De 60.000 € a 65.000 €	44%	43,5%	41,75%	46%
De 65.000 € a 70.000 €	44%	43,5%	41,75%	47%
De 70.000 € a 80.000 €	44%	43,5%	44,5%	47%
De 80.000 € a 90.000 €	44%	43,5%	44,5%	47,5%
De 90.000 € a 120.000 €	46%	43,5%	45,5%	47,5%
De 120.000 € a 140.000 €	47%	43,5%	46,5%	48%
De 140.000 € a 175.000 €	47%	43,5%	46,5%	50%
De 175.000 € a 300.000 €	48%	43,5%	47,5%	52%
Más de 300.000 €	50%	45,5%	49,5%	54%

En cuanto a la base del ahorro del IRPF, la LPGE también introduce un nuevo tramo del 26% en la tarifa del ahorro aplicable para las rentas superiores a 200.000 euros. Dado que las Comunidades Autónomas no tienen competencia legislativa no se producen disparidades impositivas en ellas/estas.

IMPUESTO SOBRE EL PATRIMONIO (IP)

La LPGE también incrementa el tipo máximo de gravamen de la escala del IP. Dicho tipo máximo, aplicable a bases liquidables superiores a 10.695.996,06 euros, pasa de un 2,5% a un 3,5%. Al ser un tributo cedido a las Comunidades Autónomas, algunas de estas, en el ejercicio de sus competencias normativas, han establecido su propia regulación en aspectos como la escala de gravamen, el mínimo exento, las deducciones y las bonificaciones en cuota.

Así pues, como resulta del siguiente cuadro comparativo, la heterogénea regulación autonómica comporta que también en este impuesto se produzcan importantes desigualdades fiscales entre las distintas Comunidades Autónomas, de forma que, ante un mismo patrimonio, el contribuyente puede verse sometido a una tributación con diferencias muy sustanciales en función de la normativa autonómica que le resulte de aplicación.

El ejemplo más destacable es Madrid, en la que se establece una bonificación en cuota del 100% que, en la práctica, supone una nula tributación de sus contribuyentes por este Impuesto.

	Cataluña	Madrid	Baleares	Valencia
Tipo mínimo	0,210	0,2	0,280	0,250
Tipo máximo	2,750	3,5	3,450	3,50
Mínimo exento	500.000	700.000	700.000	500.000
Bonificación	-	100%	-	-

IMPUESTO SOBRE SUCESIONES Y DONACIONES (ISD)

Finalmente, existen también diferencias interregionales en relación con el ISD. La aprobación el pasado mes de mayo en Cataluña de la Ley de medidas fiscales, financieras, administrativas y del sector público para el 2020 supuso un nuevo incremento en la tributación por este impuesto en la citada Comunidad. En este sentido, las medidas que se incorporan en la Ley de Acompañamiento afectan básicamente a la reintroducción de los coeficientes multiplicadores para los contribuyentes incluidos en los grupos I y II (ascendientes, descendientes y cónyuges) en función del patrimonio preexistente, así como a la eliminación de la bonificación prevista sobre la cuota tributaria en las adquisiciones *mortis causa* si se opta por la aplicación de la reducción por adquisición de empresa familiar.

La tributación derivada de una misma herencia o donación recibida por un contribuyente de los grupos I y II puede ser, nuevamente, muy distinta atendiendo a la normativa autonómica que le resulte aplicable, tal y como se refleja en los siguientes cuadros.

Así, por ejemplo, en el caso de una donación recibida por un contribuyente del grupo II residente en Madrid, éste tendría derecho a aplicar una deducción en cuota del 99% lo que comportaría una tributación mínima por el ISD, frente al 34% de tributación que debería soportar un contribuyente residente en Valencia por esa misma donación.

A pesar de que tanto la Ley de Cesión de Tributos como la jurisprudencia amparan la legalidad de una regulación autonómica que conlleva, en determinados casos, importantes diferencias de tributación por razón del territorio, sería recomendable que el Legislador estatal estableciera determinados límites, ponderando y limitando la competencia normativa que la Constitución reconoce a la Comunidades Autónomas, para, en aras del principio de igualdad también reconocido en nuestra Constitución, evitar las actuales desigualdades tributarias existentes entre los contribuyentes del territorio español.

MORTIS CAUSA	Cataluña	Madrid	Baleares	Valencia
Reducción personal grupo II	100.000	16.000	25.000	100.000
Tipo máximo	32%	34%	20%	34%
Reducción empresa familiar	95%	95%	95%	99%
Reducción vivienda habitual	95%	95%	100%	95%
Deducción en cuota	porcentaje variable	99%	0%	50% (grupo II)

INTER VIVOS	Cataluña	Madrid	Baleares	Valencia
Tipo máximo	9% (escritura pública)	34%	34%	34%
Reducción empresa familiar	95%	95%	95% / 99%	99%
Deducción en cuota	porcentaje variable	99%	porcentaje variable	-

Experts en ajudar

VOLUNTARIS ICAB, COMPANYS I COMPANYES PER A COMPANYS I COMPANYES

TELÈFON: 936 011 252

Per a més informació: www.icab.cat
Telèfon: 936 011 252
Correu electrònic: voluntaris@icab.cat

ILUSTRE COL·LEGI DE L'ADVOCACIA DE BARCELONA

TROBADES DE BARCELONA - MEMORIAL JACQUES HENRY GENER 2021: «PROPIETAT INTEL·LECTUAL, LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ, I FAKE NEWS»

Noemí Blázquez
Col·legiada Núm: 26.549

Santiago Nadal
Col·legiat Núm: 14.214

Alessandro Pieralli
Col·legiat Núm: 33.243

Cada any, les tradicionals "Trobades de Barcelona, Memorial Jacques Henry", organitzades en el marc de la festivitat de Sant Raimon de Penyafort, reuneixen a l'advocacia de tot el món per a tractar qüestions jurídiques de màxima actualitat i d'àmbit internacional. Recordem, per exemple, les Jornades de fa dos anys: vam abordar el «Secret Empresarial i Competència Deslleial», just quan la Llei de Secrets Comercials dels Estats Units i la Directiva de Secrets Empresarials estaven començant a desplegar els seus efectes.

Els temes d'aquest any són, de nou, de màxima actualitat. Hem estat debatent sobre dues àrees del Dret en permanent conflicte a Internet, com són els drets de Propietat Intel·lectual i dels consumidors i prestadors de serveis, la Llibertat d'Expressió i el dret a conèixer la veritat.

I.- Propietat intel·lectual o llibertat d'expressió i dret a la intimitat

La primera sessió de treball es va desenvolupar al voltant dels diferents Drets Fonamentals que afecten el món d'Internet i la creació subjacent.

D'una banda, la Propietat Intel·lectual en el seu sentit més ampli. El dret dels creadors de continguts, autors, editors, diaris, productors audiovisuals, músics, etc., a controlar les seves obres i evitar que tercers

les facin servir sense el seu permís i sense una contraprestació.

De l'altra, el dret dels consumidors a estar, també, protegits: llibertat d'expressió i intimitat i protecció de dades. Però aquest debat afecta cada vegada més a altres agents del sector: els prestadors de serveis a Internet. Són ells responsables del contingut que "pengen" els seus usuaris?

Semblaria que aquests drets del consumidor, de l'usuari d'Internet i en definitiva del ciutadà, són "més fonamentals" en els nostres països. Per tant, els drets de propietat intel·lectual haurien d'estar subordinats a aquells. La realitat ha de ser matisada.

La Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea i la Convenció Europea de Drets Humans protegeixen tots aquests drets enfrontats com a drets humans igualment respectables.

Referent a això, és interessant l'evolució de la postura seguida pel Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). Durant anys, el TJUE va tenir una certa tendència a protegir amb més èmfasi la llibertat d'expressió i el dret a la intimitat i la protecció de dades personals. De fet, tradicionalment, el TJUE ha estat restrictiu en la interpretació dels drets de propietat intel·lectual quan aquests interferien amb la llibertat d'expressió i els citats drets a la intimitat i la protecció de dades personals.

No obstant això, les decisions del TJUE han anat evolucionant amb el temps.

D'una banda, el TJUE ha vingut insistint en el fet que tots els drets afectats són «drets fonamentals» que mereixen el major respecte. També la propietat intel·lectual/ propietat industrial, que formen part del dret a la propietat, reconegut a la Carta de Drets Fonamentals de la UE i a la Convenció Europea.

D'altra banda, el TJUE ha vingut estenent la responsabilitat més enllà del mer consumidor que "penja" a Internet continguts que infringeixen la Propietat Intel·lectual.

En aquests últims anys, la Jurisprudència del Tribunal considera responsables, també, als Prestadors de Serveis de la Societat de la Informació (a Internet) PSSI, com Google o Facebook, que permeten la recerca de continguts o els allotgen. Primer, van passar a ser responsables, d'ençà que el titular els avisava de la infracció, però de mica en mica la seva responsabilitat s'ha estès fins a exigir-los un deure de "control de continguts".

Novament, un altre dret fonamental està en joc: la llibertat d'empresa. Aquestes obligacions podrien estar en contradicció amb el dret dels PSSI a organitzar-se com vulguin.

En la mateixa línia del TJUE, la directiva UE 2019/790, del 17 d'abril de 2019, sobre Drets d'Autor i Drets Afins al Mercat Únic Digital. El seu article 17, obliga els PSSI a prendre mesures per garantir els acords amb els titulars de drets de propietat intel·lectual; és a dir, a controlar els seus continguts.

Hem de tenir en compte, però, que les sentències del TJUE parlen sempre de la necessitat de buscar "l'equilibri" entre els drets fonamentals enfrontats i usar mesures que siguin "proporcionades". Per tant, no tot control és admès; però tampoc qualsevol ús de material a Internet està permès.

II.- Fake News, notícies d'odi i llibertat d'expressió

A la segona sessió, es van abordar qüestions com la definició de «Fake News», el seu impacte en els diferents drets fonamentals, les iniciatives dels governs i els prestadors de serveis en la societat d'informació contra la desinformació i, finalment, el paper de l'advocacia en aquest nou entorn digital on les notícies arriben majoritàriament a través de les xarxes socials i poden ser fàcilment creades i/o manipulades per qualsevol usuari, que, gràcies a les noves tecnologies, es converteix fàcilment en editor de notícies.

Els ponents van estar d'acord en què no hi ha una definició legal de què és una «Fake New», si bé van subratllar que en l'àmbit de la Unió Europea ja està

clar el significat i els riscos d'aquestfenomen. Tots estem d'acord que són falsedats que es presenten al públic com a veritats, de forma intencionada, per obtenir un benefici econòmic o polític, per fer mal a una persona, o simplement per manipular la forma en què la gent pensa.

La legislació civil i penal té "eines" per lluitar contra les «Fake news» i, per tant, no és necessari crear nous tipus de delictes. D'una banda, els tipus penals que prohibeixen calúmnies i injúries; i actualment els delictes d'odi; o els que castiguen la publicació de notícies, que causin danys al públic, per exemple, col·lapsant el sistema sanitari. De l'altra, les accions civils que es deriven de la Llei Orgànica de Protecció de l'Honor i de la Llei de Competència Deslleial.

No obstant això, els mecanismes tradicionals com una investigació penal o una reclamació civil davant d'un jutge, no semblen suficients, per enfrontar-se al creixent fenomen de les «Fake news».

Les organitzacions internacionals i institucions professionals estan tractant d'empènyer els governs a prendre mesures concretes, per aturar el creixement de les notícies falses, sense menyscabar el dret a la llibertat d'expressió.

Un bon exemple és «L'estudi sobre Fake News i Dret» de la International Bar Association, amb recomanacions sobre com combatre la informació nociva i, alhora, respectar la llibertat d'expressió; o les propostes de la Comissió Europea, que s'han concretat en la nova directiva de Mercat Digital i la Directiva de Serveis Digitals, ambdues del 15 de desembre de 2020 que substituiran a la Directiva 2000/31/CE.

Es pretén imposar major transparència i cooperació als prestataris dels serveis digitals, perquè suprimeixin els continguts il·legals i identifiquin als que "pengen" aquests continguts, i facilitar mecanismes als usuaris, perquè es puguin defensar en el cas que sigui injustament limitada la seva llibertat d'expressió.

A escala nacional hi ha exemples de lleis que requereixen una major cooperació als prestataris de serveis. A Alemanya, per exemple, la nova Llei d'Execució de les Xarxes de 2017 imposa multes de fins a 50 milions d'euros als prestataris que no suprimeixin un contingut "òbviament il·legal" dins de les 24 hores següents a rebre una queixa. A França, un comitè de supervisió dels mitjans de comunicació pot regular quin contingut es pot mostrar a la televisió i limitar qualsevol abús. Als Estats Units, comença a haver-hi casos d'autoregulació. També hi ha una proposta de Llei d'Anuncis Honestos, que obligaria a les empreses d'Internet a fer pública les seves pràctiques, sobre anuncis polítics a Internet.

En general, no sembla que hi hagi iniciatives legislatives serioses, en cap país del nostre entorn, per establir un "Ministeri de la Veritat". Això ens alegra: una política en aquest sentit podria infringir greument el Dret Fonamental a la Llibertat d'Expressió. El criteri de qualsevol govern o associació, sobre què és veritat o mentida no té perquè ser fiable.

Així mateix, es complicat concebre la creació d'un organisme independent i fins i tot supranacional, que s'ocupi de monitoritzar les «Fake News», en base a criteris únicament tècnics, i sense influències polítiques. El control de continguts és un punt essencial de la política dels Estats autoritaris, on no existeix la llibertat de premsa ni la llibertat d'expressió en general.

No obstant això, sembla que el mer compromís dels usuaris i dels prestataris de serveis digitals d'autocontrol i responsabilitat en línia o iniciatives de corregulació com el Codi de pràctiques sobre la desinformació llançada per la UE i signat pels principals prestadors de serveis digitals no està sent suficient per evitar tota mena d'abusos.

En conjunt, els mecanismes legals aprovats avui en dia i totes les iniciatives realitzades per organismes, institucions i associacions no aconsegueixen aturar el fenomen cada vegada més creixent de la desinformació, ja que aquesta, al circular molt més ràpidament en l'entorn digital que qualsevol altra notícia veraç, constitueix una eina poderosa per a multiplicar els guanys en un mercat que es nodreix d'anuncis publicitaris i de dades dels usuaris. No és un cas que Ralph Keyes definís en el 2004 la nostra època com la post-truth-era.

Creiem doncs que hi ha molta feina per fer i en aquest llarg camí el paper de l'advocacia tant com a subjecte que ha de buscar la veritat esclarint els fets reals, com a professional acostumat al pensament crític, serà fonamental per defensar i protegir els interessos dels clients tant davant de possibles abusos dels grans prestadors de serveis digitals, com per aturar eventuals temptacions dels governs de limitar la llibertat d'expressió dels ciutadans en nom de la Democràcia, que es basa precisament sobre l'esmentada llibertat fonamental. NJ

PODCAST ICAB

Tertúlies jurídiques sobre temes d'actualitat

Disponible a Spreaker, Ivoox o Spotify

#icabambtu

III CONGRESO DE ACTUALIDAD MERCANTIL: EL NUEVO TEXTO REFUNDIDO DE LA LEY CONCURSAL, LA RESPONSABILIDAD DE LOS ADMINISTRADORES SOCIALES Y EL DEBER DE LEALTAD

Judith Morales Barceló
Col·legiada Núm: 28.265

Los días 26 y 27 de noviembre de 2020 se celebró una nueva edición del Congreso de Actualidad Mercantil. Esta edición, la tercera y realizada totalmente online, contó también con un alto número de inscritos, mayor si cabe que las anteriores ediciones presenciales. El Congreso "Medidas mercantiles en tiempos de pandemia (2020)", fue organizado por la Sección de Derecho Mercantil del ICAB, presidida por Lluís Esquerra, y del Grupo de Investigación Consolidado en Derecho Mercantil (2017 SGR 01782) y el Proyecto de investigación I+D "Hacia una nueva regulación de los grupos de sociedades: problemática societaria y concursal" (PGC2018-096025-B-I00), dirigidos por Daniel Vázquez Albert, catedrático de Derecho Mercantil de la Universitat de Barcelona.

El Congreso contó con 16 prestigiosos ponentes y se desarrolló alrededor de cuatro paneles, en los que se analizaron los siguientes temas: la problemática del derecho de separación por falta de dividendos (art. 348 bis LSC) y su suspensión temporal; los grupos de sociedades y las operaciones vinculadas intragrupo; la reforma de la LSC en adaptación de la Directiva de derechos de los accionistas; la cláusula rebus en los contratos mercantiles: nueva jurisprudencia y nuevas propuestas legislativas; y las medidas legales relativas a la refinanciación, disolución por pérdidas y responsabilidad de los administradores. La conferencia inaugural fue a cargo de Ángel Rojo Fernández-Río, catedrático de Derecho Mercantil y abogado, y la conferencia de clausura fue a cargo de Ignacio Sancho Gargallo, magistrado del Tribunal Supremo (Sala 1ª), a las que vamos a hacer referencia.

En la conferencia inaugural "La Directiva de reestructuraciones y el nuevo Texto Refundido de la Ley Concursal", se analizó, con una visión crítica, el pasado, el presente

y el futuro del Texto Refundido de la Ley Concursal del año 2020, así como su futura modificación, como consecuencia de la transposición de la Directiva 2019/1023. Una de las cuestiones en las que se centró la atención fue en la responsabilidad concursal (artículo 456 del Texto Refundido). Esta responsabilidad, cuya naturaleza jurídica se afirmó, según el ponente, que es sancionadora, plantea diferentes dudas. En primer lugar, respecto al concepto de déficit, entendido como aquella situación en la que "el valor de los bienes y derechos de la masa activa según el inventario de la administración concursal sea inferior a la suma de los importes de los créditos reconocidos en la lista de acreedores". Este concepto no coincide con la interpretación jurisprudencial anterior. En segundo lugar, se ha suprimido la referencia a los apoderados generales como sujetos sobre los que puede recaer esta responsabilidad y se ha sustituido por los directores generales, cuya delimitación puede resultar complicada. Y en tercer lugar, cabe señalar la contradicción que puede surgir entre la expresión "con o sin solidaridad", a la que el juez puede condenar a los responsables concursales a la cobertura del déficit, y la necesaria individualización de la cantidad a satisfacer en el caso de pluralidad de condenados.

En la conferencia de clausura del Congreso "La reciente jurisprudencia del Tribunal Supremo en materia mercantil", se analizaron tres cuestiones: el concepto de déficit concursal; la clasificación del crédito tributario en el caso de derivación de responsabilidad; y el deber de lealtad de los administradores sociales y el conflicto de intereses.

La primera cuestión se abordó sobre la base de las sentencias del Tribunal Supremo núms. 213/2020 y 214/2020, de 29 de mayo. Se planteó el problema del concepto de déficit a efectos de determinar la responsabilidad concursal. En opinión del ponente, esta responsabilidad es de naturaleza resarcitoria y el déficit es el resultado de la insolvencia. Quienes hayan contribuido a la generación o a la agravación de la insolvencia, responden de la satisfacción de este perjuicio, mediante la cobertura total o parcial del déficit, en atención a su contribución. Se afirmó que estas dos sentencias citadas se deberían tener en consideración en la aplicación futura. En concreto se deberá atender al criterio del impacto cuando la causa de la calificación culpable del concurso sea posterior a la declaración de concurso.

La segunda cuestión analizada fue la clasificación del crédito dimanante de la derivación de la responsabilidad tributaria, comentando las sentencias del Tribunal Supremo núms. 315/2020 y 316/2020, de 17 de junio. El crédito generado como consecuencia de la derivación de la responsabilidad tributaria no debe ser clasificado como subordinado sino que debe conservar la misma clasificación que correspondería al crédito del que provenga la derivación, pues no se considera una sanción. La derivación de responsabilidad tributaria tiene una función meramente garantizadora de la recaudación, el sujeto responsable se sitúa junto a él como garante del crédito adeudado.

Finalmente se analizó el deber de lealtad de los administradores sociales con el comentario de la sentencia del Tribunal Supremo núm. 613/2020 de 17 de noviembre. En esta sentencia se resuelve acerca del conflicto de interés consistente en la realización de transacciones con la sociedad y sobre la determinación de si el desarrollo de actividades por cuenta ajena sitúa al administrador, designado por el sistema de representación proporcional, en un conflicto permanente con los intereses de la sociedad. Respecto a la primera cuestión, el Tribunal considera que los contratos de prestación de servicios concertados entre la sociedad y otra sociedad, que tiene la condición de socia, no encajan en la definición de operaciones vinculadas del artículo 229.1.a LSC, aplicable a las transacciones celebradas entre la sociedad y sus administradores. En cuanto la segunda cuestión, en la que se analiza la posible aplicación del artículo 229.1.f LSC, el Tribunal considera que hay un conflicto de intereses por cuenta ajena porque los administradores nombrados por el sistema de representación proporcional se enfrentaban al cumplimiento de dos deberes que son incompatibles entre sí. La infracción del deber de lealtad por parte de los administradores, al haber incurrido en la conducta prohibida (artículo 229.1.f LSC), constituye justa causa para el cese de los administradores nombrados por el sistema de representación proporcional.

Para concluir queremos señalar que el altísimo nivel de los ponentes así como el gran número de inscritos alienta a preparar una cuarta edición de este congreso. MJ

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una sel·lecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

REVISTES

EUROPEAN REVIEW OF DIGITAL AND ADMINISTRATION LAW. ERDAL [EN LÍNIA]
Editor: Canterano (RM): Aracne Editrice, 2020-
Periodicitat: Semestral
1r. fasc: N. 174, 1/2020 lume 1, Issue 1-2, 2020
Accés lliure eBook Biblioteca Digital [http://www.aracneeditrice.it/index.php/pubblicazione.html?item=9788825538960]

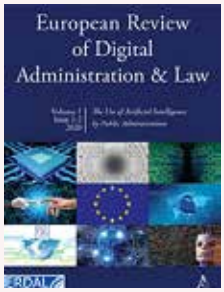

LEGEBILTZARREKO ALDIZKARIA. LEGAL = REVISTA DEL PARLAMENTO VASCO [EN LÍNIA]
Editor: Vitoria-Gasteiz: Parlamento Vasco
ISSN: 2660-650X
Periodicitat: Anual
1r. fasc: Núm. 1 (2020)
Accés lliure eBook Biblioteca Digital [http://legal.legebiltzarra.eus/index]

DESTAQUEM

"VEINTICINCO AÑOS DE APLICACIÓN DE LA LEY DEL JURADO (1995-2020)", **En: Revista vasca de derecho procesal y arbitraje, n. 3, 2020,**
Versió en línia en accés lliure eBook Biblioteca Digital

"LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ A L'ERA DIGITAL" [EN LÍNIA], **En: Revista catalana de dret públic, n. 61, desembre 2020** Accés lliure eBook Biblioteca Digital

"MONOGRÁFICO SOBRE EL ART. 155 CE", **En: Revista española de derecho constitucional, año 40, 2020, n. 120, 399 p.**

Versió en línea accessible només des de la sala Multimèdia de la Biblioteca

MONOGRAFIES

DRET ADMINISTRATIU

ALONSO MURILLO, FELIPE
La ejecución de sentencias contencioso-administrativas firmes en materia tributaria: aspectos conflictivos. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [351.95(46):347.952Alo]

ARANA GARCÍA, ESTANISLAO (DIR.); BURGOS GARRIDO, BELÉN (COORD.)
El Control de la colaboración privada en la gestión de los servicios urbanos del agua: hacia un nuevo pacto social por la gestión del agua. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [351.79(46)Con]

CANO MURCIA, ANTONIO
Guía para la iniciación al derecho urbanístico. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [351.778(46)(036)Can]

Cuestiones jurídicas claves frente al Covid-19. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [342.76(46):61Cue]

GAYARRE CONDE, IVÁN
Reestructuraciones en las Administraciones Públicas. Madrid: Lefebvre-El Derecho, 2020. [35.087(46):331Gay]

GONZÁLEZ SANFIEL, ANDRÉS M. (DIR.)
Nuevo derecho urbanístico: simplificación, sostenibilidad, rehabilitación. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [351.778(46)Nue]

IGLESIAS SEVILLANO, HÉCTOR
Derecho administrativo global: una teoría normativa. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [35Igl]

JIMÉNEZ MORIANO, ÓSCAR
Régimen sancionador y punitivo durante la pandemia. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2020. [35.078.1(46)Jim]

MESEGUER VELASCO, SILVIA; GARCÍA-ANTÓN PALACIOS, ELENA (EDS.)
Deporte, diversidad religiosa y derecho. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [351.855.3(46):796Dep]

MOROTE SARRIÓN, JOSÉ VICENTE (DIR.); SAZ, SILVIA DEL (COORD.)
El Impacto del Covid-19 en las instituciones de derecho administrativo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [342.76(46):61Imp]

MUNAR BERNAT, PEDRO A., MARTOS CALABRÚS, Mª ANGUSTIAS, LÓPEZ SAN LUIS, ROCÍO [I MÉS] (DIRS.)
Turismo, vivienda y economía colaborativa. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [347.453.3(46):338.48Tur]

RECUERDA GIRELA, MIGUEL ÁNGEL (DIR.)
Anuario de derecho administrativo 2020. Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2020. [PRA]

SÁNCHEZ MORÓN, MIGUEL
Régimen jurídico de los funcionarios interinos. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [35.082.15(46)San]

SANTOS VARA, JUAN
La Dimensión exterior de las políticas de inmigración de la Unión Europea en tiempos de crisis. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [351.756(4-672UE)San]

TORAL OROPESA, PABLO (COORD.)
Retos de la transición energética: España ante la descarbonización. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2020. [351.824.11(46):621.3Ret]

DRET CIVIL

DE SALVADOR MORELL, PELAYO; ELORRIAGA BASOA, ESTIBALIZ (COORDS.)
Compraventa inmobiliaria: todas las claves para adquirir viviendas y otros inmuebles. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [347.451.41(46)Com]

GOÑI URRIZA, NATIVIDAD
Las donaciones en derecho internacional privado. Cizur Menor (Navarra): Thomson Reuters Aranzadi, 2020. [347.472Goñ]

LASARTE ÁLVAREZ, CARLOS (DIR.)

Recurs electrònic eBook Biblioteca Digital

Per a més informació consulteu el Catàleg de la Biblioteca

El derecho de sucesiones contemporáneo: aspectos civiles y fiscales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.65(46)Der] eBook Biblioteca Digital

LÓPEZ PELÁEZ, PATRICIA
Hijos de uno solo de los cónyuges y sociedad de gananciales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.626.1(46)Lop]

MARTÍN FUSTER, JESÚS
Obligaciones de las entidades de crédito en los préstamos hipotecarios. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [347.278(46)Mar]

MURGA FERNÁNDEZ, JUAN PABLO
Los sistemas europeos de liquidación de las deudas sucesorias. Cizur Menor (Navarra): Thomson Reuters Aranzadi, 2020. [347.664(4)Mur]

PÉREZ-CABALLERO ABAD, PEDRO
La Responsabilidad por hecho ajeno en la Ley de Ordenación de la Edificación. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.56(46):69Per] eBook Biblioteca Digital

TOLIVAR ALAS, LEOPOLDO; CUETO PÉREZ, MIRIAM (DIRS.)
La Prestación de servicios socio-sanitarios: nuevo marco de la contratación pública. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.454(46):61Pre]

ZARRALUQUI, LUIS
GPS Derecho de familia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA]

DRET CONSTITUCIONAL

ÁLVAREZ RODRÍGUEZ, IGNACIO
Brechas convencionales en España: un reto constitucional del siglo XXI. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [342(46)Alv]

APARISI MIRALLES, ÁNGELA; FERNÁNDEZ-RUIZ GÁLVEZ, ENCARNACIÓN (EDS.)
Hacia un modelo de sexo-género de igualdad en la diferencia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [342.722(46):347.156Hac]

DELGADO SANCHO, CARLOS DAVID
Recurso de amparo: demanda de amparo ante la jurisdicción contencioso-administrativa y ante el Tribunal Constitucional. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [342.565.1(46)Del]

FERNÁNDEZ RODRÍGUEZ, JOSÉ JULIO (COORD.)
Seguridad y libertad en el sistema democrático: Actas del XVII Congreso de la Asociación de Constitucionalistas de España. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [342(46)(063)Aso]

GÓMEZ FERNÁNDEZ, ITZÍAR (COORD.)
Esquemas de derecho constitucional. 5ª ed. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA]

SÁNCHEZ BLANCO, ÁNGEL
Cauces sociales para la democracia: reforma del Estado y consolidación de la Constitución de 1978. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [342.4(46)"1978"San]

TALAVERA FERNÁNDEZ, PEDRO A. (COORD.)
Sobre pobreza y derecho. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [342.7Sob]

DRET FISCAL

CASERO BARRÓN, RAMÓN
Aplicación de la norma tributaria: conflictos de calificación. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [336.225.6(46)Cas]

DELGADO SANCHO, CARLOS DAVID (COORD.)
Gastos deducibles para los autónomos: claves para optimizar las declaraciones tributarias del autónomo en IVA e IRPF. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [336.225.622(46)Gas]

HERNÁNDEZ LÓPEZ, CLAUDIA
Los Fondos públicos: estudio de su régimen jurídico-administrativo. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [336.1(46)Her]

JIMÉNEZ JIMÉNEZ, CLARA; MARÍN-BARNUEVO, DIEGO; SUÁREZ, JOSÉ
Jurisprudencia casacional en materia tributaria: estudio de las sentencias dictadas en recurso de casación de la LO 7/2015 en materia tributaria hasta el 31 de diciembre de 2019. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [347.955(46):336.2Jim]

MARTÍNEZ LAFUENTE, ANTONIO
El derecho de deducción del tributo soportado en el Impuesto sobre el Valor Añadido en la doctrina jurisprudencial. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [336.226.32(46)Mar]

RIBES RIBES, AURORA
La tutela judicial efectiva en el ámbito tributario. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [336.225.3(46)Rib]

DRET INTERNACIONAL

GIL GANDÍA, CARLOS
La reparación de las víctimas de crímenes internacionales y la Corte Penal Internacional. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [DPI-341.49Gil]

LOYO CABEZUDO, JOANA
Estudio de la justicia transicional desde el prisma del Estatuto de la Corte Penal Internacional: especial referencia a las cuestiones de admisibilidad. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [341.49Loy]

SALINAS DE FRÍAS, ANA; SÁNCHEZ FRÍAS, ALEJANDRO (DIRS.)

BIBLIOTECA

Aquesta secció conté una sel·lecció d'obres adquirides i incorporades darrerament al catàleg de la Biblioteca. Per consultar-les cal demanar-les indicant: autor, títol i signatura topogràfica (per ex.788-13 o també [324.4(46)Hor]).

Basic concepts of EU law. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA-342Bas]

DRET LABORAL

CANDAMIO BOUTUREIRA, JOSÉ JUAN
Fraudes e incumplimientos laborales de los trabajadores: guía práctica para el ejercicio del poder de dirección y disciplinario frente a los incumplimientos laborales de las personas trabajadoras. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [331.94(46)Can]

CANDAMIO BOUTUREIRA, JOSÉ JUAN
Trabajo a distancia y teletrabajo: adaptado al Real Decreto-ley 28/2020, de 22 de septiembre, de trabajo a distancia. 2ª ed. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [331.1(46):004Can]

GÓMEZ ABELLEIRA, FRANCISCO JAVIER
La nueva regulación del trabajo a distancia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [331.1(46):004Gom]

NAVAS-PAREJO ALONSO, MARTA
La delegación de funciones en el contrato de trabajo. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [331.11(46)Nav]

RODRÍGUEZ SANZ DE GALDEANO, BEATRIZ (DIR.)
La discriminación de la mujer en el trabajo y las nuevas medidas legales para garantizar la igualdad de trato en el empleo. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [ID-265]

DRET MERCANTIL

AZNAR GINER, EDUARDO (COORD.)
Formularios concursales: formularios y documentos adaptados a la práctica diaria del administrador concursal. 9ª ed. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.736(46)"2020"(083.2)Azn]

Guia de bones pràctiques en matèria d'acord extrajudicial de pagaments, concurs consecutiu i exoneració del passiu insatisfet. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada, 2020. [347.736(46)"2003"Gui]

MASSAGUER FUENTES, JOSÉ
Acciones y procesos de infracción de derechos de propiedad industrial. 2ª ed. Cizur Menor (Navarra): Civitas Thomson Reuters, 2020. [347.77(46):347.919Mas]

Practicum sociedades mercantiles: 2020. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [PRA]

Vademecum concursal: 2020-2021. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [347.736(46)"2020"Vad]

DRET PENAL

ABADIAS SELMA, ALFREDO
Violencia filio-parental: cuestiones penales y criminológicas: temas para su estudio. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [343.615(46):343.224.1Aba]

CARDENAL MONTRAVETA, SERGIO
Ejecución y prescripción de la pena de multa. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [343.27(46)"2015"Car]
eBook Biblioteca Digital

CARDENAL MONTRAVETA, SERGIO
La responsabilidad penal de los menores. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [343.224.1(46)Car]

DELGADO SANCHO, CARLOS DAVID
Penas y medidas de seguridad: la individualización de la pena: eximentes, atenuantes y agravantes. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [343.24(46)"2015"Del]

GARCÍA-MORENO, BEATRIZ
Del whistleblower al alertador: la regulación europea de los canales de denuncia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [342.738(4-672UE)Gar]
eBook Biblioteca Digital

LÓPEZ BARJA DE QUIROGA, JACOBO; LEAL RODRÍGUEZ, JESÚS (COORDS.)
Delitos relativos a las drogas: guía práctica sobre los delitos relacionados con el cultivo, elaboración, tráfico y consumo ilegal de drogas. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [343.575(46)"2015"Del]

LÓPEZ BARJA DE QUIROGA, JACOBO (COORD.)
Okupación ilegal de viviendas: procedimientos para recuperar la posesión. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [343.74(46)"2015"Oku]

RUBIO LARA, PEDRO ÁNGEL
El Derecho penal europeo en la legislación española: influencia actual y previsiones de futuro. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [343.2(46)"2015"Rub]

ZAPATER ESTEBAN, FRANCISCO
Medio siglo de abogacía penal. Las Rozas (Madrid): Sepín, 2020. [343.2(46)Zap]

DRET PROCESSAL

BARONA VILAR, SILVIA (EDS.)
Psicoanálisis del arbitraje: solución o problema en el actual paradigma de justicia. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.918(46)Psi]

DELGADO SANCHO, CARLOS DAVID
Los recursos en el proceso penal: guía práctica sobre la impugnación de autos

y sentencias penales. A Coruña (Galicia): Colex, 2020. [343.15(46)"2015"Del]

PALAO MORENO, GUILLERMO
Arbitraje en contratos internacionales de transferencia de tecnología. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [347.775Pal]
eBook Biblioteca Digital

DRETS DIGITALS

CERRILLO I MARTÍNEZ, AGUSTÍ; PEGUERA POCH, MIQUEL (COORDS.)
Retos jurídicos de la inteligencia artificial. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [347.77(46):004.8Ret]

FUENTES SORIANO, OLGA (DIR.)
Era digital, sociedad y derecho. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [342.7(46):004.7Era]
eBook Biblioteca Digital

HERNÁNDEZ LÓPEZ, JOSÉ MIGUEL
Esquemas de protección de datos: Reglamento General de Protección de Datos, Ley Orgánica 3/2018, de 5 de diciembre, de Protección de Datos Personales y garantia de los derechos digitales. Valencia: Tirant lo Blanch, 2020. [PRA]
eBook Biblioteca Digital

HUERGO LORA, ALEJANDRO (DIR.); DÍAZ GONZÁLEZ, GUSTAVO MANUEL (COORD.)
La regulación de los algoritmos. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [342.738(46):004.6Reg]

SÁNCHEZ-ARCHIDONA HIDALGO, GUILLERMO
La Tributación de los servicios digitales en la Unión Europea y España. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [336.22(46):004.7San]

SÁNCHEZ RUIZ DE VALDIVIA, INMACULADA (DIR.)
Blockchain: impacto en los sistemas financiero, notarial, registral y judicial. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [347.74(46):004.65Blo]

SERRANO ANTÓN, FERNANDO (DIR.)
Fiscalidad e inteligencia artificial: administración tributaria y contribuyentes en la era digital. Cizur Menor (Navarra): Aranzadi Thomson Reuters, 2020. [336.225(46):004.7Fis]

RECENSIONS

Memento práctico Francis Lefebvre: Civil Cataluña: persona, familia, sucesiones, personas jurídicas y derechos reales, obligaciones y contratos.
Madrid: Francis Lefebvre, 2020. [MTO]
Ens trobem davant l'habitual format del MEMENTO que resulta una eina molt àgil i útil per al professional de l'advocacia, en aquest cas, especialitzat en Dret Civil Català. El contingut de l'obra que avui recomanem abasta un contingut molt ampli dins la temàtica relativa a la Codificació del nostre Dret Civil. S'analitzen tots els Llibres que el composen, Persona i Família, Persones Jurídiques, Successions, Drets Reals i Obligacions i Contractes. La sistemàtica emprada en aquesta col·lecció permet una consulta ràpida dels temes a estudiar i les especificitats pròpies del Dret Comú de Catalunya, establint en les seves Disposicions Generals les característiques de la interregionalitat, la normativa aplicable, l'eficàcia personal, l'àmbit d'aplicació, la territorialitat, la connexió, les Fonts del Dret, els Principis Generals, Jurisprudència i Costum, i el règim de supleriorita. Eina de treball molt útil que després d'estudiar el contingut dels 6 Llibres amb cura i deteniment, facilita al professional unes complementàries Taules de Disposicions i Alfabètiques.

HIJOS INGRATOS, DE PASCUAL ORTUÑO
Ediciones El Azar.
En aquesta obra el magistrat-president de la secció 12a de l'Audiència Provincial de Barcelona, Pascual Ortuño, expert en Dret de Família i problemàtica juvenil així com pioner de la Mediació a Espanya, fa un reconeixement als pares i mares que han vist trencades les seves relacions amb les persones que més estimen en aquest món. El llibre és un reflex de la nova societat i els nous conceptes socials que generen greus conflictes "silenciosos" entre pares i fills que molt anecdòticament arriben als Tribunals.
L'autor fa una crida als fills i filles que es veuen embolicats en aquestes tempestes per tal que reflexionin i comprenguin que ells també són o poden ser pares o mares algun dia, atesa la certa incomprensió que reben en una etapa molt delicada com és la maduresa. L'obra analitza aquesta realitat abordant temes delicats però plenament vigents començant per "la tornada a casa dels fills divorciats", fins problemàtiques més enllà de la defunció que l'autor aborda en l'epíleg, passant per altres qüestions com el "divorci dels pares", "el paper que prenen els fills davant d'un divorci preguntant-se fins a quin punt són víctimes o botxins?", les discapacitats, les drogues, la violència de gènere i les malalties penals o la benedicció dels fills adoptius. En definitiva, una encertat anàlisi sòcio-jurídic, d'aquest reconegut expert, apostant per la recuperació dels principis i valors tradicionals, en especial per tots aquells que fan referència a la cura i respecte "als nostres grans".

VILLAGRASA ALCAIDE, CARLOS, CABELLO MATAMALA, CARMEN JULIA (DIRS.); AGUILAR DÍAZ, RICHARD (COORD.)
La violencia contra niños, niñas y adolescentes en colectivos vulnerables. Barcelona: Huygens Editorial, 2020. [343.615(46):347.157Vio]
Us presentem una obra que malauradament, per la temàtica que aborda, es troba de molt vigent actualitat. Els directors del llibre, des de la seva perspectiva universitària, expressen la seva preocupació envers les diferents formes que presenta i adopta la violència contra menors en el segle XXI, i més encara en l'àmbit de col·lectius vulnerables. Les temàtiques que s'aborden (en l'àmbit llatinoamericà), abasten des de la protecció dels menors fins a la seva participació en els processos judicials i les conseqüències que aquests poden comportar en la seva persona; analitzen respostes legals contra la violència, desigualtats de gènere i infància, obstacles per la protecció contra la violència sexual en l'àmbit familiar, embarassos i matrimonis adolescents, problemàtiques LGTBI, discapacitat, pobresa, accés a l'educació, bullying o crisis migratòries....temes i ponències totes elles seleccionades del II Congrés Iberoamericà i Interdisciplinari de la Família i Infància, i que constitueixen unes conclusions i una eina de treball fonamental per abordar aquestes lacres socials i facilitar respostes justes i eficaces.

D'UN COP D'ULL

REUNIÓ AMB EL MINISTRE DE JUSTÍCIA

La degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i presidenta del Consell de l'Advocacia Catalana, Mª Eugènia Gay, es va reunir amb el ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, el passat 18 de desembre. La trobada va servir principalment, per abordar el desenvolupament de les reformes legislatives impulsades pel ministeri i analitzar la situació de l'advocacia a Catalunya davant el nou context generat per la COVID-19.

LLIURAMENT DEL PREMI FERRER EGUIZÁBAL 2019 SOBRE DRET CIVIL CATALÀ

El passat 9 de febrer la degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, va lliurar el «Premi Jurídic Ferrer Eguizábal 2019 sobre dret civil català» a la millor monografia ex aequo a Rosa Barceló, advocada i doctora en Dret Civil de la Universitat de Barcelona per la seva obra titulada «Ventaja injusta y protección de la parte débil del contrato» i a Guillem Izquierdo com a autor de:«La división y la temporalidad del dominio: la propiedad temporal del código civil de Catalunya».

ENTREGA DEL PREMI RAMON MULLERAT

El Col·legi de l'Advocacia de Barcelona ha concedit el premi internacional «Ramon Mullerat» a Joan Picó Junoy, catedràtic de Dret Processal de la Universitat Pompeu Fabra per la seva destacada i continuada contribució a la internacionalització de l'advocacia des de la Secretaría General del Instituto Iberoamericano de Derecho Procesal i la International Association of Procedural Law. La degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay, va ser l'encarregada de fer el lliurament del guardó.

WEBINAR DE LA INTERCOL·LEGIAL: FONS EUROPEUS PER A LA REACTIVACIÓ ECONÒMICA

El passat 17 de desembre La Intercol·legial va dur a terme el webinar "Fons europeus per a la reactivació econòmica", amb l'objectiu d'analitzar com aquests poden contribuir a la recuperació que necessita el país i a ajudar els professionals a superar la pandèmia. En el webinar hi van participar Mª Eugènia Gay, presidenta de La Intercol·legial, presidenta del Consell de l'Advocacia Catalana i degana de l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona; Enric Rovira, director territorial del Banc Sabadell a Catalunya; Jordi Renom, vicedegà del Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya (EIC); Anton Gasol, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya (CEC); Blanca Montero, directora de Negocis Institucionals i subdirectora general del Banc Sabadell; Sofía Rodríguez, chief economist i subdirectora general del Banc Sabadell; Joan Roca, advocat i responsable del Grup de Treball sobre Fons de Recuperació i Justícia de l'ICAB.

D'UN COP D'ULL

RENOVACIÓ DEL CONVENI DE COL·LABORACIÓ AMB BANCO SANTANDER

El passat més de desembre es va dur a terme la renovació del conveni de col·laboració entre el Col·legi de l'Advocacia de Barcelona i Banco Santander per a l'any 2021 . A través d'aquest les dues institucions continuaran treballant en benefici de l'advocacia barcelonina.

A la foto d'esquerra a dreta: Beatriz Vega, directora de l'àrea Particulars, Col·lectius i Universitats de Catalunya de Banco Santander; la degana del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, Mª Eugènia Gay; i Cristina Alcón Sallés, responsable de l'àrea Particulars, Col·lectius i Universitats de Catalunya de Banco Santander.

REUNIÓ PRESENCIAL DEL COMITÈ EXECUTIU DE SÈNIORS

El passat dijous 17 de desembre va tenir lloc la primera reunió presencial del Comitè Executiu de Sèniors des que es va decretar el primer Estat d'alarma, el passat mes de març. Entre altres qüestions tractades durant dita reunió, es va acordar amb el vist-i-plau de la degana i la seva junta, que l'excedent del pressupost de la Comissió que durant aquest període no s'ha gastat per l'absència d'activitat degut a la crisi sanitària, es destini íntegrament a la Fundació degà Ignasi de Gispert per ajudar als companys i companyes en situació de risc.

Podrien mantenir el ritme **sense tu**?

altermútua
ADVOCATS

Ara que pots, **protegeix el seu futur**.

Tots pensem que a nosaltres no ens passarà, però la veritat és que hi ha circumstàncies que no podem escollir. El que sí podem triar és **protegir els qui estimem** per si algun dia no hi som.

· **Renda d'Orfenesa** fins als 25 anys dels teus fills
· **Renda de Viduïtat** vitalícia per al teu cònjuge

Assegura el seu benestar i la teva tranquil·litat.

+ INFORMACIÓ: **www.altermutua.com**

Segueix-nos a les nostres xarxes socials:

ROLEX

OYSTER PERPETUAL

El Oyster Perpetual es la expresión del Oyster en su forma más pura. Fue el primer reloj Rolex en integrar el movimiento Perpetual en una caja hermética y, con su nueva selección de esferas en toda una gama de colores y acabados, sigue siendo un clásico inconfundible hoy en día.

#Perpetual

OYSTER PERPETUAL 41

GRAU

joieriagrau.com

DIAGONAL 538 • BARCELONA

SANT ROMÀ 22 • LLORET DE MAR